

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 37 (397) • Joi 17 septembrie 1970 • 16 pagini — 1 leu

Complexitatea sarcinilor din campania agricolă de toamnă reclamă

MECANIZAREA ÎN FLUX A LUCRĂRILOR

Ing. Emil LUCA

adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii

Septembrie, începutul toamnei în general, înscrie pe agenda celor care își desfășoară activitatea în agricultură o aglomerare de lucrări demnă de toată atenția nu numai sub aspectul volumului de muncă ce trebuie efectuat, ci și ca importanță economică. Într-o perioadă relativ scurtă de timp se cer a fi executate, acum, recoltarea culturilor târzii — porumb, floarea-soarelui, cartofi, sfeclă de zahăr — fertilizarea solului, pregătirea terenului și însămînțarea cerealelor păioase, ogoarele de toamnă etc., lucrări care, după cum se vede, au rol determinant atît pentru recolta anului în curs cît și pentru cea a anului ce vine, primul al viitorului plan cincinal.

În efectuarea la timp și bine a tuturor acestor lucrări, o contribuție importantă sînt chemați să și-o aducă mecanizatorii. Ei sînt cei care, printr-o muncă dirză și temeinic organizată, sînt în măsură să asigure folosirea integrală și cu randament maxim a mașinilor și tractoarelor, a întregii baze tehnico-materiale, aflată într-un continuu proces de dezvoltare și modernizare, să-și spună cuvîntul în sporierea producțiilor.

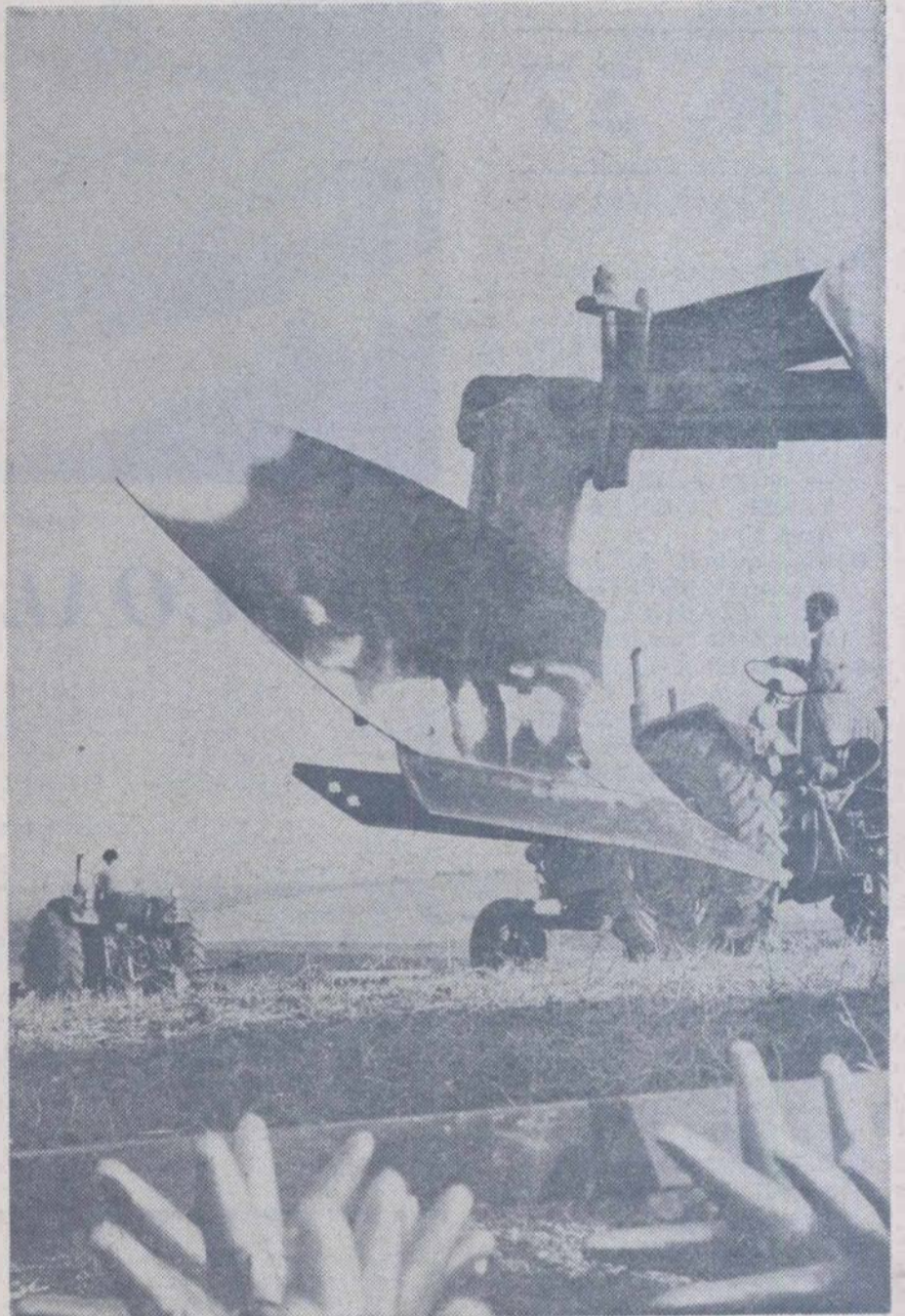
Dintru început trebuie relevat că exigențele existente în prezent față de activitatea mecanizatorilor sînt cu mult sporite. Ne aflăm într-o etapă în care, pe lîngă volumul de lucrări, criteriul de apreciere a muncii acestora trebuie să-l constituie calitatea lucrărilor executate, rezultatele obținute în creșterea producției. Așadar, nu numai cantitate, nu numai hectare lucrate, ci și calitate, producție. Aceasta înseamnă introduce-

rea tehnologiilor moderne de lucru, caracteristice unei agriculturi intensive, executarea lucrărilor într-un flux tehnologic bine precizat, care să permită folosirea cît mai judicioasă și mai economică a forțelor și mijloacelor de lucru.

Se spune că pentru obținerea unor producții mari trebuie înainte de toate îngrășăminte chimice, semînțe, mecanizare și irigații. Realizarea tuturor acestor factori este, de bună seamă, necesară. Dar în bătălia pentru recolte mari, rolul hotărîtor îl are omul, mecanizatorul, care trebuie să valorifice la maximum potențialul de producție al pămîntului, al materialului biologic și al celorlalte mijloace materiale pe care le are la dispoziție. Trecînd de la efectuarea cu mijloace mecanice a unor lucrări izolate la mecanizarea complexă a întregului proces de producție, lucrătorii din acest sector au acum posibilitatea să intervină în întregul ansamblu de lucrări, să organizeze și să execute toate operațiunile într-o perfectă succesiune.

Pentru ca toate lucrările din această toamnă să se execute la timp și în bune condiții, este obligatoriu ca timpul de lucru și mijloacele de muncă să fie total folosite. Graficul săptămînal de lucrări pe care-l întocmește inginerul șef al cooperativei agricole și șeful de secție I.M.A. trebuie elaborat cu grijă și răspunderea necesară, astfel încît el să oglindească efectiv cerințele concrete de lucrări ale săptămîinii pentru care se planifică munca. Este nevoie, de a-

(Continuare în pag. a 10-a)

Intrată în actualitate, însămînțarea cerealelor de toamnă preocupă în prezent marea majoritate a oamenilor muncii de la sate. Ca primă etapă, pregătirea terenului se desfășoară acum cu intensitate. Una din dovezi o constituie și această imagine luată de la C.A.P. Beștepe, județul Tulcea.

PROBLEMELE PEDOLOGIEI DIN NOU ÎN DEZBATERE

După cum am mai informat cititorii, recent au avut loc la Iași lucrările celei de-a VII-a Conferințe naționale de știința solului. Programul acestei reuniuni științifice, ca și participarea delegațiilor din țară și de peste hotare, ne-a făcut să ne reamintim de lucrările Congresului internațional de știința solului, care a avut loc cu cîțiva ani în urmă la București. De data aceasta, problemele dezbătute s-au referit mai ales asupra solurilor din România, cu accent deosebit pe cele din Moldova de nord.

Despre realizările obținute în pedologie și concluziile desprinse din lucrările conferinței, precum și despre obiectivele cercetării din domeniul științei solului și al îmbunătățirilor funciare — în lumina sarcinilor prevăzute în Programul națio-

De vorbă cu acad. Grigore OBREJANU, despre recenta Conferință națională de știința solului

nal privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului — ne-a vorbit acad. Grigore Obrejanu, vicepreședinte al Academiei de științe agricole și silvice, președintele Societății naționale de știința solului. De altfel, d-sa. a prezentat și în plenul conferinței o interesantă expunere cu privire la problemele actuale ale științei solului în țara noastră. Pentru a ne încadra în spațiul convenit, firește am rezumat amplele re-

lătări ale interlocutorului. La început ne-a prezentat excursia științifică, care a precedat lucrările conferinței.

„Desfășurată pe itinerariul Iași — Botoșani — Dorohoi — Mileanca — Suceava — Rădăuți — Horodnic — Putna — Sucevița — Moldovița, timp de cinci zile, excursia a permis celor peste 150 de participanți, din care 15 specialiști străini, să ia cunoștință și să poarte ample discuții asupra profilului de sol și a problemelor prezentate. Au fost abordate probleme privind geneza, clasifi-

carea și nomenclatura solurilor respective, agrotehnica, bonitarea și ameliorarea lor, în vederea sporirii fertilității terenurilor. Aceasta a permis să se clarifice și să se precizeze o serie de aspecte referitoare la solurile cenușii de pădure, cernoziomoide, humicogleice, montane și altele. Prezența unor specialiști de peste hotare ne-a dat posibilitatea, totodată să facem și o corelare a solurilor noastre cu cele din țările vecine, precum și încadrarea lor în sisteme de clasificare utilizate în alte țări (U.R.S.S., R. P. Bulgaria, R. D. Germană, S.U.A. etc.) și mai ales în legenda propusă de F.A.O. pentru harta solurilor Europene (scara 1: 1 000 000), la elaborarea căreia partea română are o contribuție însemnată”.

Lucrările propriu-zise ale con-

ferinței — la care am luat și noi parte — s-au desfășurat în ședințe plenare și pe comisii de specialitate. În total, au fost prezentate 87 de referate și comunicări științifice. Expunerile prezentate au scos în evidență, între altele, faptul că știința solului a adus un aport substanțial în elucidarea unor probleme importante ridicate de producție; în continuare, ea trebuie să contribuie efectiv la cunoașterea genetica-naturalistică a resurselor de sol ale țării, cît și la elaborarea celor mai bune măsuri de protecție, ameliorare și folosire rațională a lor. Dezvoltînd acest capitol, acad. Obrejanu ne-a spus:

„În domeniul irigațiilor, pentru alegerea terenurilor și întocmirea studiilor pedologice de fundamentare a proiectelor, preocupările cercetării s-au axat pe stabilirea metodologiei și normelor de conținut ale studiilor. Indicii pentru diferențierea metodelor de udare prin scurgere la suprafață și prin aspersiune, în diferite condiții de teren, se folosesc atît în

Ing. Vasile CIAUȘU

(Continuare în pag. a 8-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 37

Joi, 17 septembrie 1970

SUMAR

- Coordonate ale viitoarei producții de griu: PE SMOLNIȚE — AFINĂRI ADÎNCI, PARȚIALE (pag. 4)
- ARBUȘTII FRUCTIFERI — SURSĂ DE IMPORTANTE VENITURI (pag. 5)
- Raid-anchetă în județul Brașov: CARE ESTE STADIUL RECOLTĂRII FURAJELOR? (pag. 6)
- La Stațiunea experimentală zootehnică Livada: BRUNA DE MARAMUREȘ PE TREPTELE COMPETITIVITĂȚII (pag. 7)
- TRANSPORTUL ARIPILOR DE ASPERSIUNE POATE FI MECANIZAT (pag. 8)
- O sarcină actuală a cercetării silvice: SPORIREA CANTITATIVĂ ȘI CALITATIVĂ A MASEI LEMNOASE (pag. 9)
- In cooperativele agricole de producție: CREȘTE RĂSPUNDEREA CONTABILULUI ȘEF (pag. 10)
- O PEDAGOGIE ADESESEORI NEGLIJATĂ (pag. 11)
- Ancheta-noastră: EFICIENȚA LOTURILOR DEMONSTRATIVE TREBUIE ÎNCĂ DEMONSTRATĂ? (pag. 12)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUSU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOTOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Conf. Ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1, Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

BLOC-NOTES

Imagine de la liceul agricol din Curtea de Argeș.

LA ȘCOALĂ

Î-am văzut alaltăieri înecați în emoții, cu brațele încărcate de flori. Am mers în urma lor, le-am admirat siluetele zvelte, le-am citit în priviri cutezanța, embrion al bărbăției de miine.

Sînt ei, copiii noștri, vîstărele cele mai tinere ale țării, care în acest septembrie scaldat în aur s-au reîntors la școală, gata pentru un nou urcuș spre piscurile de lumină ale științei, ale învățăturii.

În pragul școlilor, multe din ele cu tencuiala abia zvîntată, i-au întîmpinat cu dragoste învățătorii și profesorii, iar

pe bănci i-au așteptat cărțile, darul de preț pe care de cîțiva ani încoace partidul și statul îl oferă în întîia zi de

INSTANTANEU

școală tuturor copiilor patriei.

Privindu-i și admirîndu-i pe școlarii de azi, nu m-am putut sustrage unei clipe de aducere aminte. Mi-am amintit de acel septembrie ceșos al anilor dinaintea și din

timpul războiului, de anii de școală ai generației mele, de colegii de atunci, care înfruntau desculți glodul ulitelor, de dascălul meu, umblind din casă în casă și rugîndu-se de părinți să-și trimită odraslele la școală. Mi-au revenit în auz, sfîșiindu-mă dureros, cuvintele pe care un vecin, cu casa plină de plozi, i le spunea în fiecare toamnă învățătorului: „Nu poți dom'le învățător, nu poți să-i trimit. Sînt goi”.

Și i-am privit iar pe școlarii noștri de azi, în întîia lor zi de școală, le-am admirat siluetele zvelte, fețele bronzate de soare, scîldîndu-mi sufletul în cerul copilăriei lor senine, ca într-o floare de lotus.

V. POMPILIU

CURIER

coltei de păioase, eliberarea terenurilor, executarea arăturilor de vară și însămînțarea culturilor duble, lucrătorii de la I.A.S. Conțești, județul Teleorman, au dat o deosebită atenție recoltării și conservării furajelor. În acest scop, au fost folosite toate cositorile, remorcile și celelalte mijloace de transport, tocătorile mecanice etc.

Din două coase au fost realizate 1034 tone de lucernă. Mult accent s-a pus pe intensificarea acțiunii de însilozare. Pînă zilele trecute, aici au fost conservate, în acest fel, 1500 tone de porumb. (Andrei BANDUROVȘCHI).

● Pentru 1971, C.A.P. Ucuriș, județul Bihor, va însămînța 330 ha cu griu. Cultura respectivă a fost amplasată astfel: 204 ha după în de ulei și 126 ha după trifoi. Terenul este eliberat și în prezent se face pregătirea patului germinativ. De asemenea, s-a asigurat sîmînța din soiul Bezostai 1 pentru 200 ha și din soiul Bucu-

PREGĂTIREA PRACTICĂ AGRICOLĂ A ELEVILOR DIN MEDIUL RURAL

Conform noilor instrucțiuni date școlilor de cultură generală din mediul rural, în cadrul orelor de practică, elevii trebuie să participe la executarea lucrărilor agricole curente. Unitățile agricole vor crea condiții pentru ca practica să se desfășoare în anumite domenii cum sînt: producerea răsadurilor, cultura legumelor forțate, cultura protejată a legumelor, înființarea de plantații de pomi și viță de vie, cultura arbuștilor, a pomilor fructiferi, a căpsunilor, producerea vițelor altoite, creșterea tineretului taurin, a mieilor etc. Unde sînt condiții prielnice, practica se poate asigura în sectoarele de creștere a albinelor, a iepurilor de casă, a viemilor de mătase etc.

În școlul sporirii valorii educative — a practicii, este necesar ca, pe unele suprafețe și la anumite culturi, elevii să participe la întreg ciclul de lucrări.

În localitățile unde nu există unități agricole socialiste, consiliul comunal va lua măsuri ca, din rezervele de stat să se repartizeze școlilor, mici suprafețe de pămînt (pînă la un ha), pentru a fi cultivate de către elevi cu culturi specifice zonei respective.

SPRIJIN PROMPT

Cooperativele agricole din județul Alba, care au avut de suferit de pe urma calamităților naturale, sînt substanțial sprijinite de stat să-și refacă construcțiile agrozootehnice. Pînă în prezent, ele au primit 100 tone de ciment, 25 000 de țigle, 50 mc de material lemnos, 10 tone de var și alte materiale. Datorită acestui ajutor prompt, unitățile agricole cooperatiste din Cisteiul de Mureș, Unirea, Sîntimbru, Teiuș și altele au terminat lucrările de reconstrucție și reparare a grajdurilor pentru bovine. Cu toate condițiile grele de adăpostire și furajare, cauzate de inundații, unitățile agricole cooperatiste au realizat și depășit, pe ansamblul județului, efectivele de animale prevăzute pentru perioada care a trecut de la începutul anului.

CONSFĂȚUIRE PE TARA PRIVIND COMBATAREA EROZIUNII SOLULUI

La Stațiunea centrală de cercetări pentru combaterea eroziunii solului din comuna Perieni, județul Vaslui, au avut loc marți lucrările Consfățuirii pe țară a specialiștilor în domeniul combaterii eroziunii solului. În încheierea lucrărilor consfățuirii a fost definitivat, pe județe, programul lucrărilor de organizare a teritoriului și combatere a eroziunii solului.

rești 1, pentru 130 ha. Sămînța este condiționată și așteaptă să fie pusă în condiții de germinare.

În timpul unei ploii torențiale, de curînd, în comuna Ucuriș, județul Bihor, trăsnetul a lovit bucătăria de vară a cooperativului Peter Teodor. Acoperișul cu paie, construcția respectivă a fost cuprinsă de flăcări. Oamenii aflați pe cîmp au lăsat lucrul și s-au grăbit să meargă pentru a stinge focul.

De notat că gazda nici nu se afla acasă, fiind dusă la adunatul finului cooperativei. Abia cînd s-a apropiat de sat a aflat și el despre focul izbucnit și de faptul că incendiul a fost stins imediat, cu ajutorul sătenilor; au fost salvate nu numai casa, ci și grajdul și furajele adunate.

În această luptă cu flăcările s-au evidențiat cooperativii și pompierii voluntari: Sirbu Ion, Huș Mircea, Popa Moise, Popa Ion, Peter Petru, Nistor Ioan, Heșu Teodor, Cotuma Tereza, Bodean Floarea și Vlad Petru. (Ing. Nicolae BOGLUȚ).

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În cursul intervalului 9 — 15 septembrie au fost frecvente zilele cu timp frumos

și fără precipitații în cea mai mare parte a țării. Încălzirea produsă, mai ales în Cîmpia Română și Banat, a fost anormală pentru această perioadă de timp; temperaturile medii zilnice au depășit valorile plurianuale cu 2° la 6°. Între 11 și 14 septembrie, în toate zonele agricole ale țării, temperaturile maxime au oscilat între 28° și 34°; excepție de la această situație a făcut jumătatea de est a Dobrogei unde valorile maxime nu au depășit 28°.

Șirul de zile fără precipitații a fost întrerupt la sfîr-

șitul intervalului (13 — 14 septembrie) cînd în Transilvania, Banat și nordul Moldovei s-au semnalat ploi slabe sub formă de averse. Cantitățile de apă însumate în aceste zone nu au depășit însă 10 mm. decît local (Caransebeș — 10 mm., Oravița — 11 mm., Timișoara — 14 mm., Blaj — 13 mm., Vărădia și Sibiu — 27 mm., Deva — 29 mm.).

Condițiile agrometeorologice din această perioadă s-au menținut favorabile lucrărilor de pregătire a terenului pentru însămînțarea culturilor de toamnă. Evaporația intensă a determinat

însă o scădere progresivă a umidității solului în stratul superficial, mai ales în Cîmpia Română, Dobrogea și sudul Moldovei.

Timpul probabil pentru intervalul 17-23 septembrie.

Vremea va fi în general frumoasă și călduroasă la începutul intervalului, apoi va deveni treptat instabilă și se va răci ușor începînd din nord-vestul țării. Vor cădea averse locale de ploaie, mai frecvente în Banat, Crișana, Transilvania și nordul Moldovei. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 7° și 17°, iar maximele între 17° și 27°. Local, la începutul intervalului, atît temperaturile maxime, cît și cele minime vor fi mai mari.

ÎN ACTUALITATE

Atunci când momentul a impus, cooperatorii agricoli din Seaca, județul Olt, au trecut, la indicația specialiștilor, să recolteze sfecla de zahăr.

Foto: N. RUSU

Ritm sporit și calitate în desfășurarea lucrărilor agricole de toamnă

Potrivit datelor centralizate la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în desfășurarea lucrărilor agricole se constată mari diferențe între județe atît în ceea ce privește recoltarea culturilor tîrzii, cît și la pregătirea terenurilor. Există condiții ca lucrările de recoltare, eliberarea terenurilor, transportul recoltei și însilozarea furajelor să fie intensificate în toate unitățile.

După cum se știe, cele mai mari suprafețe sînt de recoltat la porumb. I.A.S. au recoltat circa 11% din suprafețele cultivate cu porumb, realizări mai importante obținînd unitățile dintr-o serie de județe din zona I: Dolj, Ialomița, Teleorman, Ilfov, Brăila și Buzău. În C.A.P. ritmul de lucru prezintă diferențe substanțiale de la un județ la altul. În timp ce în județele Ialomița, Teleorman, Ilfov, Dolj, Tulcea porumbul s-a recoltat de pe suprafețe cuprinse între 10—15% din total, în altelle, ca Prahova, Dimbovița, Vilcea, Gorj proporția este între 1—2%. S-au înregistrat diferențieri în ritmul de lucru chiar între județele cu condiții asemănătoare. În cooperativele din județul Mehedinți, de exemplu, porumbul a fost recoltat, în medie, de pe 8% din suprafață, pe cînd în județul Argeș, nici nu s-a început recoltatul.

O mare atenție trebuie acordată recoltării florei soarelui. Pînă la începutul acestei săptămîni, ea a fost recoltată de pe 35% din suprafață în I.A.S. și 41% în C.A.P. În această acțiune sînt mai avansate unitățile de stat din județele Teleorman, Dolj, Botoșani și Ilfov și cooperativele agricole din județele Brăila, Ilfov, Ialomița, Dolj, Olt etc. Sînt rămase mai în urmă I.A.S. din județele Constanța, Prahova, Iași, Tulcea etc., care n-au strîns floarea soarelui decît în proporție de 12—23% și unitățile cooperatiste din județele Dimbovița, Vaslui, Botoșani, Tulcea, Constanța etc.

În aceste condiții se impune un efort general pentru grăbirea recoltării, pentru a elibera imediat terenul, mai ales că o parte din aceste suprafețe urmează ca, în curînd, să fie însămînțate cu culturi de toamnă. Orice întîrziere la recoltat duce la neîncadrarea în termenele prevăzute pentru efectuarea arăturilor și pregătirea terenului, la imposibilitatea de a efectua însămînțările în cadrul epocii optime. Pregătirea unui pat germinativ cît mai bun are un rol hotărîtor în obținerea unor producții sporite. Or, tocmai acum este momentul pentru ca această lucrare să se efectueze în condiții optime.

La un recent control efectuat în cîteva județe s-a constatat că într-o serie de unități nu sînt respectate indicațiile date: întîrzieri în alegerea amplasamentului culturii, arături de slabă calitate, fertilizări incorecte și insuficiente, sămînță necondiționată, lucrări nerecepționate etc. Asemenea situații trebuie să dea de gîndit, în primul rînd, specialiștilor, care indiferent de locul de muncă trebuie să manifeste o exigență deosebită față de ei înșiși, față de cei ce nu respectă cerințele agrotehnice necesare.

Efectuarea la timp și la un înalt nivel calitativ a tuturor lucrărilor nece-

sită o bună organizare a muncii. Volumul mare de lucrări care trebuie executat în această perioadă, determinat de suprafețele relativ mari ocupate de culturile tîrzii, cît și de cele ce urmează a fi semănate, impune folosirea tuturor mijloacelor mecanice, în mod cît mai rațional și la întreaga lor capacitate de lucru. În aceste puține zile care ne mai despart de începerea însămînțărilor trebuie făcut totul pentru recuperarea rămînelor în urmă și pentru a asigura condițiile necesare desfășurării normale a actualei campanii.

ÎN JUDEȚUL ILFOV

LABORATORUL PENTRU CONTROLUL SEMINTELOR SEMNĂLEAZĂ

Indiferent de cultură, sămînța este unul din principalii factorii de producție. Orice formă de desconsiderare a acestui adevăr se răsfrînge direct asupra cantității și calității ei. Au simțit-o, din păcate, multe unități agricole în care recoltele mici de grîu obținute au reprezentat, de fapt, măsura propriilor lor deficiențe în producerea și asigurarea unor semînțe de calitate.

Ne aflăm acum înaintea acțiunilor prin care se pun bazele unor noi producții de grîu. Care sînt în acest an, preocupările unităților din județul Ilfov, și ce posibilități au ele pentru ca sămînța ce o vor folosi să îndeplinească condițiile necesare? La aceste întrebări nu putem afla răspunsuri mai competente decît de la unitatea specializată în aceste probleme: laboratorul pentru controlul semînelor. Am stat aci de vorbă cu tovarășul ing. Octavian GERMAN, șeful unității, care, în aceste zile de activitate deosebit de intensă, împărțit între laborator și teren, este foarte greu de găsit. Cînd am reușit, totuși, se întorsese tocmai dintr-o deplasare într-o serie de cooperative agricole, făcută pentru a stabili, împreună cu inginerii șefi, balanța grîului și măsurile decurgînd din aceasta.

— Această activitate — stabilirea balanței grîului — intră în rîndul preocupărilor laboratorului?

— Fără îndoială că da. Nu sîntem doar niște înregistratori de date — puritate, germinare, valoarea culturală — ci avem datoria de a rezolva împreună cu unitățile, numeroasele probleme care privesc sămînța și materialul să-

ditor. Prin noua formă de organizare pe care au luat-o laboratoarele, problema pe care ați amintit-o intră în rîndul obligațiilor noastre curente. Și nu este singura. Specialiștii noștri și-au petrecut o mare parte din timp, în ultimele luni, în unități, în acțiunea de recunoaștere. A venit apoi perioada analizelor de laborator. Acum, concomitent cu aceasta sprijinim direct unitățile în rezolvarea tuturor problemelor legate de semînțe: întocmirea balanțelor, organizarea schimbului etc. De altfel ca și ceilalți specialiști din cadrul direcției agricole, fiecare dintre noi îndrumă cîte cinci cooperative agricole în toate acțiunile privind cultura grîului — de la amplasare, pregătirea terenului și însămînțare pînă la recoltare.

— Ați examinat, împreună cu colaboratorii dv. — macro și microscopic — semînțele de grîu ale tuturor cooperativele agricole din județ. Ce semnaleză analizele efectuate și ce măsuri considerați că sînt necesare, în funcție de o situație sau alta?

— Condițiile în care s-a realizat producția de grîu anul acesta se cunosc. Dar rezultatele analizelor efectuate de noi scot în evidență nu numai influența factorilor meteorologici ci și gradul de preocupare a unităților pentru sămînță. Și, trebuie spus că, cu excepția unor unități care au realizat și anul acesta producții mari de grîu, peste 3000 kg/ha, ca de pildă la C.A.P. Gîrbovi, în foarte multe cooperative agricole materialul obținut nu poate fi folosit ca sămînță. Din 23000 de tone de semînțe numai 8400 tone — deci circa 33—34% corespund STAS-ului, și acelea sînt de calitate inferioară.

Procentul acesta nu diferă însă de cel atins în ceilalți ani, ceea ce denotă o perpetuare a unor situații care nu se încadrează în rîndul cauzelor „obiective”. Ce altceva arată, de pildă, faptul că, pe județ, 5000 de tone din recolta rezervată de unități pentru sămînță și-a pierdut germinația? Așa s-au petrecut lucrurile în numeroase cooperative agricole: la Vieru — 80 tone, la Drăghiceanu — 120 tone, la Vedeia — 160 tone, la Ghimpați — 280 tone, la Clejani — 220 tone și așa mai departe. Aceasta este urmarea firească a unei proaste condiționări și depozitări a recoltei. Este un serios semnal de alarmă.

Analizele au semnalat și alte situații, care necesită acum măsuri adecvate. Este vorba de starea de sănătate a semînelor. Contrar așteptării, în probele analizate atacul de Fusarium nu s-a manifestat prea puternic, boabele atacate — șiștave — fiind în cea mai mare parte eliminate prin condiționare. În schimb, s-a constatat prezența masivă, mai ales în partea de vest a județului, a unui alt dăunător: Tilletia. În sămînța provenită de la C.A.P. Joita, Petrăchioaia, Dascălu Creața, Vinătorii Mari s-au găsit de la 40 la 160 gale/kg, maximum admis fiind 3 gale/kg. Aceasta impune nu numai schimbarea semînei ci și o mare atenție la amplasarea culturii.

În sfîrșit, în atenția specialiștilor din unitățile județului trebuie să se afle și un alt element stabilit prin analize: greutatea a 1000 de boabe. Anul acesta ea a scăzut la soiul Bezostaia de la 40 g la 35 g. Lucru de care trebuie să se țină seama în stabilirea normei de sămînță ce va fi folosită la hectar.

Bineînțeles că, acestor unități și altora, care au sămînța necorespunzătoare, li se asigură cantitățile necesare, prin schimb.

— Dar care este calitatea materialului existent în baze și silozuri?

— Net superioară celei din anii trecuți, lucru pentru care garantăm. Probele pentru analiză au fost luate direct de specialiștii noștri și indicațiile date în ceea ce privește condiționarea au fost întru totul respectate. Cele trei rînduri de analize efectuate certifică acest lucru. Consider însă „schimbul” doar ca o soluție de forță majoră. Or, în cele mai multe unități el a devenit o practică curentă. Ea a dus la impurificarea lanurilor, la utilizarea unui material de proveniență nesigură. Lucru ce s-a oglindit în cantitatea și calitatea recoltelor.

— Cum va fi îndreptată această stare de lucruri?

— În această toamnă, prin organizarea de loturi semincere în fiecare unitate, folosindu-se sămînță de calitate. A început totodată să se treacă la organizarea fermelor specializate în producerea semînelor. În urma analizelor întreprinse de direcția agricolă, au fost desemnate, în acest scop, pentru început, 20 de cooperative agricole. Sînt unitățile în care celor mai bune condiții pedoclimatice li se adaugă o organizare superioară a activității. Ele au furnizat și în acest an semînțe valoroase. S-au produs, de pildă, 1500 tone de semînțe din soiul Excelsior, destinate, în parte, unităților din zonele mai puțin fertile ale județului.

Consider, de aceea, nimerit ca în unitățile specializate să se folosească pentru inmulțire sămînță din categoriile superioare, experiența dobîndită de specialiștii din aceste cooperative și rezultatele obținute pînă acum fiind o garanție a celor viitoare. Faptul că în județ s-au recunoscut, în unitățile de stat și în stațiunile experimentale, peste 10000 tone de sămînță elită și originală este o dovadă în plus că județul Ilfov poate deveni unul din cei mai importanți furnizori de sămînță de grîu de cea mai bună calitate.

Ing. Sonia DIRADURIAN

COORDONATE ALE VIITOAREI PRODUCȚII DE GRÎU

PE SMOLNIȚE — afinări adânci, parțiale

Solurile de tip smolniță ocupă în zona sudică a Carpaților meridionali, la limita de sud a colinelor și la cea de nord a cîmpiei înalte, o suprafață de circa 160 000 de hectare, în județele Olt, Argeș, Teleorman, Dimbovița, Dolj, Mehedinți și Ilfov.

Fertilitatea naturală a smolnițelor este scăzută. Ca urmare, producțiile medii la hectar nu depășesc 800—1 000 kg/ha la grâu și porumb, sau 1 200—1 500 kg/ha la finul cultivat. Ele sînt consecința firească a unui regim al apei, aerului și temperaturilor necorespunzător creșterii și dezvoltării plantelor. Astfel, conținutul mare de argilă (40% în orizonturile superioare și peste 55% de la adîncimea de la 40 cm în

reale și plante tehnice — fundulea au executat la Stațiunea experimentală agricolă Albota-Argeș (căreia i-au pus la dispoziție inventarul necesar) o experiență privind efectul lu-

sese arat adînc: 30—40—50 cm (vezi tabelul) cu întoarcerea brazdei ele au provocat exces de umiditate în sol. În cazul varianțelor lucrate superficial (arătură la 20 cm și discu-

REZULTATELE UNEI EXPERIENȚE EFECTUATE LA SCORNICEȘTI — OLT

crărilor solului, la diferite adîncimi. S-au folosit atît pluguri care răstoarnă brazda, cît și dispozitive care execută numai afinarea solului, în adîncime. Deoarece o serie de ex-

re), apa a stagnat la suprafață. Pe aceste parcele, plantele aveau frunzele sub formă de ace roșii fiind uscate la vîrf. Pe parcelele unde solul a fost doar afinat, fără să se întoarcă

INFLUENȚA LUCRĂRILOR ADÎNCI ALE SOLULUI ASUPRA PRODUCȚIEI DE GRÎU CULTIVAT DUPĂ PORUMB PE SOLUL DE TIP SMOLNIȚĂ DE LA SCORNICEȘTI-OLT

Nr. crt.	Varianta		Producția q/h	%	
	Lucrarea	Adîncimea (cm)			Felul plugului
1.	Arătură	20	PP-4-30	7,6	100
2.	Dublă discuire	15	John Deere	9,6	126
3.	Arătură	30	PT-2-A	9,5	126
4.	Desfundare	40	PBD Balansier	13,8	182
5.	Desfundare	50	PBD Balansier	12,2	161
6.	Afinare la intervale de 66 cm + arătură	45 20	Dispozitiv Olt PP-4-30	23,4	308
7.	Afinare la intervale de 66 cm + 2 discuire	45 15	Dispozitiv Olt John Deere	19,9	261
8.	Afinare la intervale de 140 cm + arătură	55 20	UCF PP-4-30	24,9	328
9.	Afinare la intervale de 140 cm + discuire	55 15	UCF John Deere	18,4	242

jos), relieful plan (adesea depresionar) și regimul pluviometric neuniform repartizat (precipitații abundente iarna și primăvara și secetă la sfîrșitul verii și toamna) duc fie la un exces de umiditate, fie la lipsa apei în sol. Aceste fenomene influențează atmosfera și temperatura solului, determinînd condiții necorespunzătoare pentru microflora din sol.

Textura prea argilooasă și regimul hidric nefavorabil creează o stare de tasare exagerată a solului, care opune o rezistență mare la arat (5 000 kg), fapt care îngreuează mult lucrările. Plugul PP-4-30 cu care sînt dotate unitățile I.M.A. nu poate executa o lucrare corespunzătoare, mai ales în porumbiști, iar cu grapa cu discuri GD-4 nu se realizează un pat germinativ corespunzător, nici la două treceri repetate. Pămîntul pierde apa repede, intervalul normal de lucrare a acestor soluri fiind redus, de 4—5 zile. De aceea, pentru ca lucrările să se poată executa la timpul optim este necesar ca încălcătura maximă pe tractor să nu depășească 40 de hectare.

La solicitarea organelor de partid din județul Olt, care — alături de județele Argeș, Teleorman, Vilcea, și Dimbovița — posedă cele mai mari suprafețe de astfel de soluri, Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii și Institutul de cercetări pentru ce-

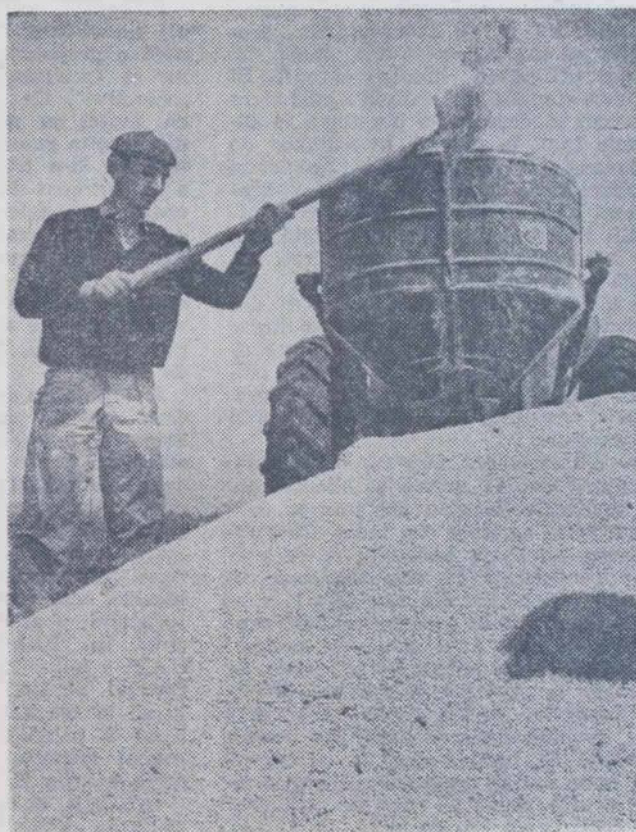
periențe anterioare efectuate la Oarja și Albota-Argeș, dovediseră că o afinare completă a solului prin arătură, cu sau fără întoarcerea brazdei, creează un exces de umiditate, s-a introdus o variantă cu afinarea parțială a solului (la anumite intervale). Pentru a ne apropia cît mai mult de condițiile de producție și a evita influența parcelelor vecine am lucrat pe parcele mari, late de 25 m și lungi de 180 m.

Lucrările s-au executat în toamna anului 1969, după recoltarea porumbului, cu tractorul S-65 (pe șenile) în condiții de secetă excesivă. Solul fiind uscat, în urma plugului au ieșit bolovani, care nu au putut fi sfărîmați cu grapa cu discuri GD-4. Pentru pregătirea patului germinativ s-a folosit discuitorul John Deere, tras de un tractor de 130 HP. Semănatul s-a făcut la 17 octombrie 1969.

S-a folosit Bezostaia 1, pe un agrofond N¹⁰⁰ P⁷⁰ (400 kg/ha superfosfat și 300 kg/ha azotat de amoniu). Superfosfatul s-a aplicat toamna la pregătirea patului germinativ, iar azotatul de amoniu — 1/2 toamna și 1/2 primăvara. Primele ploii au venit după 20 noiembrie fiind urmate de zăpadă. Grîul a ieșit în primăvară destul de uniform, pe toate parcelele.

În primăvară s-au înregistrat precipitații abundente: 315 mm. În cazul varianțelor unde solul fu-

brazda, o parte din surplusul de apă s-a infiltrat în pămînt, înlăturîndu-se astfel bătirea, iar restul

Pe terenurile destinate grîului, membrii cooperativei agricole Radomirești, județul Olt, execută cu deosebită grijă fertilizarea.

Foto: N. RUSU

apei s-a scurs spre locurile mai joase sau s-a evaporat. Apa circulînd prin canalele executate de cuțitele care au afinat solul s-a realizat o reglare a regimului hidric. Cantitățile de apă din sol, pe profil, au fost optime dezvoltării rădăcinilor plantelor, înregistrîndu-se totodată o aerație și o temperatură normală, ceea ce a creat condiții favorabile înmulțirii microorganismelor. Ca rezultat al activității acestora, s-au acumulat în sol cantități însemnate de nitrați. Datorită acestor fenomene, cultura de grâu de pe parcelele afinate parțial, fără întoarcerea brazdei, s-a dezvoltat normal și a dat producții bune, cuprinse între 18,4—24,9 q/ha (V₆—V₉) față de producția de pe parcela arată la 20 cm (V₁) care a fost de numai 7,6 q/ha.

Între rezultatele obținute prin afinarea efectuată cu plugul PP-4-30 la care s-au atașat două dispozitive Olt (V₆) și cele obținute prin afinarea cu plugul și subsolierul U.C.F. (V₈) diferența este neînsemnată — 1,5 q/ha — găsindu-se în limita erorilor experimentale. Aceasta denotă că dacă lucrarea se execută cu atenție (respectîndu-se adîncimea de lucru de cel puțin 45—50 cm), cu dispozitivul confecționat în județul Olt se obțin rezultate asemănătoare cu cele realizate cu subsolierul U.C.F. În general, lucrarea trebuie efectuată și mai adînc de 55 cm.

Dacă pe teren afinat în profunzime, în locul plugului, se folosește discuitorul, intervine dezavantajul unei îmburuieniri puternice a lanului (mai ales cu pălămidă), fapt care explică producțiile mai mici obținute la variantele 7 și 9.

Cheltuielile în plus făcute pentru executarea lucrării de afinare profundă a solului s-au ridicat la 400 lei/ha. În anii anteriori, pe podzol sporul de recoltă a fost de 400 kg la hectar. Pentru punerea în practică a metodei este nevoie de tractoare de 80 HP.

Dr. ing. C. NICOLAE
Ing. O. STĂNESCU
Ing. R. VITAN

AGENDĂ FITOSANITARĂ

Combaterea septoriozei spicelor de grâu

Condițiile climatice ale acestui an, cu umiditate excesivă și oscilații mari și uneori bruste ale temperaturii, au favorizat apariția și extinderea unor boli criptogamice dintre cele mai păgubitoare, din rîndul cărora face parte și septorioza spicelor de grâu produsă de ciuperca Septoria nodorum Berk.

Din observațiile făcute pe teren în diferite regiuni ale țării, ca și din probele primite de la diferite unități agricole și analizate în laborator, reiese că septorioza spicelor a fost în acest an destul de răspîndită în unele județe. De multe ori, atacul de septorioză a scăpat atenției fiind mascat de supra-punerea atacului secundar de fusarioză și, în ultima fază, de cel de cladosporioză, care a dus la înnegrirea spicelor și a paiului.

Atacul ciupercii Septoria nodorum se manifestă mai frecvent în faza de răsărire — înfrățire și apoi în faza de după înspicire, pînă la maturitate; boala se manifestă foarte grav pe tulpini, mai ales în regiunile nodurilor, și pe spice. Pe tulpină, în locurile unde s-au produs infecțiile, apar pete, la început de formă alungită, de culoare brună-violetă, care cresc repede, se contopesc și acoperă părți mari din pai. La suprafața acestor pete se formează în număr mare picnidii, sub forma unor puncte mai negricioase, dispuse, de regulă, în rînduri. Spicilele infectate prezintă pe marginile și vîrfurile pleurilor pete brune, uneori cu o nuanță violacee, care cresc și acoperă jumătatea superioară a glumei, brunificarea continuîndu-se spre baza glumei sub forma unor dungii fine. De pe glume boala trece pe glumele, care atunci cînd atacul este foarte puternic, sînt complet brunificate. În spicilele atacate boabele devin șistave, sbîrcite și ușoare, luînd în cazuri grave o formă de luntre.

De la o vegetație la alta boala se transmite prin resturile de plante (inclusiv miriștea) rămase pe teren și prin sămință. Boala este favorizată de o vreme umedă și de condițiile de mediu nefavorabile grîului.

Măsurile de combatere urmăresc în primul rînd înlăturarea focarelor de infecție care asigură, după semănat, producerea infecțiilor primare. De aceea, resturile de plante atacate rămase pe cîmp după recoltare se îngroapă printr-o arătură adîncă, corect executată sau prin arderea miriștilor, dacă această măsură este reclamată și de combaterea celorlalte boli ale grîului (Ophiobolus, Cercospora, mîlura pitică etc.).

Un rol important îl are și distrugerea samulestrei sau prevenirea apariției ei. Se va folosi numai o sămință sănătoasă, cu o bună facultate și energie germinativă, sau, în cazul cînd infecția la boabe este slabă (sub 3 la sută) sămința se va trata. Se impune, de asemenea, efectuarea semănatului nu prea devreme ci spre sfîrșitul epocii optime.

Pentru a împiedica intensificarea atacului, îngrășămintele azotate nu se vor aplica în exces și unilateral, ci în doze echilibrate, complexate cu cele potasice și fosfatice. Se va da preferință soiurilor de grâu care sînt atacate mai puțin.

Pe solele pe care grîul a fost puternic atacat se va intrerupe monocultura 1—2 ani de zile, cultivîndu-se în acest timp leguminoase, floarea-soarelui, sfeclă, cartofi etc.

Acad. E. RĂDULESCU
Dr. ing. A. NEGRU

Arbuștii fructiferi — sursă de importante venituri

● VENIT NET : 10 000 — 15 000 LEI/HA ● ÎN 1975 — 6 600 HA CU ARBUȘTI FRUCTIFERI ● PLANTAȚII COMERCIALE PE SUPRAFEȚE MARI, CU POSIBILITAȚI DE MECANIZARE.

În ultima vreme, arbuștii fructiferi — coacăzul, zmeurul de grădină, afinul/murul, alunul — se numără printre speciile pomicele față de care, atât producătorii cât și consumatorii, manifestă un interes deosebit, motivat, pe de o parte, de valoarea alimentară ridicată a fructelor. Zmeura, coacăzele, în special cele negre, afinele, murele întrec celelalte specii pomicele în ceea ce privește conținutul în vitamine. Ele găsesc o largă întrebuințare atât pentru consumul în stare proaspătă cât, mai ales, în industria alimentară, servind la prepararea de sucuri, siropuri, vinuri, peltele, dulcețuri etc.

Dar pentru extinderea largă în cultură a arbuștilor fructiferi pledează și o serie de alte avantaje, net superioare celor oferite de speciile pomicele tradiționale (măr, prun, cais, cireș etc.). Astfel, arbuștii fructiferi intră de timpuriu pe rod, de regulă începând cu anul al II-lea de la plantare, fapt ce contribuie la recuperarea rapidă a cheltuielilor de investiții. Tehnologia de cultură este relativ ușoară, lucrările de înființare și cele culturale fiind ușor de însușit și de aplicat. Cheltuielile de înființare a plantațiilor, pe hectar, sînt mai mici decît în cazul celorlalte culturi. Ele se ridică la circa 5 000 lei la alun, 8 000 lei la zmeurul de grădină, 13 000 lei la coacăzul negru. Cheltuielile anuale de întreținere la hectar se ridică la circa 7 000 de lei la alun și 8 000 — 10 000 lei la coacăz și zmeur. Chiar pe terenuri mai puțin fertile, cu sol subțire în zone de altitudine, se realizează recolte de 3 000 — 3 500 kg, în medie la hectar, în cazul coacăzului negru și zmeurului de grădină. Fructele sînt deosebit de solicitate și la export, unde nu există concurență, acceptîndu-se orice cantitate și la prețuri foarte bune.

Ținînd seama că prețul de cost al fructelor este în jur de 3—3,50 lei/kg și că prin valorificare se realizează, obișnuit, în comerțul de stat 6—7,50 lei/kg, rezultă că aceste culturi asigură venituri dintre cele mai mari la hectar. În cooperativele agricole Gornetu Ciub, Bătrîni și Măgurele din județul Prahova, Cîmpulung, Mihăiești Drăghici, Boteni din județul Argeș etc., veniturile nete la hectarul de arbuști s-au ridicat, în ultimii ani, la 10 000 — 15 000 lei și chiar mai mult. Anul acesta, de pe cele 120 ha cultivate cu zmeur cooperativele agricole din județul Prahova au încasat aproape 2 milioane lei.

Pornind de la aceste rezultate s-a trecut la realizarea unui program de plantări care să ducă la sporirea simțitoare a producției de fructe de arbuști. Cu materialul săditor asigurat pe parcurs, din soiuri valoroase, s-au creat plantații noi, suprafața de arbuști ajungînd în 1970, în cooperativele agricole, la 1 520 ha. Ele s-au realizat, în special, în județele Argeș, Sălaj, Prahova, Satu Mare, Bihor etc.

Se prevede ca în viitorii cinci ani, culturile de arbuști fructiferi să ajungă la cel puțin 6 600 ha, din care 3 000 ha coacăz negru, 3 000 ha, zmeur de grădină, 500 ha alun etc. Se va pune în continuare accent pe județele cu tradiție: Prahova, Mureș, Maramureș, Bihor (cite 400 ha fiecare), apoi Argeș, Bistrița-Năsăud, Cluj, Dolj, Gorj, Ilfov, Satu Mare, Sălaj, Vaslui și Vilcea (cite 300 ha fiecare). Zmeurul de grădină va fi concentrat în județele Ilfov, Prahova, Satu Mare, Vilcea și Bihor. Coacăzul negru se va extinde în județele Maramureș, Argeș, Gorj, Cluj, Caraș-Severin etc. Alunul va fi cultivat cu precădere în județele Suceava, Brașov, Mureș etc.

Pentru realizarea acestor suprafețe, s-a trecut la producerea organizată a materialului săditor, la promovarea soiurilor valoroase: Rubin și Marlboro la zmeurul de grădină, Negre mari, Rosenthal și September la coacăzul negru, Tonda Romana și Trebizonda la alun etc.

În această toamnă urmează să se planteze circa 1 000 ha. Reușita acțiunii impune o bună pregătire a celor cărora le revine această obligație. S-a organizat, de aceea, de curînd, la Vălenii de Munte, județul Prahova, un instructaj cu specialității din cooperativele agricole din țară

unde se înființează astfel de plantații. Cu acest prilej s-au prezentat unele dintre realizările unităților și s-au dezbătut pe larg problemele legate de calitatea plantațiilor și de organizarea producției.

S-a precizat astfel, necesitatea ca în toate județele plantațiile de arbuști să fie concentrate într-un număr restrîns de unități, care dispun de condiții pentru a realiza, în final, cite 25—30 ha și a organiza ferme specializate.

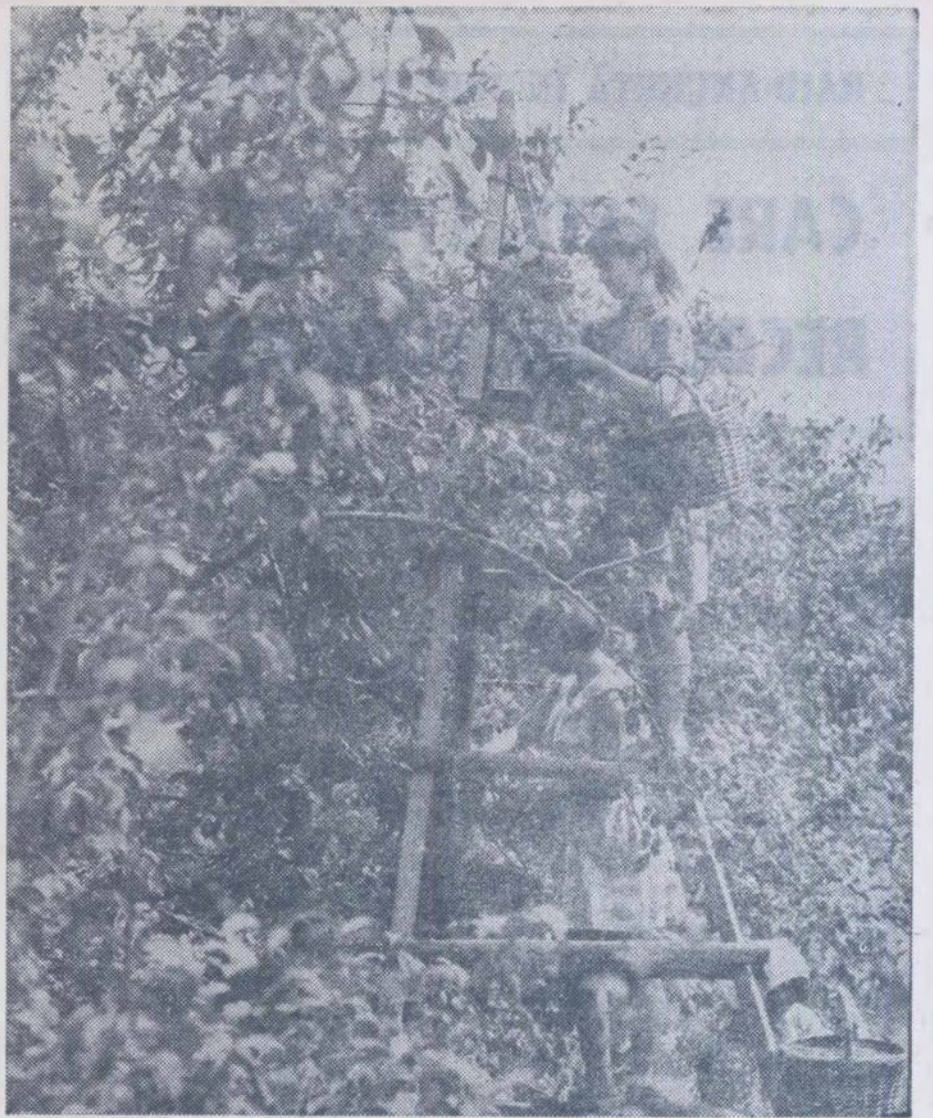
Plantațiile comerciale, pe suprafețe mari, reclamă necondiționat o amplasare corespunzătoare: lingă căi de comunicație, cu sursă de apă asigurată, (pentru pregătirea soluțiilor necesare combaterii dăunătorilor și la nevoie pentru irigație), pe terenuri relativ uniforme din punct de vedere al reliefului, cu potențial sporit de fertilitate etc. Organizarea inferioară și amenajarea terenului trebuie astfel realizate încît să rezulte parcele uniforme, de 1—2 ha și drumuri de acces practicabile pe orice vreme.

În asemenea plantații, mecanizarea lucrărilor de întreținere a culturii este indispensabilă. De aceea, plantația trebuie să se realizeze în rînduri cit mai lungi, drepte, distanțate la 2,5—3 m, spre a fi posibilă trecerea nestînjînită a tractoarelor și a celorlalte mijloace mecanice de lucru.

Un rol hotărîtor în reușita culturilor de coacăz negru, zmeur și alun, îl are plantatul de toamnă, în octombrie—noiembrie. Trebuie deci să se acționeze din timp în vederea pregătirii terenului prin desfundare, fertilizare etc. Calitatea materialului săditor folosit la plantări reprezintă, de asemenea, o condiție hotărîtoare. Aprovizionarea unităților trebuie realizată prin întreprinderile județene de semînte și material săditor, care livrează material garantat, ca soi și indemn de bolile și dăunătorii periculoși pentru aceste culturi.

Condiții de realizare a unor plantații de calitate, cu randament sporit, există în fiecare unitate. Nu rămîne decît ca măsurile tehnice și organizatorice legate de această acțiune, incisiv cele de detaliu să fie respectate,

Dr. ing. Gh. STANCIU
director în Ministerul
Agriculturii și Silviculturii

Culese cu grijă, din livada I.A.S. Uzunu, județul Ilfov, prunele iau drumul pieței

Se pare că nu numai recolta de grîu a C.A.P. Gîrbovi, județul Ilfov, a fost bună — 3 000 kg/ha — ci și cea de vinețe, a căror recoltare este acum în toi.

Culesul strugurilor și lucrările de vinificație se desfășoară în acest an în condițiile în care, în unele podgorii recolta a avut de suferit de pe urma atacului de mană și de grindină. Prelucrarea acestor struguri reclamînd o atenție deosebită, am solicitat Institutului de cercetări pentru viticultură și vinificație Valea Călugărească, recomandările necesare. Le-a precizat tovarășul ing. M. MACICI, director adjunct științific.

Datorită evoluției timpului în lunile de primăvară și vară, coacerea strugurilor evoluează, în general, într-un mod mai lent ca în alți ani, iar în unele plantații, cu deosebire în acelea în care recolta a fost afectată de grindină, mană sau făinare, apare pericolul de mucegai. Față de situațiile speciale care se pot ivi, trebuie adoptate măsuri adecvate de cules și vinificație.

Strugurii atacați de mucegai vor trebui recoltați mai devreme, de îndată ce au ajuns la un conținut în zahăr care să permită obținerea unui vin cu o compoziție satisfăcătoare. Întîrzierea culesului poate atrage după sine pierderi mari de recoltă, precum și dificultăți sporite legate de realizarea unei calități convenabile a vinului. În măsura în care

acest lucru este posibil, se recomandă culegerea strugurilor sănătoși separat de cei avariați.

În cazul recoltelor a-

mustului se vor executa într-un ritm cit mai rapid.

Se aplică, astfel, o sulfitare fracționată a strugurilor și a mustului, în diferitele etape ale procesului de prelucrare. Va trebui ca dozele de SO₂ întrebuințate să fie mai mari, 20-25 g/hl, în funcție de gravitatea atacului.

În cazul recoltelor a-

vasele de fermentare.

Pentru îndepărtarea excesului de SO₂ se va efectua o aerisire puternică, o dată cu decantarea mustului și trecerea acestuia în vasul de fermentare.

În procesul de vinificație este necesară însămințarea mustului cu maia de drojzii selectionate, în cantitate de 4—5 g/hl. În timpul fermentației se va urmări modul de desfășurare a acesteia, adoptîndu-se, operativ, măsurile impuse de ivirea, eventuală, a unor situații anormale.

Îndată după încetarea fermentației lente se va executa un pritorc prematur. În cazul strugurilor insuficient copti, cu aciditate malică ridicată, se va urmări reducerea acesteia prin favorizarea declanșării fermentației malolactice.

În funcție de situația concretă din fiecare podgorie și unitate, specialistul are datoria de a se orienta în mod corect și de a adopta măsurile cele mai corespunzătoare realizării unor vinuri de calitate.

ATENȚIE VINIFICATORI!

Strugurii avariați impun măsuri speciale

riate, sînt necesare măsuri severe pentru evitarea oxidărilor. În acest scop se execută o sulfitare a strugurilor chiar din vie, în benele de transport, iar transportul și operațiile de prelucrare a strugurilor și a

variate este obligatorie limpezirea mustului. În acest scop, alături de SO₂ se va folosi bentonită, în cantitate de 0,8—1 g/l, în substanța activă. În cazul unor musturi tulburi, greu de limpezit, bentonita se va introduce în

RAID-ANCHETĂ ÎN JUDEȚUL BRAȘOV

CARE ESTE STADIUL RECOLTĂRII FURAJELOR ?

Așa cum nu o dată s-a subliniat, condițiile climatice din acest an au favorizat o puternică dezvoltare, în unele zone luxuriantă, a vegetației — premisă certă pentru asigurarea unor cantități sporite de furaje. În funcție de aceste condiții, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a recomandat, în repetate rânduri, valorificarea eficientă a excedentului de masă verde fie sub formă de fin, fie sub formă insilozată. Cu toate acestea, din situațiile centralizate reiese că, în ciuda timpului, în general favorabil, în multe județe ale țării ritmul de recoltare a fînețelor, la fel ca și cel al insilozărilor, este cu totul nesatisfăcător și, ca urmare, importante resurse furajere se irosesc nejustificat.

În ancheta noastră am urmărit aspecte ale activității desfășurate în județul Brașov, unul din județele în care restanțele sînt destul de evidente.

ÎN C. A. P.

Unitățile cooperatiste din județul Brașov dispun de peste 32 000 de hectare de fînețe naturale. Acestea constituie, de fapt, una din principalele surse pentru asigurarea unei puternice baze furajere. Utilizînd din plin această sursă, cooperativele agricole din Codlea, Săcele, Feldioara, Prejmer și altele au obținut rezultate bune atît în ce privește creșterea numărului de animale, cît și a producției acestora. Sectorul zootehnic al cooperativei din Săcele, de pildă, cuprinde în prezent peste 2 000 de taurine și circa 7 000 de ovine, cel de la cooperativa din Codlea, — 1 500 de bovine și 1 700 ovine etc. Asemenea cooperative au manifestat o preocupare susținută pentru recoltarea la timp și fără pierderi a fînețelor naturale. După ce fînul a fost recoltat și depozitat cu 6—7 săptămîni în urmă, acum se acționează energic la recoltatul otavei. Semnificativ ni se pare felul cum s-a procedat la C.A.P. Codlea, care dispune de 512 hectare de fînețe naturale. Recoltatul fînului s-a făcut în perioada înfloririi plantelor și, datorită aplicării pășunatului rațional, s-a reușit să se cosească ierburile de pe alte 30 de hectare de pășune. În total s-au strîns și depozitat, în bune condiții, peste 122 vagoane de finuri naturale de bună calitate. În prezent se lucrează cu forțe sporite la recoltatul otavei, producția depășind 1 400 kg la hectar. Prin construirea a patru finare de mare capacitate, la Codlea s-au asigurat condiții pentru depozitarea sub acoperiș a întregii recolte de furaje.

O preocupare constantă, plină de răspundere pentru asigurarea hranei animalelor pe timpul stabulației există și la cooperativa agricolă Șercaia. Aici s-a cosit masa verde excedentară de pe 100 hectare de pășune iar în prezent se lucrează intens la strîngerea otavei și la insilozări. Exemple de acest fel se întîlnesc și la cooperativele din Tărlungeni, Feldioara, Crizbav etc.

În contrast cu situațiile amintite, în unele unități, și nu puține la număr, acțiunea de strîngere a finurilor naturale este mult rămasă în urmă. La începutul săptămîinii trecute, pe județ, mai erau de cosit circa 2 000 de hectare, cele mai mari suprafețe găsindu-se la Hîrseni, Cincu, Racoș, Zărnești, Budila, Cobar, Cuculata și altele. *Mihai BUIUC*, inginerul șef al C.A.P. Cincu ne-a asigurat că prin măsurile luate în ultimele zile, recoltatul celor 104 hectare de fînețe naturale, care au mai rămas de cosit, se va termina în maximum o săptămîină. Asigurări asemănătoare s-au primit și din partea conducerii cooperativei agricole din Hîrseni și Zărnești. Din păcate însă, finarele nu se umplu cu asigurări, ele așteaptă fînul care, datorită neglijenței, își pierde valoarea de la o zi la alta.

La cooperativa din Racoș mai erau de recoltat, după situația comunicată la direcția agricolă, aproape 200 hectare de fînețe. Zootehnistul cooperativei, dr. *Petru ILIESCU*, recunoștea însă că situația comunicată de președintele cooperativei *Alexandru VITALYOS* este „umflată” și că suprafețele necesite sînt mai mari. La Racoș se mai găsesc pe cîmp și importante cantități de fîn netransportat. La cooperativa din Tărlungeni, pe lângă faptul că se face risipă de fîn în timpul transportului, șirelele nu sînt clădite în mod corespunzător, ceea ce facilitează pătrunderea în interiorul lor a apei provenite din precipitații.

Răspunderea pentru asigurarea unei baze furajere puternice, de calitate, revine nu numai consilierilor de conducere,

specialiștilor din unități, ci și organelor agricole județene care, după părerea noastră, nu acționează suficient de energic în această perioadă, nu iau măsurile cele mai corespunzătoare acolo unde neglijența și delăsarea iau locul sînguinei.

ÎN I. A. S.

Dacă în cadrul cooperativei agricole din județul Brașov situația se prezintă așa cum reiese din cele relatate mai sus, cu totul altfel stau lucrurile în fermele întreprinderilor agricole de stat. O dovadă în plus că, în aceleași condiții, atunci cînd munca este bine organizată, se pot obține rezultate bune.

— Și pentru unitățile noastre, ne spunea ing. *Traian CORDUBAN*, directorul Inspectoratului I.A.S. Brașov, fînețele naturale, pașiștile în general, constituie principala sursă de nutrețuri. Ele acoperă circa 75% din necesarul de fibre stabilite prin balanța furajeră. Avem datoria să privim cu toată seriozitatea problema obținerii unor cantități cît mai mari de nutrețuri ieftine pentru că, în ansamblul producției noastre, ponderea o deține zootehnia. Și cum în structura prețurilor de cost cheltuielile cu hrana animalelor sînt precumpănitoare, sîntem obligați să ne concentrăm întreaga atenție în direcția obținerii unor cantități cît mai mari de furaje, ieftine și de calitate.

Într-adevăr, din cele 38 de milioane lei cît reprezintă beneficiul planificat pentru acest an în fermele întreprinderilor agricole de stat din județul Brașov, peste 25 milioane vor fi asigurate în sectorul zootehnic. Ele dispun de peste 23 000 de hectare de pașiști din care circa 10 000 de hectare sînt fînețe naturale. La I.A.S. Homorod, Codlea, Rupea, fînețele naturale se întind pe suprafețe de 1 700—2 600 de hectare.

Calamitățile din acest an au scos din producție circa 1 000 de hectare din fi-

nețele cele mai bune. De aceea, lucrătorii din I.A.S. s-au străduit ca restul de 9 000 hectare să fie exploatate în condiții optime. Ca rezultat, încă de săptămîna trecută, fînul a fost recoltat de pe întreaga suprafață și, în multe locuri, transportat și depozitat pentru iarnă. Din 32 000 de tone de fîn recoltate, 21 000 de tone erau și depozitate în finare. În același timp, s-au insilozat peste 8 000 de tone din surplusul de masă verde. Se mai recoltase, de asemenea, și circa 500 hectare de otavă. Ca urmare a complexului de măsuri aplicat pentru întreținerea și ameliorarea pașiștilor, producția medie de fîn din acest an este estimată la 2 600 kg la hectar, cu 300 kg mai mult față de prevederi. Așa cum ne relatea ing. *Ion ORDEAN*, mai bine de jumătate din suprafața de fîneață — circa 5 000 ha a fost fertilizată cu doze de 200 kg de azot și 100 kg de superfosfat la hectar. Întreaga suprafață a fost curățită și grăpată încă din primăvară timpuriu. Peste 1 000 hectare au fost fertilizate în acest an prin țîrlire. La I.A.S. Homorod, în urma lucrărilor de hidroameliorații vor fi redatate producției peste 150 hectare de pașiști. În cadrul trustului I.A.S. Brașov, strădania depusă pentru asigurarea furajelor are corespondent în producția zootehnică realizată. Pînă la 1 septembrie, din producția medie de lapte pe vacă furajată — 3 230 litri planificată pînă la sfîrșitul anului — se realizase 2 140 de litri. Generalizarea folosirii substituienților de lapte în hrana vițelilor, a lactovitelului în special, a permis ca 92% din producția totală de lapte, adică 223 000 hl din 245 550 hl, să fie destinată pieței.

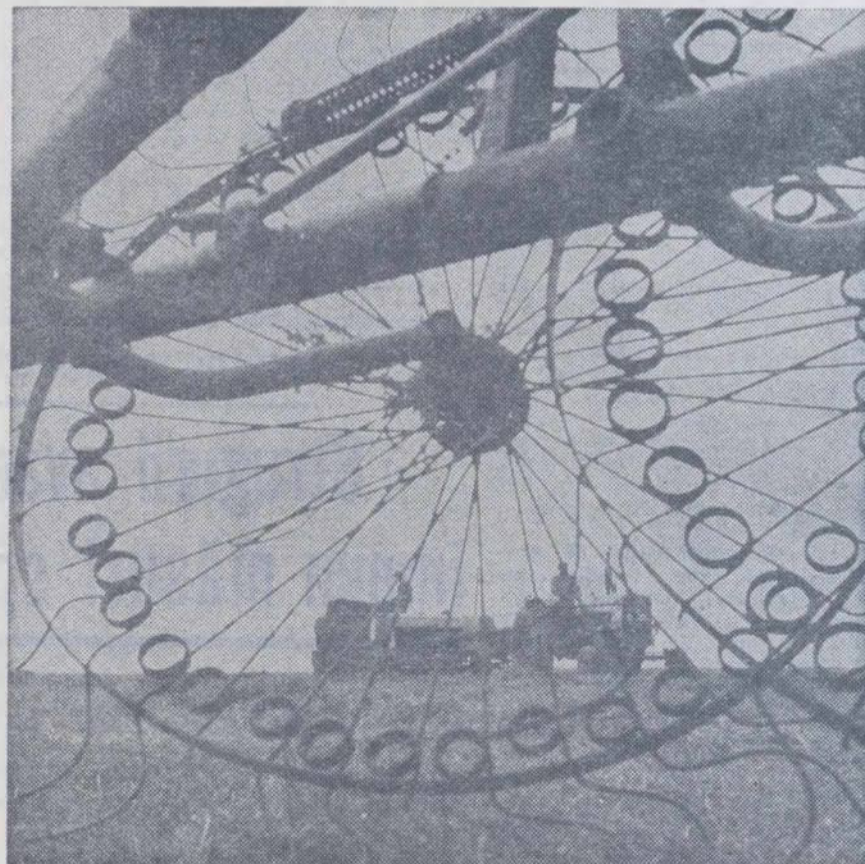
EXPERIENȚĂ EXISTĂ EA TREBUIE VALORIFICATĂ

Înainte de a părăsi județul Brașov, ne-am oprit și pe la Stațiunea de cercetări de la Măgurele pentru ameliorarea pașiștilor, unde am discutat cu ing. *Ion ALDULEA*, șeful laboratorului pentru folosirea rațională a pașiștilor.

— Cu toate condițiile favorabile din acest an, ne informa interlocutorul, din sondajele efectuate rezultă că producția de masă verde obținută de pașiștile cooperativei agricole nu a depășit media de 6 000—6 500 kg la hectar.

Fără a mai face incursiuni în tematica și preocupările stațiunii putem afirma din capul locului că experiența există, recomandări se fac. Din păcate însă, extinderea și aplicarea acestora este deosebit de anevoioasă. Or, în județul Brașov, unde dublarea producției pașiștilor ar asigura chiar excedente în balanța furajeră, problema valorificării experienței acumulate devine o necesitate vitală. O mare răspundere pe această linie revine, fără îndoială, direcției agricole, uniunii cooperative județene și, bineînțeles, întreprinderii pentru ameliorarea și exploatarea pașiștilor, recent înființată.

Ing. L. ROȘCA
Ion BRAGHEȘ

Și la recoltarea furajelor mecanizarea își spune din plin cuvîntul

I.C.V.B. „PASTEUR” RECOMANDĂ

Vaccinul inactivat contra bolii lui Aujeszky

UN PRODUS NOU, PREPARAT
ȘI FOLOSIT PRIMA OARĂ
ÎN ȚARA NOASTRĂ

Boala lui Aujeszky, este o boală infecțioasă, produsă de un virus filtrabil, comună mai multor specii de animale domestice și sălbatic.

În mod natural sînt receptive — în ordine descrescîndă, porcul, ciinele, pisica, boul, oaia, capra, calul, iar dintre animalele sălbatice, șobolanul, mistrețul, dihorul, viczurele, vulpea, nurca etc.

Virusul bolii lui Aujeszky este pantrop, are o rezistență remarcabilă față de factorii de mediu și se cultivă pe culturi de celule renale de porc, vițel, ciine, pisică, maimuță, pe țesut testicular de cobai și iepure și pe țesuturile embrionului de găină.

Boala prezintă deosebită importanță din punct de vedere economic la porci, prin procentul ridicat de mortalitate.

În țara noastră împotriva bolii lui Aujeszky se folosește un vaccin viu preparat cu o tulpină de virus cultivată pe oul embrionat de găină. Acest vaccin prezintă însă dezavantajul că nu poate folosi decît la porcine, în prevenția de necesitate, în unități infectate în care boala s-a diagnosticat prin proba biologică de un laborator veterinar.

Cercetările întreprinse în ultimii ani la I.C.V.B. „Pasteur” au avut ca rezultat prepararea, după o formulă originală, a unui vaccin inactivat contra bolii lui Aujeszky.

Vaccinul este constituit dintr-un amestec de virus cultivat pe culturi în monostrat de celule renale de purcel, ser fiziologic tamponat, hidroxid de aluminiu, ser glucozat și saponină.

Acest vaccin are avantajul că este inactivat și se poate folosi la imunizarea contra bolii lui Aujeszky nu numai la porcine ci și la alte specii de animale: bovine, ovine, carnișiere domestice și sălbatice (în captivitate — vulpi, nurci etc).

Vaccinul se utilizează numai în scop preventiv, la vaccinarea animalelor din focarele staționare de boala lui Aujeszky sau din efectivele aflate în pericol de contaminare.

Imunitatea post vaccinală se instalează în interval de 15—20 zile și durează cel puțin 6 luni.

Inocularea vaccinului se face în două reprize, la interval de 10 zile, pe cale subcutanată, fie la baza urechii (scroafe, vieri, grăsunii) fie la fața internă a coapsei (ovine, ciini, vulpi, nurci) sau pe latura gîtului (bovine) în dozele următoare: scroafe, vieri, grăsunii, oi: 3 ml și 5 ml; bovine: 5 ml și 5 ml; ciini: 3 ml și 3 ml; vulpi: 2 ml și 2 ml; nurci: 0,5 ml și 0,5 ml.

Animalele se revaccinează din șase în șase luni cu o doză de vaccin unică egală cu doza indicată la a II-a vaccinare.

Vaccinul și-a dovedit calitățile privind inocivitatea și valoarea imunogenă atît prin cercetări de laborator, cît și în urma aplicării lui în teren la diferite specii de animale: porcine, ovine, bovine, carnișiere (ciini, vulpi).

Faptul că prin utilizarea lui în condiții de teren, boala lui Aujeszky a putut fi lichidată în unele îngrășătorii sau crescătorii de porci, ciini, vulpi, nurci, constituie o garanție certă că este un mijloc prețios în prevenirea acestei viroze.

Vaccinul se prezintă sub stare lichidă, de culoare alb-roz și se livrează în flacoane de 50—250 ml. Înainte de folosire flaconul cu vaccin se agită pentru omogenizare, ușor, spre a se evita cît mai mult formarea spumei din cauza saponinei.

Spre a se obține rezultatele scontate vaccinul se păstrează la rece (+4° +8°C) ferit de cădură, îngheț și desgheț. Se folosește în limita termenului de valabilitate înscrisă pe etichetă.

Deoarece este un produs biologic nou intrat în producția I.C.V.B. „Pasteur” sînt așteptate și dorite orice observații și constatări făcute de specialiștii din teren, asupra comportării și rezultatelor obținute în aplicarea lui.

La Stațiunea experimentală zootehnică Livada

BRUNA DE MARAMUREȘ pe treptele competitivității

Astăzi, la aproape două decenii de la declararea ei ca rasă. Bruna de Maramureș, împreună cu rasa Bălțată românească, deține ponderea în efectivele de taurine din țara noastră. Așa cum reiese și din prevederile Programului național de dezvoltare a zootehniei. Bruna de Maramureș, Bălțata românească și rasa Holstein vor reprezenta, într-un viitor apropiat, întreaga populație de taurine a țării, urmând să se renunțe definitiv la creșterea unor rase sau populații care nu mai corespund cerințelor zootehniei moderne.

Stațiunea experimentală zootehnică Livada, situată în zona de formare a Brunei de Maramureș — care deține în prezent un nucleu valoros de taurine din această rasă — are sarcina să devină un adevărat depozit de animale cu însușiri remarcabile de lapte și carne, un centru de difuzare în fermele de producție a unor genotipuri capabile să răspundă cu o mare capacitate de producție la condiții de mediu în permanentă îmbunătățire. Astfel, deși cu un efectiv relativ mic — aproape o mie de animale — Stațiunea Livada livrează anual, în toată țara, 70—80 de tăurași și 100—120 de vișele de prăsilă de mare valoare zootehnică. Nu de mult, am livrat al 508-lea tăuraș, cifră plină de semnificație, dacă ne gândim că majoritatea lor sînt folosiți la înșămînțări artificiale. Mai mult, 71 din ei au fost încadrați la clasa Record și 230 la clasa Elită.

Pentru obținerea și livrarea unor animale de prăsilă care să corespundă sarcinilor stabilite în Programul național de dezvoltare a zootehniei, în stațiunea noastră s-a trecut efectiv la organizarea științifică a producției și la folosirea unor metode avansate de creștere și ameliorare.

Atît din experiența acumulată din lucrările de cercetare, cit și din activitatea

de producție, ne-am convins că pentru a obține producții mai mari, mai ieftine și mai bune, trebuie, pe de o parte, să creăm animale capabile să valorifice integral condițiile existente și, pe de altă parte, să le asigurăm satisfacerea necesităților fiziologice la nivelul optim realizării producțiilor scontate.

Cu toate că rasa Brună de Maramureș se caracterizează printr-o mare rezistență organică, prin pretenții relativ reduse față de hrană și îngrijire, ea nu poate să-și dezvăluie întreaga capacitate productivă decît dacă este pusă în condiții satisfăcătoare de mediu. Mai mult, atunci cînd hrana și îngrijirea sînt corespunzătoare, producția realizată ajunge la nivelul raselor străine, importate.

Aceste afirmații le facem în baza rezultatelor obținute în stațiunea noastră unde, ca urmare a lucrărilor de ameliorare efectuate timp de mai multe generații, s-au obținut producții de lapte și carne mult superioare realizărilor de pînă acum la această rasă. Amintim, de pildă, una din familiile de vaci create în stațiune, din care s-a născut recordista noastră națională. Este vorba de familia vacii Goia 15, cu o producție de 5328 litri de lapte, cu 3,65 la sută grăsime în lactația a 8-a, cu fiica sa Fugara 465, care în lactația a 6-a a dat 9019 litri de lapte cu 4,17 la sută grăsime, nou record național (vechiul record îl deținea tot acea Fugara 465, în lactația a 5-a, cu 8327 litri și 4,44 la sută grăsime) : o altă fiică, vaca Guțana 978, în lactația a 2-a a dat 4399 litri cu 3,70 la sută grăsime ; o nepoată, fiică a Fugarei, a dat, în lactația a 3-a, 4959 litri cu 3,86 la sută grăsime și o altă fiică, vaca Hăușuca 1024, în prima lactație, 3002 litri cu 3,90 la sută grăsime.

Ca urmare a acestor producții superioare și a faptului că întreaga familie de vaci are o greutate corporală medie de 550—620 kg — ceea ce condițio-

nează și producții sporite de carne — am reținut pentru prăsilă proprie cei doi fii ai Fugarei, respectiv taurul matr. 8207, care la vîrsta de 24 luni are o greutate de 715 kg și tăurașul matr. 9213, care la 11 luni are 390 kg.

În lucrările noastre de ameliorare punem un accent deosebit pe aprecierea valorii ereditare a taurilor utilizați la înșămînțarea vacilor, cunoscînd că taurul, așa cum foarte plastic se spune reprezintă, jumătate din cireadă. Se știe că, o vacă poate produce în viață cel mult 6—8 produși. În schimb, de la un taur se obțin anual 60—80 de vișei prin montă naturală, 1000—1500 prin înșămînțări artificiale și 5000, sau chiar mai mulți, prin înșămînțări artificiale cu spermă congelată.

Pentru a cunoaște valoarea ereditară de ameliorare a taurilor și a putea dirija lucrările de selecție, încă în urmă cu cîțiva ani, am început testarea lor atît în producția de lapte, cit și în producția de carne. În prezent avem trei tauri testați oficial ca amelioratori ai producției de lapte și ai procentului de grăsime și patru tauri testați sub raportul producției de carne. Rezultatele obținute în urma lucrărilor de testare ne-au ajutat să eliminăm din efectiv taurii înrăutățitori și animalele înrudite cu ei, să înmulțim masiv descendenții taurilor amelioratori. Astfel, de la taurul Jordan, matr. 126867, dovedit ameliorator al producției de lapte și grăsime, precum și al producției de carne, am reținut întreaga prăsilă, peste 30 la sută din cireadă fiind în prezent înrudită cu el.

În ultima vreme, acordăm o atenție deosebită caracterelor producției de carne la această rasă care, încă de la formare, a dat producții mixte. Cu atît mai mult cu cit ne-am convins că, pe același animal, se pot grefa producții

mari de lapte și însușiri remarcabile de carne. Cercetările efectuate de noi au dus la descoperirea unor tauri cu însușiri de carne nebănuite de bune. De la produșii lor — în condiții de furajare și îngreșare de tip gospodăresc, fără furaje combinate sau lucernă granulată — s-au obținut sporuri medii zilnice individuale de 1000—1100 g., cu un consum de 6,3—6,7 U.N. pe kg spor și un randament la sacrificare de 57—58 la sută. Și, cum în țara noastră, viitorul aparține raselor de taurine care dau producții mari de lapte și, în același timp, posedă însușiri superioare de carne, Bruna de Maramureș se bucură de cele mai largi perspective.

Rezultatele obținute în procesul de ameliorare a nucleului de taurine existent în stațiunea Livada ne îndreptățesc să afirmăm că Bruna de Maramureș corespunde pe deplin condițiilor din țara noastră, adaptîndu-se bine, atît la creșterea intensivă în mari complexe zootehnice cu mult mecanizat, cit și la creșterea în sistem gospodăresc, cu folosirea intensă a pășunilor de deal și munte.

Din cercetările noastre a reieșit că, deși pînă în prezent nu s-a inițiat încă o selecție în această direcție, însușirile morfo-fiziologice ale ugerului sînt mai adecvate mulsului mecanizat, față de Bălțata românească, de pildă. În momentul cînd creșterea animalelor se orientează spre concentrare, specializare și intensivizare, această însușire reprezintă o altă mare calitate a rasei Brune de Maramureș.

În contextul celor relatate mai sus, se desprinde concluzia că folosirea la înșămînțări artificiale a taurilor neverificati ereditari poate compromite procesul de ameliorare a rasei în direcția producției de lapte și de carne. Și, în legătură cu aceasta, o propunere : **dacă pentru efectuarea lucrărilor de testare, sub raportul producției de lapte, unitățile sînt recompensate la vînzarea animalelor de prăsilă, în vederea stimulării testării și în producția de carne, considerăm foarte oportună legiferarea unor avantaje materiale de care să beneficieze unitățile care o practică, ceea ce, după părerea noastră, ar putea duce la emularea unei activități deosebit de utile și eficiente.**

Ing. Aurel LAPUȘAN
membru corespondent
al Academiei de științe agricole
și silvice,
director

Ing. Dumitru ȘERBAN
cercetător științific
la Stațiunea experimentală
zootehnică Livada,
județul Satu Mare

Tulcea, poarta de intrare în Delta, avea să constituie punctul de plecare spre universul unei vechi ocupații, apicultura. Gîndul însă o luase cu mult înainte șalului, încercînd să intuiească cum hărnicia proverbială a albinelor și organizarea perfectă a muncii lor au găsit corespundență în viața de zi cu zi a oamenilor din ferma apicolă a I.A.S. Tulcea.

Părăsisem orașul însoțit de Gheorghe Pușcașu, șeful fermei apicole și președinte al Filialei județene Tulcea a Asociației crescătorilor de albine. Lăsasem în urmă Maliucul și traversînd o serie de lacuri și canale ne îndreptam spre locurile unde albinele au fost aduse la cules mai bogat. Tot drumul am aflat multe amănunte despre munca neobosită a albinelor, dar și despre oamenii care au îndrăgît această meserie.

Sosim la Periprava. Primul popas și, totodată, primul contact cu apicultorii. Ne interesăm de stadiul culesului. Petre Duduță, responsabilul grupului de apicultori din această zonă, ne informează că a început culesul la izmă. Mirosul caracteristic al acestei plante, mult răspîndit prin împrejurimi, anticipase însă răspunsul. Pe faguri se puteau distinge spații pline cu miere, altele cu polen și foarte multe cu ouă și puiet. — „Lucrează bine, constată șeful fermei. Inseamnă că vor reuși să-și agonisească destule rezerve de hrană pentru la iarnă. Puietul abundent va asigura vigoarea viitoarei familii”.

Aici am aflat că Petre Duduță este unul din stuparii fruntași. Mărturie stau rezultate-

le anului trecut, cînd a realizat o producție de miere de 22 de kg pe familie de la peste 500 de stupi. În același timp, a obținut însemnate cantități de polen și ceară. Anul acesta, cu toate condițiile vitrege — inundații, dezvoltarea tirzie a vegetației, timp nefavorabil pentru cules — grupa pe care o conduce a realizat, la culesul de tei, două tone de miere, iar la floarea-soarelui, 3 tone. Totodată, a livrat pînă în prezent circa 300 kg de polen, precum și peste 80 grame de ceară pe familie.

ultimul timp l-au determinat ca la unele familii să strîmteze cuibul cu diafragme pentru a menține în interiorul lui o temperatură constantă. Acest tip de diafragmă este o creație proprie a șefului de fermă. Folosind resurse locale — papura — el a reușit să le reducă costul la mai puțin de jumătate față de valoarea celor similare executate din scîndură. Noile diafragme sînt, totodată, mai practice. Papura este un bun termoizolant, superior lemnului, higroscopic și prezintă marele avantaj că din ea, diafrag-

tru care deplasăm stupii din loc în loc, în funcție de perioada de înflorire a diverselor plante. Astfel, într-un singur an, familiile de albine au vizitat flora din județele Constanța, Brăila, Galați, Tulcea iar acum se află în Delta la culesul de izmă. Pînă aici s-au obținut, pe rînd, polenul de salcie, mierea de salcim, de rapiță, de tei și floarea-soarelui. Ceea ce culeg albinele în prezent va constitui rezerva lor de hrană pentru perioada de iarnă. A doua latură a activității noastre o constituie permanenta preocupare în di-

create în unitate. De exemplu, fixarea fagurelui se face electric. Lîpirea lui de lețul superior al ramei se face, de asemenea, mecanizat, cu o mașină al cărei randament este de 1000 de faguri pe zi și om. Topirea cerii și refacerea fagurelui uzat sînt alte operații care se realizează mecanizat în fermă”.

Cele amintite sînt cîteva din operațiile care, efectuate în cadrul fermei, cu mijloace proprii, reduc substanțial costul mierei și al produselor anexe realizate. Recoltarea producției de miere se face pe loc, la stup, cu ajutorul laboratorului auto de care dispune ferma, iar recent a fost terminat și un modern combinat apicol de tip industrial. Instalațiile moderne cu care este dotată unitatea îi asigură continuitatea fluxului tehnologic, de la recoltarea mierei pînă la îmbuteliere și depozitare. Și celelalte produse : ceara, polenul, lăptișorul de matcă se obțin prin metode industriale.

Ca urmare a eforturilor depuse pe linia perfecționării permanente a metodelor de lucru, în anul care a trecut, contribuția fermei apicole la beneficiile generale ale întreprinderii s-a ridicat la peste 100000 de lei. Aceasta ca rezultat al unei producții-marfă de 56 tone de miere, 1500 kg de polen, 1200 kg de ceară și 200 familii noi de albine.

Părăsind ferma apicolă a I.A.S. Tulcea, am rămas cu amintirea unui colectiv de oameni pricepuți și harnici, dornici să îmbogățească conținutul profesiei pe care o practică cu pasiune.

C. STĂNESCU

POPAS LA I. A. S. TULCEA

În vatra celor 4000 de stupi

Discuțiile despre munca apicultorilor din Delta au continuat și pe șalupa în drum spre viitorul popas. „Pasiunea deosebită pe care o au apicultorii pentru meseria lor — ne declara interlocutorul — constituie mobilul esențial care-i face pe acești oameni să accepte condițiile vitrege ale izolării în împărăția stufului și a apei”.

La Chilia Veche am întîlnit o altă grupă de apicultori unde Ion Vișan, responsabilul grupului și apicultorul Petru Nicola se ocupau de verificarea și înlocuirea familiilor de albine cu măci. Urmărind zborul micilor viețuitoare, Ion Vișan ne declara că nopțile răcoase din

mele se pot produce în cantități aproape industriale de către lucrătorii fermei pe timpul sezonului rece.

Cu acest amănunt începem să cunoaștem și factorii care au adus fermei renumele de care se bucură și în prezent ; una din cele mai bune unități apicole din țară !

— Preocuparea noastră — ne informa Gheorghe Pușcașu — a fost și rămîne producerea de cit mai multă miere, polen, ceară și lăptișor de matcă de la cele 4000 de familii de care dispunem în prezent. Pentru aceasta, ne-am îndreptat atenția spre două direcții principale : prima și cea mai importantă este înlesnirea culesului, fapt pen-

recția simplificării și ușurării muncii. Au fost construite, în cadrul fermei, o serie de dispozitive care merită să fie relevate. Unul dintre ele este colectorul de polen. Aidoma unui ștergător așezat la intrare, placa perforată a colectorului reține de pe picioarele albinelor întreaga cantitate de polen. Ingenioasa lui construcție a eliminat complet intervenția omului în această operație, putîndu-se obține ușor o recoltă medie zilnică de 200—400 g de la o familie. În sezonul de cules de la unele familii s-au obținut 700 și chiar 800 g de polen pe zi. Realizarea ramei și umplerea lor cu fagure se face tot cu utilaje proprii

Săptămîna trecută, timp de două zile, la Stațiunea experimentală Băneasa-Giurgiu s-a desfășurat un instructaj organizat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii — la care au luat parte specialiști din mari sisteme de irigații și unități care dispun de terenuri în astfel de sisteme — privind mecanizarea transportului aripilor de aspersiune. Ținînd seama de faptul că această metodă va fi introdusă în producție într-un număr de unități agricole, de necesitatea exploatarei cit mai economice a tuturor suprafețelor amenajate pentru irigații, ne-am adresat tov. dr. ing. Gheorghe PRICOP, de la Institutul de studii și cercetări pentru îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor, cu rugămintea de a ne da unele detalii despre utilitatea și modul de aplicare a mecanizării transportului aripilor de aspersiune.

TRANSPORTUL ARIPILOR DE ASPERSIUNE POATE FI MECANIZAT

Se știe că aplicarea udărilor pe terenurile amenajate pentru irigații prin aspersiune necesită importante forțe de muncă, transportul aripilor de aspersiune de pe o poziție pe alta executîndu-se manual. Pentru întreaga campanie de irigații este necesar să se asigure un muncitor necalificat la 10 hectare. Vă puteți închipui de ce forță de muncă este nevoie, într-o unitate care dispune, bunăoară, de 1000 de hectare irigate sau de mai mult. În același timp și cheltuielile necesitate de aplicarea udărilor sînt ridicate, numai pentru transportul manual al aripilor de aspersiune plătindu-se, anual, între 450—500 lei la hectarul irigat. La toate acestea se mai adaugă și greutatea întîmpinate de faptul că aplicarea udărilor coincide, de obicei, cu alte lucrări agricole urgente care la rîndul lor, cer un volum ridicat de forță de muncă; de asemenea, deplasarea manuală a aripilor de aspersiune solicită lucrătorilor eforturi deosebite.

Pentru înlăturarea inconvenientelor amintite, în cadrul institutului nostru au fost făcute, începînd din anii 1967—1968 experimentări pentru transportul mecanizat al aripilor de aspersiune; s-a avut în vedere ca această mutare să se facă prin remorcarea aripei montată pe cărucioare, tractarea executîndu-se longitudinal pe sole organizate în acest scop. S-a urmărit atît realizarea utilajului specific cit și a schemelor de organizare și transport pe teren. Pe lîngă cărucioarele amintite, rezultatele experimentărilor au impus realizarea și a altor părți componente: dispozitivul de nivelare, cel de curățat roțile, trolul pentru tracțiune cu cablu de la distanță, racordul flexibil la hidrant, racordul dublu cîrlig, dopul de capăt cu mufă și arcul pentru fixarea cîrligului de cuplare.

Cele arătate sînt necesare în ansamblul aripei numai la tractarea în cultura de porumb, la lucernă fiind nevoie numai de ultimele trei piese.

Nu mă voi opri asupra detaliilor constructive ci voi încerca, în cele ce urmează, să expun, succint, principalele condiții ce trebuie asigurate de unitățile care vor introduce această metodă. Mai întîi trebuie spus că mecanizarea transportului aripilor de aspersiune este eficientă în perimetrele unde s-au aplicat sau urmează să se folosească tipuri de amenajări cu conducte îngropate sub presiune cu pompă centralizată și conducte îngropate sub presiune la care pomparea se asigură prin agregate mobile semistaționare. Cerința principală pentru reușita introducerii mecanizării transportului aripilor de aspersiune în cadrul acestor tipuri de amenajări constă în asigurarea unor sole cu lungimi mari (1200 m sau 2000 m), însămințate cu aceeași cultură sau cu culturi diferite, dar care necesită a fi udare în aceeași perioadă.

În scopul introducerii acestei metode trebuie să se țină seama de un complex de măsuri; astfel, montarea aripilor de aspersiune existente și a celor care urmează să intre în dotarea unităților în acest an, pe cărucioare fabricate după modelul stabilit de I.S.C.I.F.G.A., trebuie făcută cu multă atenție, fiind necesare 3—4 cărucioare la hectar amenajat, în funcție de schema de udare adoptată (18 × 18 m sau 24 × 24 m). Este nevoie, de asemenea, de un tractor la 60 ha amenajate pe întreaga perioadă de aplicare a udărilor, iar amplasarea culturilor agricole să se facă în așa fel încît să se alcătuiască sole, cu aceeași cultură, sau cu culturi care necesită aplicarea irigațiilor în același timp, lungi de minimum 1200 m. Se impune, totodată, ca semănatul culturilor să se facă în rînduri perpendiculare pe conductele de ultimul ordin (antene). În sfîrșit, în solele însămințate cu culturi cu talie înaltă trebuie aplicată o tehnologie diferențiată, lăsîndu-se (în funcție de schema de udare) din 18 în 18 m, sau din 24 în 24 m, culoare care se vor însămința cu plante cu talie joasă

pentru a permite accesul tractoarelor U—400 sau U.650.

Cîteva cuvinte despre schemele de organizare a mecanizării transportului. La alcătuirea acestor scheme este recomandabil să se țină seama de următoarele: din aceeași antenă să nu se alimenteze simultan decît numărul de aripi prevăzute în proiect, potrivit debitului antenei (în general, maximum 3); să se realizeze suprafețe udare cit mai compacte în scopul ușurării celorlalte lucrări agricole; tractorul și udătorii să nu facă deplasări mari în gol de la o aripă la alta; o aripă de aspersiune sau o baterie de 2—3 aripi să ocupe după 10—12 zile poziția altei aripi sau baterii de aripi. În exploatare se pot utiliza baterii de 3 și 4 aripi, în cazul în care antenele pot alimenta simultan acest număr de arpi, folosind aceeași schemă de organizare. Aceasta este necesară la antene mai lungi de 540 m pentru a putea acoperi în intervalul de 10—12 zile întreaga suprafață a solului.

În urma rezultatelor cercetărilor noastre s-a constatat că mecanizarea transporturilor aripilor de aspersiune prezintă o serie de avantaje. Astfel, forța de muncă necalificată se reduce de peste cinci ori în cazul în care pot fi asigurate sole lungi de 2000 m, însămințate cu aceeași cultură sau cu culturi care necesită aplicarea udărilor în aceeași perioadă, și de trei ori dacă lungimea soarelui atinge 1200 m. Cheltuielile de exploatare se reduc de la 450—500 lei la ha, în cazul transportului manual al aripilor de aspersiune, la 200—250 lei/ha. În același timp, udările pot fi aplicate în condiții mai bune, rezolvîndu-se totodată problema forței de muncă necalificată, care de obicei este deficitară în timpul irigației.

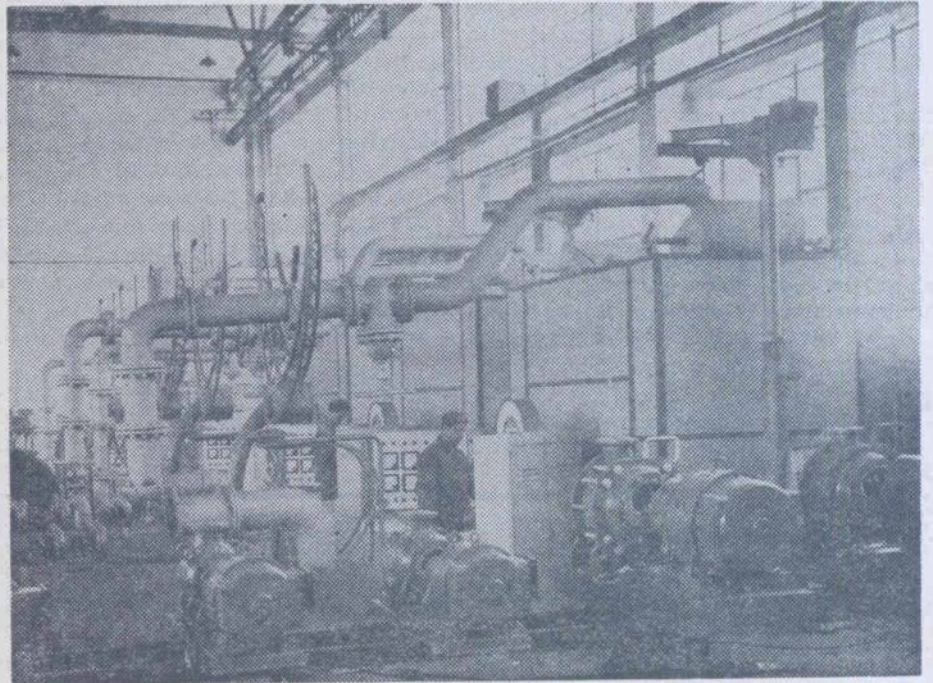
Deoarece se preconizează ca unele unități agricole din marile sisteme de iri-

gații să fie dotate cu dispozitive pentru transportul mecanizat al aripilor de ploaie cred că este util să mă opresc și asupra unor măsuri ce trebuie asigurate încă de acum, din toamnă, pentru reușita acțiunii. Este vorba de stabilirea din timp a suprafețelor unde se poate aplica această metodă, pregătirea terenului (nivelarea, executarea unor arături cit mai uniforme etc), stabilirea unui plan de culturi corespunzător, în sensul de a se semăna pe solele respective o singură cultură, sau mai multe culturi care au însă aceeași perioadă de udare. De asemenea, apreciem că încă din toamnă, dar mai ales în cursul iernii, trebuie instruit personalul care va participa la efectuarea transportului mecanizat al aripilor de aspersiune, insistîndu-se pe stăpînirea tehnicii de lucru mai ales în ceea ce privește mutarea aripilor de aspersiune de pe o poziție pe alta, în cadrul solei respective.

Noi continuăm cercetările privind transportul mecanizat al aripilor de aspersiune, insistînd pe îmbunătățirea continuă a utilajului realizat pînă acum, diversificarea metodelor de mutare, introducerea în cercetare și a altor aripi cu lungimi și din materiale diferite, stabilirea de noi amplasamente, etc. Toate acestea pentru a putea perfecționa mecanizarea transportului aripilor de aspersiune — metodă de perspectivă în exploatarea rațională a terenurilor amenajate pentru irigații.

În încheiere, recomandăm unităților care vor aplica metoda amintită să țină seama de condițiile locale, de posibilitățile pe care le au, astfel ca rezultatele obținute să fie cit mai bune.

În numerele viitoare vom ține la curent pe cititorii noștri cu detalii privind aplicarea în producție a mecanizării transportului aripilor de aspersiune.

Intr-una din halele Uzinei de pompe „Aversa”-București. Noi pompe de diferite dimensiuni se află pe bancul de probe.

(Urmare din pag. 1)

proiectare, cit și în exploatarea suprafețelor amenajate.

În ce privește îndiguirile și desecările, pedologii — în colaborare cu hidroamelioratorii — au abordat unele aspecte legate de desecarea solurilor cu exces de umiditate din Țara Bîrsei, din piemonturile vestice și din luncile râurilor. În cîteva zone caracteristice din țară s-a pus la punct o tehnică pentru eliminarea excesului temporar de umiditate, prin măsuri ameliorative ușoare. S-au obținut date importante și cu privire la bilanțul apei în incintele îndiguite, organizîndu-se cercetări în vederea proiectării drenajului în diferite condiții naturale.

În problema combaterii eroziunii solului, s-au diferențiat și caracterizat cantitativ pe teritoriul țării, pentru uzul proiectării, factorii de eroziune; s-au stabilit măsuri antierozionale pe terenurile în pantă, mergînd pînă la terasare, metodă aplicată cu succes în diferite zone ale țării.

Pentru ameliorarea sărăturilor s-au efectuat cercetări cu privire la cauzele și mecanismele proceselor de salinizare secundară, s-au stabilit metodele agroameliorative ale unor soluri saline și alcalice cu condiții mai favorabile, de ameliorare a sărăturilor prin cultura orzeului. În ultimii ani s-a demonstrat și posibilitatea ameliorării acestor soluri prin măsuri complexe, obținîndu-se primele rezultate privind spălarea pe fond drenat a sărăturilor de pe Valea Călmățuiului. De asemenea, s-a stabilit metodologia de urmărire a evoluției situației hidrogeologice și pedologice în incintele îndiguite de la Dunăre, în scopul prevenirii degradării lor prin salinizare și înmlăștinare secundară.

PROBLEMELE PEDOLOGIEI DIN NOU ÎN DEZBATERE

În sfîrșit, cu privire la valorificarea nisipurilor, pînă în prezent au fost cartate și caracterizate aceste terenuri, s-au precizat unele din caracteristicile relațiilor sol-apă, s-au obținut date prețioase privind evoluția fertilității nisipurilor nivelate și modelate, cosumul de apă și regimul de irigații a nisipurilor semimobile din sudul Olteniei.

Vorbîndu-ne despre direcțiile

de dezvoltare a cercetărilor în etapa următoare, am reținut următoarele:

„Amplourea și complexitatea acțiunilor prevăzute în programul național, precum și ritmul în care trebuie materializate, solicită din partea oamenilor de știință eforturi susținute. Vor trebui fundamentate științific soluțiile operative de proiectare, execuție și exploatare pentru lucrările în curs, lichidate unele rămîneri în urmă ale cercetării în anumite domenii și, totodată, creată din timp baza dezvoltării în cincinalele viitoare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor cu accent deosebit pe conservarea fertilității solului.

Cît privește conținutul lucrărilor de cartare pedologică, trebuie accentuat caracterul lor aplicativ. Alături de hărțile pedologice naturalistice, care constituie baza oricăror lucrări ulterioare de interpretare este necesar să fie elaborate hărți

complimentare, mai simple, cu o terminologie accesibilă și constantă, în care să se reunească diversitatea unităților de sol, în raport cu scopul practic urmărit, într-un număr mai redus de categorii și care să fie astfel în îndemîna agronomilor, silvicultorilor și hidroamelioratorilor.

Cercetările în domeniul relațiilor sol-plantă, studiarea fertilității solurilor agricole și silvice, vor urmări să fundamenteze tehnologia culturilor. În acest scop, este necesară o intensificare a eforturilor comune ale pedologilor, ecologilor, agrochimistilor și specialiștilor în cultura plantelor. Estimarea favorabilității diferitelor soluri, pe clase de bonitare, pentru principalele culturi și stabilirea unor parametri pedologici cantitativi sînt elemente indispensabile pentru aplicarea metodelor moderne, matematice, de zonare, planificare, profilare și optimizare a agriculturii.

În etapa actuală, de largă dezvoltare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, crește importanța activității de pedologie ameliorativă. Accentul trebuie pus pe valorificarea rezervelor de terenuri arabile care mai există, pe eşalonarea lucrărilor de irigații și de punere în valoare a solurilor slab productive, pe controlul și prognoza evoluției solurilor ameliorate și irigate, în vederea prevenirii fenomenelor de degradare. Se impune și aici o colaborare strînsă a activității diferitelor specialități care concurează la punerea în valoare a terenurilor neproductive sau slab productive.

În încheiere, interlocutorul ne-a vorbit despre instituturile de cercetări și catedrele de specialitate din învățămîntul superior, care participă la rezolvarea problemelor ridicate de programul național (cercetările sînt incluse în 18 programe, cu circa 120 de teme, plus unele teme independente), subliniînd rolul colaborării între cercetătorii din instituturile de cercetare și învățămînt, legătură care va permite specialiștilor să răspundă cu cîinste chemării partidului de a contribui cu toate forțele la dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii noastre socialiste.

O sarcină actuală a cercetării silvice

SPORIREA CANTITATIVĂ ȘI CALITATIVĂ A MASEI LEMNOASE

Ne sînt cunoscute tuturor multiplele întrebări ale lemnului; am putea spune că aproape nu există sector al economiei naționale unde acest produs și codrilor noștri să nu fie solicitat.

Mai puțin știut este faptul că la realizarea produselor finite — mobilă, materiale de construcție, celuloză și altele — mai bine zis la calitatea lor, concură nu numai industria prelucrătoare, ci și cei care gospodăresc „aurul verde“.

OMUL DIRIGEAZĂ CREȘTEREA ȘI DEZVOLTAREA PĂDURILOR

De fapt, unde începe preocuparea pentru calitate? „Chiar înainte ca pădurea respectivă să se fi născut — ne spune dr. ing. I. POPESCU-ZELETIN, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, director adjunct științific al Institutului de cercetări, studii și proiectări silvice. Nu este nici o exagerare în această afirmație. Oamenii de știință elaborează metode capabile să creeze și să conducă arboretele în direcția dorită, cu scopul de a pune la îndemina industriei materie primă cu însușiri superioare“.

Este o muncă complexă, care pornește chiar de la planșeta proiectantului; se alege cu discernământ speciile, ținându-se seama de însușirile lor, de condițiile staționale și scopul urmărit. Împăduririle, de asemenea, nu se fac la întâmplare ci pe bază de proiecte; la fel amenajarea pădurilor, acțiune în care sînt prevăzute, pe o perioadă de un deceniu, toate lucrările silvo-culturale. Astfel, omul dirijează chiar de la început pădurea în direcția voită.

Uneori intervenția specialiștilor în ciclul biologic al pădurii se soldează cu rezultate spectaculoase, cu efect mai apropiat sau mai îndepărtat asupra cantității și calității producției. Să luăm, de pildă, sectorul producerii semințelor. În cadrul activității de selecție desfășurată în acest scop se alege cu atenție arborii cu cele mai bune însușiri, capabili să asigure semințe cu valoare biologică ridicată. Se știe însă că un arbore ajunge la maturitate și produce semințe după un interval de circa 40 de ani; pentru a scurta această perioadă s-au creat plantațe, pe sute de hectare, pe baza rezultatelor cercetării, procedându-se la grefarea, pe exemplarele crescute în pepiniere, a altoaielor recoltate de la arbori maturi, de calitate superioară. Astfel, cercetătorii de la I.C.S.P.S., au izbutit să „forțeze“ natura obținînd semințe începînd din anul al treilea și al patrulea. Activitatea merge mai departe, se urmărește obținerea, din semințele respective, a unui material săditor de calitate, în pepiniere, care este apoi folosit la plantare; după încheierea stării de masiv și pînă la darea în exploatare urmează o suită de lucrări silvo-culturale menite să asigure producția de masă lemnoasă; și în această perioadă de viață a pădurii intervenția silvicultorilor își spune cuvîntul. Avem de-a face cu o gamă variată de operațiuni care vizează într-o mare măsură calitatea: extragerea exemplarelor necorespunzătoare, lucrările de întreținere, combaterea dăunătorilor și bolilor ș.a.m.d.

MAI MULTĂ MATERIE PRIMĂ PENTRU INDUSTRIA DE CELULOZĂ

Vorbeam la început despre numeroasele folosințe ale lemnului; avem specii forestiere cu însușiri foarte mult apreciate în industria prelucrătoare. Ați auzit poate că violoncelle și alte instrumente muzicale fabricate la Reghin și în alte unități solicită un lemn cu rezonanță deosebită, produs de un anumit ecotip de molid; or, acesta se găsește în prezent în numai 3—4 locuri în Europa, printre care și țara noastră. Datorită exploatații neraționale la care au fost supuse pădurile în vechiul regim, cercetătorii din silvicultură au găsit și

dat în producție soluții pentru conservarea, extinderea și îngrijirea unor astfel de arborete. La fel s-a procedat și în cazul ecotipurilor de gorun de la Ronșoara (Maramureș) și Căiuți (Bacău), foarte mult căutate pentru lemnul de furnir necesar în industria de mobile.

Șirul exemplarelor, care demonstrează preocuparea silvicultorilor de a veni în sprijinul industriei pentru a-i da lemn de calitate, nu se oprește aici. Este suficient, credem, să amintim despre rezultatele obținute în selecția și ameliorarea ploilor; au fost obținute o serie de clone de plop euroamerican, cu însușiri valoroase, care au fost urmărite, testate și apoi date în producție. Astăzi în țară nu se mai plantează decât plopi din astfel de clone ale căror însușiri tehnologice — ne referim la lungimea fibrei lemnului și la alte caracteristici — sînt apreciate de industria prelucrătoare. Această, fără să mai vorbim despre productivitatea unor astfel de plopi selecționați, ajungîndu-se de la o producție de 7—8 mc pe an și pe hectar, cît se realiza în vechile plantații, la peste 20 mc pe an și pe hectar.

Este cunoscută „foamea“ din ce în ce mai puternică a industriei prelucrătoare, îndeosebi a celei de celuloză, pentru lemnul de rășinoase. Ce putem face pentru a mări suprafața ocupată cu aceste specii atît de mult solicitate? Specialiștii silvici au găsit răspunsul la această întrebare: le extindem și în afara arealului lor natural. Pentru ca acțiunea să reușească, cercetătorii identifică stațiunile cele mai potrivite pentru răspîndirea în afara arealului natural, dau recomandări în ceea ce priveș-

te silvotehnica cea mai potrivită în condițiile respective și măsurile de protecție a culturilor ce se instalează, astfel ca acțiunea să nu fie ratată.

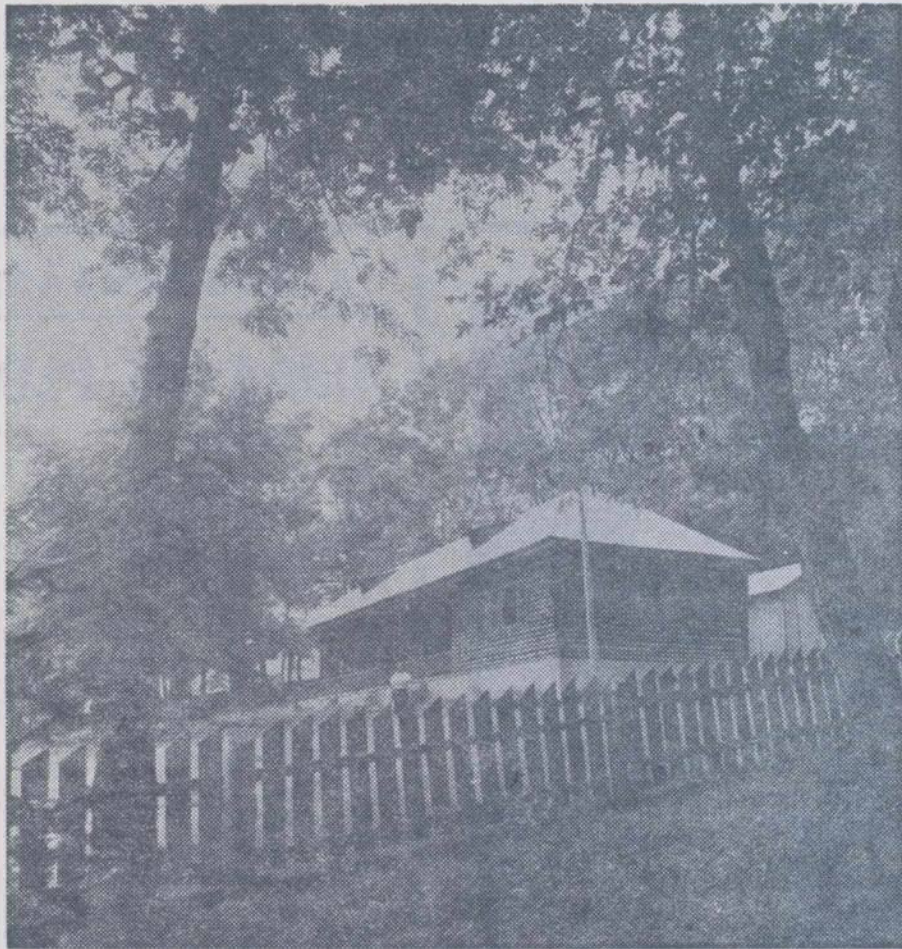
CIBERNETICA

ÎN SPRIJINUL SILVICULTURII

Ar fi greșit dacă ne-am închipui că activitatea științifică în domeniul silviculturii, ale cărei coordonate principale sînt, în final, cantitatea și calitatea masei lemnoase, se oprește aici. Există un program de cercetare care îmbracă teme complexe și variate. Ne-am propus, în final, să ne oprim asupra unora mai „spectaculoase“, am putea spune, privind clasificarea arboretelor pe categorii de calitate. Însăși enunțarea acestei teme de cercetare este elocventă pentru însemnătatea ei în asigurarea unei materii prime corespunzătoare. „În institutul nostru — ne relatea dr. inginer Victor Giurgiu, au fost stabiliți indici care exprimă proporția sortimentelor respective, în raport cu calitățile lemnului; studiem corelația dintre aspectele exterioare ale „fusului“ și calitate. De menționat că efectuăm și o prognoză a structurii calitative a arboretelor, ceea ce are o mare importanță pentru unitățile de exploatare. Cred că nu e lipsit de interes să arăt că, în munca noastră, folosim calculatoare electronice, fapt care duce la o mai mare precizie, la ridicarea substanțială a productivității muncii; cu ajutorul calculatoarelor circa un sfert din actele de punere în valoare a masei lemnoase sînt definite la noi, economisindu-se, anual, un volum de muncă echivalent cu circa 2 000 000 de lei. În utilizarea metodelor cibernetice lucrăm cu vecinii noștri, de la Institutul de cercetări și proiectări pentru industria lemnului, care dispun de mașini matematice moderne“.

De altfel există multe puncte unde aria de activitate a celor două institute vecine se interferează; în direcția lărgirii bazei de materie primă necesare industriei prelucrătoare, bunăoară, se continuă cercetările privind recoltarea, transportul și depozitarea în condiții optime a resturilor din exploatarea forestieră și al celor din industria de prelucrare mecanică a lemnului. În cazul molidului și a altor specii de rășinoase crescute în afara arealului lor natural se fac experimentări pentru stabilirea caracteristicilor fizice și mecanice ale lemnului; se tinde spre obținerea unui material cu fibre corespunzătoare prelucrării în industria de celuloză, precum și în construcții. Sînt cîteva din preocupările îndreptate spre un țel comun: realizarea unor produse finite cu însușiri superioare, capabile să concureze cu cele asigurate pe plan mondial.

Ing. N. FLORIAN

Cabana sectorului de exploatare Soveja, coloana Dragoslaveni, a întreprinderii de exploatare și industrializarea lemnului Focșani.

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

Nu neglijați gospodărirea pădurilor cu rol de protecție!

Este cunoscut că pădurile, pe lângă asigurarea materiei prime lemnoase, îndeplinesc și un rol de protecție deosebit de util.

Realizarea planului de electrificare a țării, prin construcțiile hidroenergetice de-a lungul cursurilor apelor, nu poate fi asigurată fără de măsuri corespunzătoare în masivele păduroase din bazinele respective, măsuri care să împiedice eroziunea solului și să asigure un debit constant al apelor. De asemenea, protecția terenurilor agricole, a căilor de comunicație, instalațiilor de irigație etc., importanța factorilor climatici dăunători și a aluviunilor aduse de puhoai este realizată prin zona de păduri în jurul sau de-a lungul acestor obiective. La rîndul lor, dezvoltarea și sistematizarea orașelor și centrelor industriale, crearea unor condiții cît mai corespunzătoare pentru odihna oamenilor muncii sînt strîns legate de delimitarea și constituirea zonelor verzi în jurul acestor centre, stațiuni, sanatorii etc. Este suficient să amintim importanța pădurilor pentru zonele turistice de pe Valea Prahovei, Timișului, Oltului, sau pentru zona verde a Capitalei, pentru a ne da seama cît de necesară este permanentizarea arboretelor în aceste locuri.

Astăzi, mai mult ca oricînd, pădurile nu mai trebuie gospodărite după vechile concepții care luau în considerare funcțiunea de producție de masă lemnoasă și numai în subsidiar rolul de protecție.

Țara noastră se numără printre primele din Europa care a legalizat zonarea funcțională a pădurilor, încă din 1954, cînd în categoria pădurilor de protecție, grupa I, a fost încadrat 16 la sută din fondul forestier, 84 la sută din acesta reprezentîndu-l pădurile cu rol de protecție și producție, grupa a II-a. Este adevărat că pădurile din grupa I s-au bucurat de un regim de gospodărire mai atent, în ceea ce privește exploatarea și regenerarea. Uneori însă, la cele din grupa a II-a s-a neglijat rolul lor de protecție; efectul negativ al unor tăieri, amplasate nu totdeauna în cele mai bune condiții, s-a făcut simțit în unele bazine naturale. Astfel, din cauza înlăturării neraționale a vegetației lemnoase în unele zone, regimul hidrologic s-a schimbat în rău. Apare în acest fel foarte pregnant funcțiunea de protecție a pădurilor, fapt constant cu deosebire în anul acesta, în timpul calamităților naturale care s-au abătut asupra țării noastre. Este suficient să amintim că digurile din incinte au fost mai bine apărate acolo unde au existat perdele, iar arboretele din jurul lacurilor de acumulare au asigurat fixarea aluviunilor pe coastă, încît instalațiile industriale și celelalte obiective nu au avut de suferit.

În vederea consolidării rolului de protecție al pădurilor este necesar ca exploatarea lor să se facă astfel încît echilibrul natural să se mențină și să se amelioreze. Să nu se sacrifice aspectul peisagistic și turistic al diverselor zone pentru necesitatea temporară a asigurării, în orice condiții, a sarcinilor de plan, mai ales că ciclul de producție forestieră este lung și greu de refăcut.

Este necesar deci ca tratamentele intensive aplicate pădurilor să asigure regenerarea naturală într-un procent mai însemnat, iar dezgolirea versanților să fie înlăturată prin amplasarea cît mai departată a parchetelor anuale.

Se pune pregnant problema concepției privind zonarea funcțională a pădurilor, astfel ca să se asigure o pondere mai mare celor din grupa I, ținînd seama de cerințele crescînde în lărgirea suprafețelor de teren care trebuie protejate, ca și a zonelor verzi din jurul orașelor.

Ing. Constantin ACHIMESCU
din Departamentul
silviculturii

Permanenta preocupare a organelor de partid și de stat din țara noastră pentru întărirea agriculturii coopreatiste se reflectă nu numai în măsurile care privesc dezvoltarea bazei tehnico-materiale a acestor unități, ci și în acelea menite să ducă la îmbunătățirea conducerii lor, prin asigurarea cu cadre tehnice și economice cât mai bine pregătite.

Ținându-se seama de faptul că activitatea depusă pentru realizarea producțiilor agricole este organic legată de cea economico-financiară, care o reflectă și o justifică, rolul ce revine contabilului șef, cadru de bază al cooperativei, capătă o importanță deosebită. Alături de inginerul șef și de consiliul de conducere, el este chemat să participe direct la organizarea procesului de producție, la urmărirea desfășurării lui în direcția stabilită prin plan, la realizarea tuturor indicatorilor la nivelul maxim posibil.

Sarcinile contabilului șef sînt multiple. Începînd cu participarea la întocmirea planului de producție și a celui economic, continuînd cu urmărirea periodică a activității fermelor, sectoarelor și a unității în ansamblul ei, a modului în care se îndeplinesc obligațiile cooperativei față de cei cu care întreține relații economice, ținînd o cît mai exactă evidență a utilizării mijloacelor materiale și bănești contabilul șef trebuie să cunoască în amănunțime întreaga activitate a unității și să o dirijeze spre obținerea u-

nor rezultate economice superioare.

În rîndul preocupărilor permanente ale contabilului șef din cooperativa agricolă de producție un loc important îl ocupă gospodărirea cît mai rațională a fondurilor de producție și de investiții, oglindirea în evidențele contabile a tuturor aspectelor economico-financiare. Totodată, el are datoria de a furniza conducerii

informațiile necesare în fiecare compartiment.

Ansamblul sarcinilor ce revin contabilului șef din cooperativa agricolă de producție îl situează în rîndul cadrelor de răspundere, chemate să-și aducă o contribuție de seamă la bunul mers al agriculturii cooperative. Atît la nivelul cooperativei, cît și în ferme trebuie să se realizeze o colaborare perfec-

cum și cu cel al economiștilor din unitățile agricole de stat.

Noul sistem de salarizare contribuie substanțial la stimularea acestor specialiști. Totodată, pe această cale se creează posibilitatea asigurării cooperativei agricole cu cadre corespunzătoare în ce privește pregătirea și competența lor.

În prezent, există, însă, o situație necorespunzătoare în

în care vor fi recrutate cadre — cu pregătire medie sau superioară — pentru încadrarea lor ca contabili șefi, după o prealabilă instruire pentru completarea cunoștințelor profesionale cu elemente specifice activității în cooperativele agricole. Ceea ce se poate și trebuie să se realizeze în cel mai scurt timp este ridicarea gradului de pregătire a celor care ocupă acum funcția de contabil șef în cooperativele agricole.

Acestui scop i-a fost subordonat întregul program de instruire a contabililor șefi, cu pregătire medie și superioară, program desfășurat în cadrul Institutelor agronomice din Cluj, Timișoara, Iași și la Centrul de pregătire de la Dobrogea din județul Argeș. Această instruire teoretică și practică a permis participanților o temeinică consolidare a cunoștințelor și, totodată, selecționarea lor riguroasă în raport cu rezultatele obținute la examinarea cu care s-a încheiat instruirea. În prezent, prin Casele agronomului, se desfășoară instruirea economiștilor (contabililor) de fermă.

Cei care au dovedit stăpînirea cunoștințelor necesare au fost încadrați în funcțiile respective. Ei au datoria de a depune în continuare eforturi susținute pentru îmbunătățirea pregătirii lor profesionale pentru a putea face față sarcinilor tot mai importante ce revin fiecărei unități pe linia continuării ei dezvoltării.

Ing. Nicolae BELEA
director în Ministerul
Agriculturii și Silviculturii

În cooperativele agricole de producție

CREȘTE RĂSPUNDEREA CONTABILULUI ȘEF

informațiile necesare în vederea îmbunătățirii activității de producție și financiare. Revinîndu-i, de asemenea, obligația de a asigura respectarea disciplinei financiare în toate sectoarele cooperativei, în scopul păstrării integrității averii obștești, contabilul șef trebuie să dea dovadă de cunoașterea temeinică a legislației în vigoare. Ca și celelalte cadre cu studii superioare din cooperativa, contabilul șef răspunde de pregătirea profesională a celor din subordine, organizînd periodic instructaje, seminari și dînd in-

formații necesare și specialiștilor agricoli.

Pornindu-se de la înțelegerea, la acest nivel, a obligațiilor și răspunderilor care revin contabililor șefi din cooperativele agricole de producție, recent, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri a fost adoptată măsura ca cei ce îndeplinesc această funcție — a vînd studii superioare — să fie salariați de către stat. Intrată în vigoare la 1 august, hotărîrea asigură acestor cadre un nivel de salarizare corelat cu cel al specialiștilor agricoli pre-

cea ce privește pregătirea contabililor șefi din cooperativele agricole. Astfel, din totalul cadrelor care ocupă această funcție, numai 1% au studii superioare, iar peste 70% nu au o pregătire medie de specialitate.

În aceste condiții, o preocupare deosebită a direcțiilor agricole trebuie să constea în a găsi și a încadra pe aceste posturi, economiști cu studii superioare.

Bineînțeles, această acțiune nu va putea fi definitivată decît treptat. O serie de indicații date de M.A.S. prevăd modul

MECANIZAREA ÎN FLUX

(Urmare din pag. 1)

semenea, ca fiecare membru al formației de lucru să știe ce are de făcut, să-și organizeze de așa manieră munca încît zi de zi, ceas de ceas, să se înscrie cu lucrările în grafic. Aceasta presupune conducerea de concepție a activității secției, spirit de inițiativă, ci nu numai dispecerat cum se mai constată pe alocuri în activitatea unor întreprinderi și secții de mecanizare.

În vederea asigurării unor randamente corespunzătoare în recoltare, la semănat, la arat este necesar să fie stabilite în mod judicios drumurile de acces, dimensiunile optime ale postajelor, metoda de deplasare, numărul agregatelor de deservire, astfel ca timpul neproductiv de opriri a agregatelor în cadrul zilei de lucru să fie reduși la minimum. Totodată, conducerile cooperativei și ale secțiilor de mecanizare au datoria să coreleze activitatea mecanizatorilor cu cea a muncitorilor manuali, atît la eliberarea terenului cît și la deservirea mașinilor.

De bună seamă că pentru fiecare lucrare există posibilități concrete de organizare chibzuită a muncii. La recoltarea sfeclei de zahăr, de pildă, re-

comandăm următoarea formație de lucru și de organizare a muncii: scoaterea sfeclei se va face cu dislocatorul pe patru rînduri, purtat pe tractor; o echipă de muncitori manuali va fi folosită pentru adunatul rădăcinilor de pe patru rînduri pe un singur rînd, o a doua echipă pentru decoletatul sfeclei, scuturarea de pămînt și așezarea rădăcinilor și coletelor în grămezi. La distanțe convenabile, în așa fel încît între ele să poată intra mijlocul de transport, iar o a treia pentru încărcatul rădăcinilor și coletelor în mijloacele de transport; este nevoie, firește, să fie organizate mijloacele de transport în număr suficient, în funcție de producția la hectar și distanța de transport.

În cazul recoltatului mecanizat al porumbului cu combina tractată CT-2R, este indicată următoarea organizare a formației de lucru: combina tractată, care în condiții de bună organizare trebuie să realizeze minimum 400 tone de știuleți pe sezon, un număr de tractoare și remorci cu pereți suprainălțați corelat cu fiecare combină, în raport cu producția la hectar și distanța de transport al știuleților și masei tocate, o echipă de muncitori manuali

pentru completarea depășurii la staționar și încărcarea știuleților în pătul. La acestea trebuie adăugată necesitatea asigurării mijloacelor convenite pentru transportul știuleților la aria de depășurare și a masei tocate la locul de însilozare. Pentru eliminarea celui de al doilea tractor este necesar să fie folosit dispozitivul de remorcare a remorcii pentru știuleți.

În ceea ce privește aratul, se recomandă constituirea unor formații de tractoare în funcție de mărimea tarlalei, repartizarea pe fiecare tractorist a unei parcele fiind condiția principală a realizării unei arături uniforme, în cazul executării aratului cu tractoare și pluguri de tipuri diferite.

Pe aceeași bază trebuie gîndită și organizată munca pentru desfășurarea tuturor lucrărilor în campania agricolă de toamnă. În plus, trebuie avut în vedere că funcționarea neîntreruptă a tractoarelor și mașinilor agricole și executarea de calitate și fără pierderi a lucrărilor impun efectuarea cu rigurozitate a lucrărilor de întreținere zilnice și periodice ale mașinilor, potrivit notițelor tehnice, cît și reglarea corectă a mașinilor, în raport cu condițiile de lucru.

Folosirea completă a timpului constituie unul dintre obiectivele esențiale de utilizare la capacitatea maximă a oamenilor și mașinilor. Organizarea rațională a muncii presupune operativitatea și elasticitatea necesare, impuse

de specificul fiecărei lucrări și de starea timpului.

Condiția realizării unui volum mare de lucrări mecanizate într-o perioadă scurtă rezidă, totodată, în menținerea în permanentă stare de funcționare a tuturor tractoarelor și mașinilor. Trebuie spus că numărul orelor pierdute cu imobilizarea tractoarelor pentru remedierea defecțiunilor accidentale caracterizează modul în care conducerea întreprinderilor și secțiilor de mecanizare poate să organizeze folosirea eficientă a parcului. Experiența întreprinderilor de mecanizare frunțose dovedește că prin efectuarea reparațiilor de bună calitate, respectarea întreținerilor tehnice planificate, asigurarea stocului minim de piese și ansamble de schimb, organizarea atelierelor mobile și a echipelor de intervenții și îndrumarea lor operativă, se pot elimina complet orele pierdute pentru defecțiuni accidentale în timpul lucrului.

De bună seamă că grija pentru folosirea integrală a capacității de lucru a mașinilor și tractoarelor, pentru organizarea într-un flux tehnologic corespunzător a lucrărilor, trebuie asociată cu o atenție sporită față de condițiile de muncă și de viață, de măsurile de protecție a muncii mecanizatorilor, cei care în ultimă instanță vor asigura în bună măsură reușita campaniei de toamnă de curînd declanșată.

La Uzina de reparații Arad s-a realizat un nou produs: remorca amestecătoare R A-5

VĂ PREZENTĂM

ARIPA DE PLOAIE DUBLĂ P-306

Parte integrantă din agregatul de pompare APT-4 MP, aripa de ploaie dublă P-306 servește la distribuția apei prin aspersiune, pe terenurile ce se irigă. Ea se confecționează la Uzinele de reparații Arad, Oradea și Timișoara.

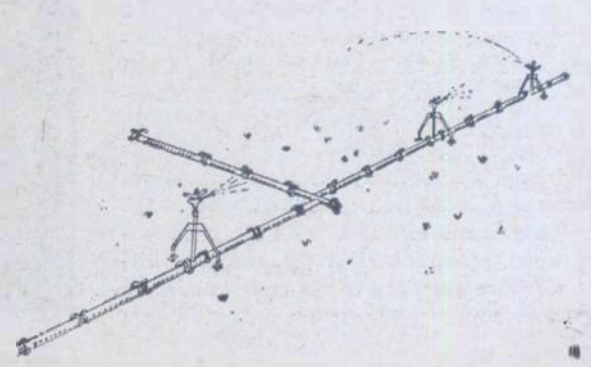
În componența aripii duble de ploaie intră: 7 tronsoane de conductă Ø 125 x 600 mm; o ramificație dublă Ø 125 și Ø 100 mm; 58 de tronsoane de conductă Ø 100 x 6000 mm; 10 aspersoare ASM-2 și 10 bipiede pentru aspersoare, cu ramificație simplă.

Apa este transportată prin conductele Ø 125 mm, prin ramificația dublă, în conductele Ø 100 mm, de unde este distribuită prin intermediul aspersoarelor.

Conductele sînt executate din tablă de oțel

roluită, la diametrul nominal și sudată, protejată împotriva coroziunii prin vopsire în interior și exterior cu lac de bitum. Tronsoanele și organele componente se asamblează

cu ajutorul unor cuplaje rapide, cu două gheare, care permit ușoare dezaxări, astfel încît aripile de ploaie pot urmări denivelările terenului.

O PEDAGOGIE ADESEORI NEGLIJATĂ

Despre cele prezentate la conferința de presă organizată de curind cu prilejul „Zilei pompierilor”, s-ar putea scrie, într-adevăr, pagini întregi. Fiindcă una dintre problemele ce trebuie să stea nemijlocit în fața conducătorilor unităților agricole și a comitetelor sindicatelor este, fără îndoială, aceea a măsurilor ce trebuie luate pe linie administrativă, și în primul rând educativă, în vederea prevenirii incendiilor.

Din cele relatate de lt. col. Eugen Păun, șeful secției propagandă „P.C.I.” din Comandamentul pompierilor, numărul incendiilor a scăzut considerabil, ca urmare a organizării și desfășurării unei activități continue și perseverente de îndrumare. În afară de munca plină de abnegație și eroism a companiilor de pompieri, azi se disting prin bravură și inițiativă sute și sute de tineri și virstnici din cadrul unităților economice, membri ai formațiilor civile de pompieri. Numai într-un singur an, de la 13 septembrie 1969 pînă la 13 septembrie 1970, peste o mie dintre aceștia au fost distinși cu medalia „Pentru paza contra incendiilor” și semnul onorific „Fruntaș în P.C.I.”.

Totuși, trebuie consemnat că este nevoie, atât în unitățile agricole, cât și în masa gospodariilor fiecărui sat, de încă multă muncă de educare pentru a se cunoaște pericolul focului dezlănțuit, care în fiecare an produce pierderi de vieți omenești și de bunuri materiale, acolo unde măsurile de pază sînt neglijate.

În această privință, credem că este bine ca în unitățile agricole de stat, comitetele sindicatelor să pună în centrul preocupărilor lor, printre cele mai actuale probleme, pe de o parte o susținută acțiune de îndrumare a oamenilor în vederea evitării incendiilor, pe de altă parte modalitatea de a se acționa prompt și energic, în cazul înregistrării unor astfel de calamități.

CARNET DE PROTECȚIA MUNCII

Pe pantă

Situația este mai mult decît îngrijorătoare. În ultimele zile, pe măsura intensificării lucrărilor agricole de toamnă, se constată o creștere a numărului accidentelor de muncă în rîndul mecanizatorilor. Multe dintre acestea au la bază manevre greșite sau conducerea incorectă a tractoarelor în timpul lucrului pe pante.

În ziua de 11 septembrie, bunăoară, tractoristul Ion G. Antal, de la I.M.A. Huedin, județul Cluj, lucra la discuit pe o tarla a cooperativei agricole din Fildu. La un moment dat, trecînd peste un teren accidentat, cu pantă de 35°, acesta a pierdut controlul vehiculului, care s-a răsturnat, prinzîndu-l pe tractorist sub el. Ca urmare a accidentului, victima a decedat.

În condiții similare și-a pierdut viața, în ziua de 4 septembrie a.c., și mecanizatorul Ion Marian Fălcean, de la I.M.A. Miercurea Sibiului. Lucrînd tot la discuit, pe o tarla care la capăt avea un taluz natural, cu o pantă de 20°, tractoristul, ajuns la marginea taluzului, a manevrat greșit vehiculul, intrînd într-un pîriu. Prin răsturnarea tractorului, acesta a pierdut viața.

Asemănător s-au petrecut lucrurile și în cazul accidentelor care au avut loc în ziua de 9 septembrie la I.A.S. Măgurele, județul Prahova, și în ziua de 10 septembrie la I.M.A. Vinju Mare, județul Mehedinți, cărora le-au căzut victime tractoriștii Vasile Nicolescu și Constantin Marcu.

Se cere, deci, din partea conducătorilor unităților, a șefilor formațiilor de lucru, în special la lucrările de pregătire a solului și la semănat, o supraveghere atentă și permanentă, la fața locului, a tractoriștilor. Întrucît multor accidente le cad victimă mecanizatorii cu mai puțină experiență, este necesar să se ia măsuri ca proaspeții absolvenți ai școlilor profesionale și ai cursurilor de scurtă durată să fie repartizați să lucreze grupat, la un loc cu tractoriștii mai rutinați. Reamintim, de asemenea, obligativitatea conducătorilor unităților agricole de a marca locurile periculoase și a-i avertiza pe tractoriștii, prin mijloacele indicate, asupra existenței acestora.

Dacă, de exemplu, la ferma Sintămăria-Orlea de la I.A.S. Hațeg, județul Hunedoara, comitetul sindicatului ar fi răspuns din vreme îndatoririlor pe care le avea, de a contribui la respectarea regulilor de securitate a bunurilor obștești, nu s-ar fi întimplat ca doi lucrători să execute la voia întîmplării operații de sudură într-un grajd, declanșînd astfel un incendiu care a dus la mistuirea unor construcții pe 2000 m.p., a 184 de animale și 25000 kg de paie și alte furaje, în total pierderile ridicîndu-se la aproape 600000 lei. Ca amănunt vom nota că, între alții, inginerul Alexandru Botca din această unitate, a fost condamnat la patru ani închisoare corecțională, deoarece nu a urmărit cum se cuvenea aplicarea măsurilor de securitate ce se impuneau. Dar oare comitetele sindicatului n-avea datoria să desfășoare în grupele sindicale o activitate sîrguincioasă, menită să atragă atenția oamenilor cît de periculoase sînt neglijențele de orice fel?

ACASĂ LA NIȘTE „BUNI” GOSPODARI

În mașina care gonia pe șoseaua ce leagă Bacăul de comuna Oncești, vedeam o scrisoare primită cu puțin timp în urmă la redacție. Semnatul ei, Simion Casian, ne aducea la cunoștință că opt tone de superfosfat, după ce zăcuseră cîteva luni la sediul cooperativei, fuseseră „mutate”, în vara anului trecut, în grămezi, pe cîmp. Culturile de porumb au crescut în jurul îngrășămintelor, devenind astfel „complici” ai celor ce comiseră acest act de risipă. Au urmat ploile de vară și cele de toamnă care au spălat toată substanța activă din îngrășămintele, apoi zăpada a acoperit cu mantaua-i moale și urma ce ar mai fi putut constitui vreun act de acuzare împotriva conducerii cooperativei. Abia în primăvara acestui an, gospodarii din Oncești le-a venit ideea să imprăștie pe solele din apropiere bruma de îngrășămintele rămase. S-au pierdut în realitate, datorită neglijenței, circa patru mii de lei, valoarea inițială a îngrășămintelor.

Dar scrisoarea nu se oprea aici. Ea mai semnala că 25 de hectare de vie, lipsite de cele mai ele-

mentare lucrări de întreținere, au fost năpădite de buruieni. În prezent, doar 11 hectare mai sînt pe rod, restul fiind defrișate sau abandonate.

La sediul cooperativei am reținut însă și alte „amănunte gospodărești” legate de viticultură. De exemplu, anul trecut to-

Pe urmele unei sesizări

varășii din conducerea cooperativei își făcuseră socoteala că din vinzarea strugurilor ce se vor obține vor realiza 186500 de lei. Toamna, cînd s-au numărat... boabele, au constatat că abia pot încasa 748 de lei. Însă „producția” costase nici mai mult nici mai puțin ca... 10745 de lei, după cum rezultă negru pe alb din darea de seamă contabilă.

După cum se știe, și în fiecare unitate agricolă sînt constituite comisii de paza contra incendiilor. Acestea cu sprîjinul conducătorilor și comitetelor sindicatelor, au obligația să întreprindă perioade de controale, întocmind și planuri de măsuri în vederea înlăturării deficiențelor privoitoare la pericolul de incendii pe care le constată.

Uneori însă — și în cadrul expunerii tov. lt. col. Eugen Păun s-au dat exemple concludente — activitatea comisiilor respective se reduce doar la procese-verbale, confecționate pur și simplu.

Comitetele sindicatelor din I.A.S. și I.M.A., consiliile de conducere din cooperativele agricole ar trebui să-și îndrepte în mult mai mare măsură atenția și către un control mai atent al instalațiilor electrice, către educarea fumătorilor de a fi cît se poate de atenți, către controlul coșurilor defecte, în sfîrșit, spre educarea copiilor de a nu se juca folosind sursele de foc.

Ar fi cît se poate de binevenite și în unitățile agricole prezentări de filme ca cel intitulat „Prețul neglijenței” realizat de Comandamentul pompierilor în colaborare cu Studioul „Alexandru Sahia”, care să demonstreze cît de necesară este activitatea de educare prin care se poate crea o opinie generală de masă, pentru grija ce trebuie acordată prevenirii focului, indiferent de sursele respective.

Al. ION

În acest an? Se va întreba cititorul. S-au luat din timp — ce e drept — unele măsuri necesare întinerii viei, dar ea a rămas tot nestropită. Cauza? Contabilul șef a fost „informa” de către... cineva de la direcția agricolă că nu există deocamdată var. Dar tov. Gheorghiu Marian, director adjunct în cadrul direcției agricole, cu care am stat de vorbă, ne-a asigurat că există var suficient și că unitățile care au solicitat au și primit.

Actele de „bună gospodărire” comise de conducerea cooperativei (Anton Nicolae, președinte, Gheorghe Dimitriu, inginer șef, Nicu Mardac contabil șef) nu se opresc aici. Ea a permis conducătorilor de atelaje să-și are „gratuit” loturile în folosință, cu animalele cooperativei, în vreme ce tuturor celorlalți cooperatori li s-au perceput, cum era firesc de altfel, taxele. De asemenea, conducerea unității a încheiat cu cooperativa de consum din comună un contract pentru predarea unor cantități de brînză de la... oile cooperativelor. Acum, cei de la cooperatie somează cooperativa agricolă, iar conducerea ei aleargă prin sat să stringă brînză!

Ne oprim aici cu exemplele. Cei „curioși” pot afla însă și alte amănunte de „bună gospodărire”, dacă s-ar deplasa la Oncești...

C. CONSTANTIN

BREVIAR JURIDIC TRANSFERUL ANGAJAȚILOR

În ultimul timp, ca urmare a aplicării H.C.M. nr. 914/1968 cu privire la experimentarea noului sistem de salarizare și majorarea salariilor, în legislația muncii a apărut o nouă noțiune, și anume cea de continuitate în aceeași unitate. Din acest moment a început să se facă o demarcație mai precisă și între transferul la cerere și cel în interesul producției sau al serviciului, de felul acestuia depinzînd acordarea sporului pentru vechime în aceeași unitate.

Ce se înțelege prin aceste două noțiuni și care este diferența între ele?

Trebuie relevat că terminologia este folosită și în Codul muncii (art. 17), dar mai recent a fost statuată în art. 11 din Legea nr. 1/1970 privind organizarea și disciplina muncii în unitățile socialiste de stat (Buletinul oficial nr. 27 din 27 martie 1970). În articolul respectiv se prevede că transferul salariaților de la o unitate la alta are loc în următoarele situații: a) transferul în interesul serviciului, care se acordă — la cererea unităților unde se transferă salariații respectiv — de către conducerea unității de la care pleacă, cu aprobarea organului ierarhic superior al acesteia, (în cazul transferului de la o instituție centrală sau de la o unitate cu statut de centrală este suficient acordul acestora) și b) transferul la cererea salariaților, care se poate face numai cu acordul unității de la care pleacă și al unității unde se transferă, în condiții bine justificate, cum ar fi apropierea de familie, trecerea într-o muncă corespunzătoare pregătirii etc.

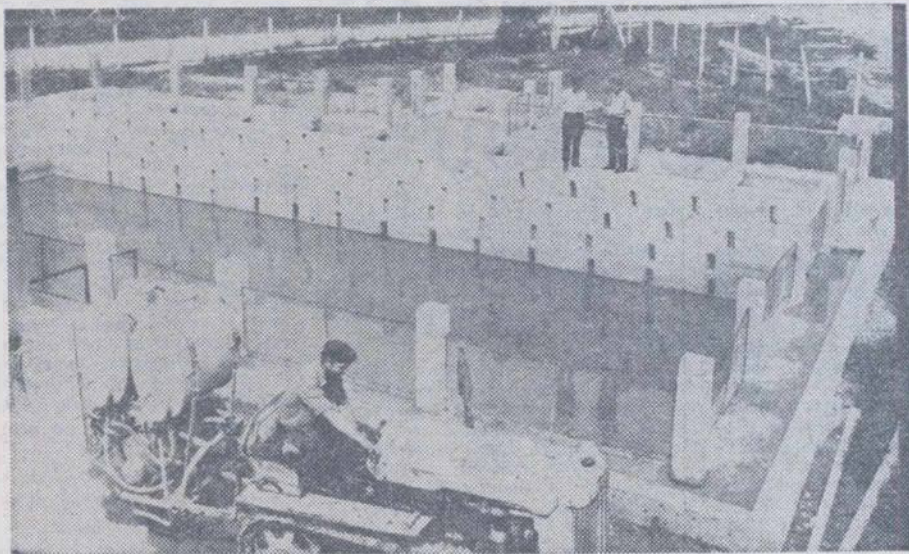
Trecerea de la o unitate la alta prin actul de numire al organului superior competent constituie transfer în interesul serviciului. Salariații trecuți la o altă unitate, ca efect al unei fuziuni sau absorbții, al divizării patrimoniului unității sau al desprinderii unei părți din aceasta se consideră, de asemenea, transferați în interesul serviciului.

În ce privește drepturile cuvenite salariaților transferați în interesul serviciului, acestea sînt cele prevăzute la art. 16/2 din Codul muncii și se acordă în condițiile punctului 8 din instrucțiunile nr. 7000/1964 privind regulimul transferurilor. În asemenea situații se acordă costul transportului pentru salariați, membrii familiilor sale, precum și pentru gospodăria sa, diurna de deplasare pe durata călătoriei, o indemnizație egală cu salariul (ciștigul) său mediu pe o lună. Această indemnizație se cuvine angajatului transferat în altă localitate, care și-a stabilit definitiv în acea localitate alt domiciliu sau cît și al familiei. Se mai acordă această indemnizație și angajatului care, transferat în altă localitate, nu și-a schimbat definitiv domiciliul, dar locuiește efectiv în acea localitate.

Așa cum am mai arătat, ambele feluri de transferuri sînt considerate pentru angajat ca vechime neîntreruptă în muncă, cu toate drepturile ce decurg din aceasta, cu singura diferență că, în caz de transfer în interesul serviciului, vechimea se socotește neîntreruptă și în aceeași unitate.

Trebuie subliniat că, dacă de la aplicarea noii legi a pensiilor, și în special de la generalizarea noului sistem de salarizare se face o distincție clară între modul de transfer. În trecut această problemă nu a stat în atenția celor care se ocupă de completarea carnetelor de muncă, fapt care face ca în prezent să existe o seamă de greutăți și neînțelegeri între angajați și întreprinderi, neînțelegeri care uneori au dus la neacordarea unor drepturi legitime unor salariați. Astfel, datorită practicii, utilizată de unele unități, de a pretinde tuturor salariaților să completeze o cerere de angajare, chiar atunci cînd veneau prin transfer în interesul serviciului, acestora li s-a trecut în mod eronat în carnetul de muncă cum că transferul s-a efectuat la cererea angajatului. Ministerul Muncii a emis precizarea nr. 3463/1969 prin care reglementează problema, menționînd că, în asemenea situații, comitetul de direcție al întreprinderii poate să aprobe rectificarea cărții de muncă.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

Inginerii Florian Dăescu și Stănică Dumbravă de la I.A.S. Cotești, județul Vrancea, au realizat o importantă inovație: instalația centralizată de preparare și dirijarea soluției pentru combaterea dăunătorilor în vie. Prin intermediul unor conducte de plastic, alimentarea mașinilor de stropit se face de la hidrant. Această inovație aduce o economie de peste 200 500 lei anual la o singură fermă.

EFICIENȚA LOTURILOR DEMONSTRATIVE TREBUIE ÎNCĂ DEMONSTRATĂ ?

Fără îndoială, una dintre condițiile principale ale introducerii noilor tehnologii în agricultură constă în convingerea oamenilor solicitați să execute lucrările că noile soiuri introduse și metodele moderne respective sînt mai eficiente din punctul de vedere al producției, ușurează munca, duc la ieftinirea produselor obținute. Convingerea se poate obține prin demonstrație, în această privință rolul specialiștilor fiind hotărîtor. Ei sînt chemați să exemplifice în mod convingător expunerile teoretice pe care le întreprind, de pildă, în cadrul învățămîntului agrozootehnic sau în laboratoarele agricole.

Ce s-a realizat, asadar, în 1970, în această privință, în cele 87 de cooperative agricole ale județului Vilcea? Cum răspund specialiștii îndatoririi de a evidenția prin demonstrație avantajele noilor tehnologii?

O primă mențiune: în ultimul trimestru al anului trecut, direcția agricolă județeană, prin Casa agronomului, a editat o utilă și interesantă lucrare intitulată: „**Recomandări pentru organizarea cîmpurilor de experiență și a loturilor demonstrative**”, în care s-a arătat pe larg cum trebuie organizate parcelele experimentale, cum se pot clasifica experimentele, cum se compară direct variantele, ce metodă de analiză a rezultatelor e bine să fie folosită. În lucrare au fost, totodată, înfățișate diferite experiențe cu privire la fertilizări și tratamente în cultura mare, pe pășuni și finețe, în pomicultură, viticultură, legumicultură etc.

Urmărind ca îndrumările teoretice în problema respectivă să-și găsească un cîmp cît mai larg de aplicabilitate, în acest an Casa agronomului a organizat în primul rînd o serie de schimburi de experiență. Patru din acestea, organizate la Crețeni, Olanu, Gheoroiu și Zlătărei, au urmărit utilizarea diferitelor sortimente de erbicide la culturile de griu și porumb.

Alte schimburi de experiență, care au avut loc la cooperativele agricole din Ștefănești, Voicesti, Mihăești și Băbeni, au vizat efectele ierovizării, metodele noi de plantare și fertilizarea diferențiată a culturii de cartof.

Cu totul, anul acesta în județul Vilcea au fost organizate în diferite unități 7 loturi demonstrative, pe 300 de hectare cultivate cu griu. 10 loturi pe 300 ha cultivate cu porumb, 3 loturi ce au cuprins 35 hectare cu cartofi, 2 loturi cu legume (la Prundeni și Băbeni) 10 loturi, pe 85 ha de vie, la cooperativele din Crețeni, Ștefănești, Sutești și Olteanca și 3 loturi de livadă la Copăceni, Lădești și Modulari, pe 67 de hectare.

Demn de remarcat e faptul că în majoritatea cooperativelor oamenii s-au dovedit receptivi la introducerea unor noi metode de lucru, au îngrijit suprafețele respective cu multă râvnă, au organizat, sub îndrumarea inginerilor șefi, discuții rodnice, urmărind dezvoltarea culturilor.

Am vizitat unul din loturi — un lan de porumb de la C.A.P. Zlătărei, unde cultura a fost tratată cu erbicidul Hungazin. Rîndurile de strujeni erau bine încheiate, înalte și fără buruieni, legasoră excelent. În imediata vecinătate a acestei suprafețe (ce se întinde pe 4

hectare) am văzut un alt lan, netratat cu erbicid, unde nici nu s-au aplicat cum trebuie prașilele necesare în urma ploilor căzute. Porumbul era îmburuienit și nedevelopat.

La cooperativa din Lungești, i-am găsit pe **Mircea COJOCARU**, președinte și pe **inginerul șef Gheorghe POPA**, nu departe de lotul demonstrativ cu porumb (pe 30 de hectare), pe care s-au experimentat fertilizări cu azotat de amoniu și superfosfat. Diferențele de dezvoltare a lanurilor, dintre lot și restul suprafeței (375 ha) cultivate cu porumb, pe care dozele de îngrășăminte chimice au fost mult mai mici, erau vizibile.

— Am avut în iarnă, la cercul respectiv de aprofundarea cunoștințelor, ne-a spus inginerul Popa, 52 de înscriși. Acum, nu e unul dintre ei care să nu susțină cu fermitate ca în anul viitor să fertilizăm întreaga suprafață cu porumb, asemenea lotului demonstrativ. Rămîne doar să vedem cum ne vom procura îngrășămintele. De altfel, aici au venit peste 400 de cooperatori și au constatat, nu fără uimire, deosebiri de producție.

ANCHETA NOASTRĂ

Inginerul șef Florin NEAGOE de la cooperativa agricolă din Sutești, ne-a informat că în această unitate a fost organizat, pe un hectar, un lot demonstrativ la școala de viță, unde materialul săditor a fost pregătit după noua metodă folosită și la I.A.S. Drăgășani, prin parafinare. Multe dintre participantele de la cercul de aprofundarea cunoștințelor, de astă iarnă — Elena Diaconu, Veronica Suriman, Paraschiva Pirvan — au lucrat în cursul anului chiar aici, la școala de viță.

Dar nu numai la culturile de cîmp, în viticultură sau pomicultură s-au organizat anul acesta loturi demonstrative.

Și în sectorul zootehnic se fac tentative similare, deși mai timide. Mulți dintre inginerii zootehniști și medicii veterinari care activează în cadrul cooperativelor agricole se preocupă laborios de introducerea unor tehnologii noi în creșterea vacilor de lapte, porcinelor, ovinelor și păsărilor.

— La noi, ne spune **medicul veterinar Rodica DAN**, de la cooperativa din Mihăești, am organizat unele loturi de cîte 14 vaci, cum sînt cele repartizate mulgătorilor Marin Pavel și Tomița Borean, în cadrul cărora îngrijirea și furajarea constituie cu adevărat modele pentru toți îngrijitorii. Ne preocupăm deosebi să introducem pe scară largă în furajarea animalelor lucerna și porumbul însolizat, dar insistăm și asupra melasării cocenilor tocați, la nevoie, în unele perioade ale anului.

— La cooperativa noastră din Voicesti, ne arată **medicul veterinar Adela VILCOV**, am organizat două ferme de vaci, din care una ca lot demonstrativ, urmărind să obținem o producție de 3 000 litri de lapte pe cap de vacă fu-

rațată. Tineretul taurin femel este crescut în stabulație liberă, folosind un sistem de furajare mecanic. Dispunem și de adăpători automate ca și de linie de decovil pentru evacuarea gunoului de grajd. Am luat, de asemenea, măsuri speciale pentru buna pregătire a furajelor, iar îngrijitorii se dovedesc dornici să-și însușească noile metode de lucru.

Poposind la multe cooperative agricole din județul Vilcea, am constatat însă uneori și „pete negre” la capitolul preocupare din partea specialiștilor pentru organizarea de cîmpuri experimentale și loturi demonstrative. Trebuie notat totuși că în astfel de unități există toate condițiile pentru a se desfășura o muncă rodnică în vederea introducerii noului. La cooperativele din Bogdănești, Bujoreni ori Șirineasa, specialiștii respectivi puteau iniția loturi demonstrative cel puțin în sectorul pomicol, unde își luaseră de altfel... angajamente față de direcția agricolă. Dar nu s-a încercat nimic. La cooperativa din Peșceana s-a delimitat chiar o parcelă de vie unde urmau să fie experimentate diferite doze de îngrășăminte. Dar proiectul a fost părăsit, deși stațiunea experimentală Drăgășani își manifestase dorința să sprijine această tentativă. La cooperativele din Măciuca, Puiesti, Ștefănești și Frumușeni au existat... planuri asemănătoare.

Dar chiar și în multe din cooperativele unde totuși problemei loturilor demonstrative i s-a acordat atenție, mai sînt încă multe de făcut. În unele unități, pe parcursul anului nu se mai inițiază acțiuni care să ducă la extinderea metodelor folosite, rezultatele parcelelor respective fiind doar înregistrate ca „mai bune” decît altele. În altele, din diferite motive — cu totul nejustificate — se renunță pur și simplu la un moment dat la inițiativele pornite. În sfîrșit, sînt și cazuri cînd tocmai la recoltare se uită obiectivele demonstrațiilor, cantitățile de produse nefiind inventariate separat (ca la C.A.P. Zătreni, unde a fost organizat un lot de căpsuni, ori la Făurești, unde s-au urmărit pe o suprafață diferite tehnologii la culturile de roșii și ardei).

Trebuie subliniat că la direcția agricolă, cu prilejul analizelor lunare ale activității desfășurate în cooperativele agricole, specialiștilor li s-a arătat că lotul demonstrativ sau experimental nu numai că are rolul de cercetare științifică și de orientare asupra unor noi metode propuse dar servește și ca model pentru cooperatori, fiind cel mai direct mijloc de demonstrație și propagandă.

Prin Casa agronomului de la Drăgășani a fost organizată în vara acestui an o sesiune de referate, cu prilejul căreia diferiți specialiști (Ion Dordea de la C.A.P. Sutești, Ieremia Boris de la C.A.P. Mihăești, Adam Grigorescu de la C.A.P. Călinești, Vasile Zincă de la I.A.S. Drăgășani), utilizînd primele rezultate ale producției din acest an, au subliniat eficiența cîmpurilor experimentale și loturilor demonstrative în înarmarea oamenilor cu noi cunoștințe menite să-i ajute a realiza producții din ce în ce mai bune.

Este necesar ca inginerii agronomi și zootehniști, medicii veterinari să studieze metodologia organizării loturilor demonstrative, să utilizeze învățămintele trase, să analizeze rezultatele comparative obținute în propriile unități, organizînd în cadrul fermelor și al laboratoarelor agricole discuții rodnice, la care să participe toți cooperatorii care lucrează permanent în sectoarele respective.

Ing. Aurel NEACȘU
și Ion DRINCU

vilar ce se deschide, dînd drumul apei în canal. În continuare, filmul evidențiază că, în cadrul lucrărilor de amenajare pentru irigații, în acest an se dau în folosință 3 000 de hectare pentru udare prin aspersiune cu conducte sub presiune, pe 23 600 ha, folosindu-se agregate staționare și 23 400 ha pentru udare prin brazdă. Spectatorul urmărește o serie de agregate de pompare în plină acțiune, apoi aspersoarele primind apă de la agregate, pomparea apei „cu priză”, racordarea aripilor de ploaie, conductele din cauciuc pentru udarea pe brazde etc.

În rezumat, un film care-l introduce pe spectator în lumea interesantă a muncii, necunoscută în bună măsură, pentru irigarea vastelor întinderi de teren, pe care se vor asigura astfel recolte mai mari și stabile.

I. ALEXANDRU

POȘTA REDACȚIEI

Eufrosina MANOLE și Constanța PLEȘA — C.A.P. Albești, județul Prahova:

Intrucît sînteți cooperatoare, retribuite cu norme de muncă, conform prevederilor statutului puteți beneficia de repaus de lezuție. Totodată vă veți bucura de ajutor de naștere, cîntumul acestuia stabilindu-se de către consiliul de conducere, în urma aprobării adunării generale.

Programul de lucru poate fi redus pînă la 6 ore pe zi, urmînd să fiți retribuiți numai pentru timpul efectiv lucrat.

Isac JIANU — comuna Chirnoșeni, județul Constanța:

Citiți cu atenție cele relatate la rubrica de față, în nr. 34 (394) din 27 august 1970.

Petru KINOLE — comuna Dolhasca, județul Suceava:

Prevederile H.C.M. nr. 1932/1969 au fost aplicate în rețeaua I.M.A. la 1 noiembrie 1969, cînd nu erați salariați și vă satisfăceați stagiul militar.

Potrivit prevederilor art. 77 din regulamentul de salarizare, aprobat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii cu nr. 155100 din 10 octombrie 1969, ați fost încadrat la data de 11 februarie 1970, conform prevederilor pentru angajări noi, în funcția de contabil la I.M.A. Liteni, cu salariul de 1 100 lei, aferent nivelului de bază și clasei a 9-a de salarizare.

Dumitru RĂCAȘAN și Vasile SPANCIOC — Șimleu, județul Sălaj:

O dată cu avizarea de către Ministerul Muncii și Uniunea Generală a Sindicatelor a Regulamentului de aplicare în unitățile agricole a prevederilor H.C.M. 317/1970, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a dispus acordarea în continuare (și retroactiv) a sporurilor la salarii, bineînțeles cu îndeplinirea condițiilor prevăzute.

Mircea I. LUPU, comuna Blăgești, județul Vaslui:

În scrisoarea trimisă redacției arătați că ați plecat din comună în 1947 și, reîntorcîndu-vă în anul 1969 ca pensionar de stat, nu vi s-au acordat „drepturile cuvenite” de către conducerea cooperativei agricole de producție.

Din cercetările întreprinse de Uniunea județeană a cooperativei agricole a reieșit că adunarea generală a cooperativei agricole din Blăgești a confirmat transferul dumneavoastră conform prevederilor statutare și v-a repartizat un lot în folosință, rezolvîndu-vi-se deci cererea în mod favorabil.

Lucian CREANGĂ — Ocolul silvic Bozovici, județul Caraș-Severin:

Dispozițiunile articolelor nr. 25, 26 și 27 din Legea nr. 32/1968 se referă la toți contravenienții, chiar și cei care prin delict (inclusiv cele silvice) au produs pagube sau și-au însușit lucruri supuse confiscării. Sînt diferite numai măsurile ce urmează a se lua, în funcție de inexistența sau existența pagubelor. De asemenea, contravenienții au dreptul de a plăti jumătate din minimumul amenzilor aplicate și în cazurile cînd s-au produs pagube ori în cauză au fost lucruri supuse confiscării.

Prin circulara nr. 40810/511 din 9 iulie 1970 s-au dat indicații amănunțite tuturor inspectoratelor silvice cu privire la aplicarea prevederilor art. 25, 26, 27 și 28 din Legea nr. 32/1968.

Ion CHIS — I.M.A. Chișineu-Criș, județul Arad:

Vă facem cunoscut că în tabelele înaintate sectorului mecanizării din cadrul Direcției agricole a județului Arad cu nr. 6363/1969 și 6365/1970, dumneavoastră figurați a fi încadrat în funcția de „tehnician constator”.

Ca urmare nu vi s-a aprobat prezentarea la examenul de conducere auto pentru categoria B și C, intrucît nu vă încadrați în prevederile H.C.M. nr. 1080/1965.

Un grup de tehnicieni veterinari, printre care și Stela IRIMIA, de la circumscripția veterinară Largu, județul Buzău:

Adresîndu-ne Direcției sanitare veterinare din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, am fost informați că răspunsul detaliat la întrebările dv. îl puteți găsi în Decretul nr. 167/1955 și în instrucțiunile M.A.S. nr. 110125 din 18.07.1967.

UN NOU FILM AGRICOL

IRIGAȚII ÎN ZONA CARASU

Primele imagini și comentariul respectiv subliniază sugestiv că în sistemul de irigații amintit din zona Carasu, pînă la sfîrșitul acestui an vor fi date în exploatare încă 50 000 de hectare.

Filmările sînt executate, la început, din avion. Spectatorul înregistrează curgerea apei de-a lungul canalului, ca deodată să admire o deschidere panoramică peste o porțiune a canalului magistral, iar în continuare o stație modernă de pompare (la kilometrul 18), cu un debit de 60 metri cubi pe secundă, apoi stația de la Poarta Albă...

Pelicula redă pe rînd, tot prin filmări din avion, porțiunea de canal dintre Poarta Albă și Basarab Pădure,

pentru ca imediat să insiste asupra lucrărilor curente, inclusiv cele de la o stație de pompare. Iată lucrările de la conducta Năvodari, apoi inundarea canalelor Poarta Albă și Basarab Pădure.

Scenariul regizoral (asigurat de Radu Hangu) a punctat cu pricepere operațiile din zona de creastă, pentru a se transporta în zona litoralului apă industrială. Imaginile surprind executarea a două baraje și a două stații de pompare, care ridică apa la o anumită cotă, de unde cu ajutorul conductelor ajunge la stația Palas și la Combinatul chimic Năvodari.

Unele secvențe ale filmului prezintă mașina de betonat în plină acțiune, finisarea terasamentului cu această mașină, betonarea fundu-

lui canalului și a taluzelor. Iată apa abundentă venind din conducte în canal, iată și bazinul de refluxare plin cu apă, apoi stăvilarul dirijat mecanic, în acțiune, ca și interiorul stației automatizate.

Cele 84 de stații de pompare din zona respectivă, cu 500 de agregate de pompare și circa 200 de stăvilare cu debite mari, fac imposibilă exploatarea lor cu ajutorul vechilor mijloace. De aceea, filmul arată cum se realizează dispecerizarea și automatizarea instalațiilor.

Pentru cazurile cînd nu e posibilă de apă în secția respectivă a canalului, s-au executat bazine de conservare. Unele „momente” redau tocmai un astfel de bazin și un stă-

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 20-26 sept

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00. Programul II: 7.30; 14.00; 23.00; 0.55. Programul III: 19.30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5.00; 6.00; 9.00; 10.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.00; 12.00; 14.00; 18.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7.00; 13.00; 22.00. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

EMISIUNI PENTRU SATE
DUMINICĂ: programul I: 9.30 — ORA SATULUI. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 6.20 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON
DUMINICĂ: programul I: 20.05 — Teatru scurt. Premieră: „Actele” de Roger Avermaete.

LUNI: programul I: 20.45 — „Constantin Brincoveanu” de Nicolae Iorga.

MARTI: programul III: 21.30 — „Moralitatea doamnei Dulaska” de Gabriela Zapolska.

MIERCURI: programul II: 20.15 — „Crimă fără pedeapsă” de Ionel Hristea.

VINERI: programul II: 10.00 — Matineu teatral: „Maestrul” de Elmer Rice.

EMISIUNI MUZICALE
DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 11.15; 19.35; programul II: 6.00; 15.00; 18.30; 19.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 7.15; 8.22; 10.00; 13.45; 14.30; 18.15; 19.20; 20.33; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—5.00; programul II: 13.30; 17.00; 19.35; 21.30; 22.50; programul III: 23.20—24.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 11.15; 19.35; 21.35; programul II: 6.00; 15.00; 18.30; 19.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5.45; 8.07; 8.30; 12.15; 13.22; 15.00; 18.00; 18.30; 20.10; 20.25; 21.45; 22.30; 0.03—5.00; programul II: 7.15; 11.30; 15.30; 17.00; 19.00; programul III: 20.30.

MARTI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 11.23; 12.30; 13.45; 15.25; 17.30; 19.30; programul II: 6.00; 9.15; 10.15; 14.08; 18.03; 18.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5.45; 8.07; 8.30; 12.00; 13.22; 14.50; 16.20; 18.00; 20.10; 20.25; 21.30; 22.30; 0.03—5.00; programul II: 7.15; 10.45; 11.50; 17.00; 21.20.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 12.30; 13.45; 15.30; 17.30; 19.30; programul II: 6.00; 9.15; 11.00; 14.08; 18.03; 18.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5.45; 8.07; 8.30; 12.00; 13.22; 14.50; 16.20; 20.10; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 22.54; 0.03—5.00; programul II: 7.15; 11.20; 13.00; 14.30; 15.20; 17.00; 19.00; 21.15; 22.15; 23.35; programul III: 16.30.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 12.30; 15.30; 17.30; 19.30; programul II: 6.00; 9.15; 10.30; 14.08; 18.03; 18.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5.45; 8.07; 8.30; 10.30; 12.15; 13.22; 14.30; 16.20; 20.10; 20.25; 21.20; 21.35; 22.50; 0.03—5.00; programul II: 7.15; 10.15; 11.20; 13.25; 16.40; 17.00; 19.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 12.30; 13.45; 15.25; 17.35; 19.30; programul II: 6.00; 9.15; 11.20; 14.08; 16.45; 18.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5.45; 8.07; 8.30; 10.30; 12.15; 13.22; 14.50; 16.30; 20.10; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03—3.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 16.20; 17.00; 19.00; programul III: 17.30.

SIMBĂTĂ: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 12.30; 13.50; 14.45; 15.00; 19.30; programul II: 6.00; 9.20; 11.20; 13.00; 15.30; 16.45; 17.35. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5.45; 8.07; 8.30; 11.05; 12.15; 13.22; 14.25; 15.00; 20.10; 20.25; 21.20; 21.35; 23.00; 0.05—6.00; programul II: 7.15; 10.30; 11.35; 14.08; 18.03; 18.25; 19.05; 22.00.

TELEVIZIUNE

Programul I: 9.00 — Deschiderea emisiunii • Matineu duminical pentru copii și școlari • Noile aventuri ale echipajului Val virtuej — „Fantoma feniciană”; 10.00 — VIAȚA SATULUI. **Din cuprins:** • Calendarul lucrărilor agricole: Arăturile, pregătirea terenului — în centrul atenției! Sămînța — factor hotărîtor al recoltei viitoare • Strinsul recoltelor tirzii — o lucrare ce nu trebuie întîrziată • Dincolo de pragul casei. Etnograful Gheorghe Focea prezintă noua gospodărie țărănească așa cum se înfățișează ea în cadrul prefacerilor generale ale satului românesc contemporan • „Lupul speriat de oi”. • Complexul avicol de la Alexandria construit în numai 12 zile • „Ziua lumină a inginerului șef...”. • Muzică populară interpretată de formații artistice din județul Tulcea; 11.15 — În reluare la cererea telespectatorilor. Selecțiuni din concertul susținut de Salvatore Adamo la București; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Emisiune în limba maghiară; 14.15 — **Cuplajul bucureștean la fotbal:** Progresul — Dinamo și Steaua — Rapid. Transmisiune directă de la Stadionul „23 August”; 13.00 — Studioul N; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Pe strune de vioară...; 20.25 — „Croazieră de iarnă”. Ecranizare a studiourilor britanice; 21.00 — Concertul Orchestrei simfonice a Filarmonicii „George Enescu”. Transmisiune din Studioul de concerte al Radioteleviziunii; 22.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport; 22.40 — Recital Dorin Anastasiu; 23.00 — Încheierea emisiunii

programului I. **Programul II: 20.00** — Film artistic: „Roata vieții” cu Maria Schell, O. W. Fischer, Rudolf Forster; 21.50 — Arte frumoase: Expoziții bucureștene; 22.05 — BULETIN DE ȘTIRI; 22.10 — Reluarea episodului de sîmbătă seară; 23.00 — Închiderea emisiunii programului II.

LUNI: ÎN JURUL OREI 11.50 — TRANSMISIUNE DIRECTĂ LA POSTURILE DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE DE LA SOSIREA LA VIENA A PRESEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ÎMPREUNĂ CU SOȚIA, CARE, LA INVITAȚIA PRESEDINTELUI FEDERAL AL REPUBLICII AUSTRIA, FRANZ JONAS, VOR FACE O VIZITĂ OFICIALĂ ÎN ACEASTĂ ȚARĂ; 18.00 — Microavanpremieră; 18.05 — Emisiune pentru tineret — „Diminețile șantierului”; 18.25 — Desene animate; 18.35 — „La stejar, la rădăcină”. Muzică populară; 19.00 — Actualitatea în economie; 19.15 — Anunțuri — publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.10 — Roman foileton: „Punct și contrapunct” (I). Ecranizare după Aldous Huxley. O realizare în cinci episoade a studiourilor de televiziune britanice; 21.00 — CONCERTUL LAUREAȚILOR CONCURSULUI INTERNAȚIONAL „GEORGE ENESCU”; 23.30 TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARTI: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră; 18.05 — Atenție, filmăm!; 18.25 — REPORTAJ TV; 18.50 — Actualitatea în economie; 19.15 — Anunțuri — publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Tineri poezi cîntă patria; 20.20 — VIZITA ÎN AUSTRIA A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU. Transmisiune directă de la spectacolul de gală prezentat la Opera de Stat din Viena; 20.45 — Seară de teatru: „Prometeu” de Eschil; 21.35 — Invitată noastră: Eva Demarczik (Polonia); 22.00 — Prim plan — Acad. Artur Kreindler; 22.30 — Muzicorama TV. Revista actualităților de muzică ușoară; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră; 18.05 — Universal șotron — enciclopedie pentru copii; 18.30 — Cabinetul economic TV; 19.15 — Anunțuri — publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Tele-cinema: „Rocco și frații săi (I)”; 21.25 — Electrecord... în premieră. Concert de muzică ușoară; 21.45 — Gala marilor interpreți români: Emilia Petrescu; 22.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.00 — Mult e dulce și frumoașă; 18.25 — Tineri interpreți de muzică populară; 18.40 — Cadran internațional; 19.15 — Anunțuri — publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Film serial: „Noile aventuri ale lui Huckleberry Finn”; 20.30 — Reportaj TV; 20.50 — Poșta TV; 21.05 — Din carnetul cu amintiri al „Cerbului de aur”. Marie Laforêt; 21.45 — Viața literară; 22.15 — Maeștri ai muzicii: Bela Bartok; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II: 20.00** — Antologie corală; 20.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 20.35 — Film artistic: „Răutaciosul adolescent”; 22.15 — Închiderea emisiunii programului II.

VINERI: ÎN JURUL OREI 11.10 VIZITA ÎN AUSTRIA A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU. Transmisiune de la Agenția Internațională pentru Energia Atomică. ÎN JURUL OREI 17.30 — TRANSMISIUNE DIRECTĂ LA POSTURILE NOASTRE DE TELEVIZIUNE ȘI RADIO DE LA ÎNCHIEIEREA VIZITEI ÎN AUSTRIA ȘI PLECAREA SPRE PATRIE A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, PRESEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA; 17.55 — Microavanpremieră; 18.00 — CĂMINUL; 18.50 — Anunțuri — publicitate; 18.55 — Campionatul balcanic de baschet masculin: România — Iugoslavia (repriza a II-a). Transmisiune directă de la Sala Floreasca; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 20.10 — Film artistic: „Rocco și frații săi” (II); 21.50 — Mai aveți o întrebare? Pot calculatoarele să descifreze enigme ale istoriei și arheologiei?; 22.50 — Poezia cîntecului. Muzică ușoară în interpretarea Elenei Caragiu; 23.10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBĂTĂ: Programul I: 17.00 — Emisiune în limba germană; 18.15 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.15 — Anunțuri — publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Avvanpremieră la o nouă emisiune-concurs pentru tineret: „Ocolul țării în opt luni”; 20.15 — Campionatul balcanic de baschet masculin: România — Bulgaria (repriza a II-a). Transmisiune directă de la Sala Floreasca; 20.50 — Film serial: Incurtăbilită. „Bulgăr de zăpadă”; 21.40 — Nocturna bucureșteană. Program de varietăți muzical-coregrafice; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II: 20.00** — Pro-patria. Versuri de Tudor Arghezi. Antologie lirică de Șerban Cioculescu; 20.15 — La fîntina dorului; 20.45 — Revistele săptămîinii de Nicolae Popescu; 20.55 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.00 — „Bis-urile” Festivalului „George Enescu”; 21.45 — „Achiziția familiei”. O comedie realizată de studiourile de televiziune poloneze. Incurcăturile ce se pot produce atunci cînd o familie hotărîște să adopte un cățel; 22.20 — Film serial: „La fiecare Km.” (XI); 23.20 — Închiderea emisiunii programului II.

„ALMANAHUL SATUL SOCIALIST”

În cinstea „Zilei recoltei” va apărea „Almanahul Satul socialist, editat de cotidianul „SATUL SOCIALIST”. Tipărit în excelente condiții tehnice, cu multe ilustrate colorate, „Almanahul Satul socialist” intră în al doilea an al existenței, reînnoind tradiția frumoasă a vechilor calendare sătești, care de peste 150 de ani au constituit o fermecătoare bibliotecă adunată între copertile unei singure cărți.

Ținând seama de observațiile primite la almanahul de anul trecut, s-a introdus tot ceea ce au solicitat cititorii: ghidul firgurilor săptămînale și al bilciurilor tradiționale din întreaga țară, ghidul satelor care au devenit orașe, zeci de sfaturi practice gospodărești, noțiuni tradiționale de meteorologie populară, sfaturi medicale, curiozități, calendarul lucrărilor agricole, calendarul vînturilor și pescarilor, tarifele C.F.R. și P.T.T.R., noutăți privind viața țărănilor de pe glob, jocuri și farse distractive de folos la oșpețe și la șezători, metoda simplă de a calcula calendarul pe o sută de ani, poezii și schițe, glume și caricaturi.

O atracție deosebită pentru cititori o vor constitui cele două mari concursuri populare dotate cu premii de valoare. La concursul pe tema economiilor vor fi oferite, printre altele, un libret cu o depunere de 5.000 de lei cu cîștiguri în autoturisme, un libret în valoare de o mie lei cu cîștiguri în materiale de construcție și un libret cu o depunere de 500 lei.

La cel de-al doilea concurs, de asemenea deschis tuturor cititorilor almanahului pe tema „Cine a compus aceste romane?” se oferă numeroase premii în obiecte: o bibliotecă mobilier, un pic-up, două aparate de radio cu tranzistori, un ceas de mîină, cărți, discuri etc.

Prețul va fi de 8 lei exemplarul. **NU UITAȚI: în nici o casă de țaran gospodăr, prevăzător și dornic de o lectură antrenantă nu trebuie să lipsească „ALMANAHUL SATUL SOCIALIST”. El nu trebuie să lipsească de asemenea, din nici o bibliotecă sătească.**

UNITĂȚI AGRICOLE ȘI PRODUCĂTORI INDIVIDUALI!

Întreprinderile de aprovizionare cu semințe și material sîditor (AGROSEM) prin rețeaua de magazine și depozite existente în cadrul fiecărui județ, asigură contra cost, semințe de:

- SPANAC din soiurile: *Matador și Wiroflay*,
- SALATĂ din soiurile: *Polul Nord, Bötner Treib, Timpurie de Banat și de mai*,
- RIDICHI DE LUNA din soiurile: *Roși cu vîrf alb, Rotunde timpurii, Tepuși de ghiță*,
- PĂTRUNJEL ZAHARAT, MĂRAR ȘI LEUȘTEAN.

Semințele sînt ambalate și garantate în ceea ce privește calitatea.

SOLICITAȚI CU ÎNCREDERE PENTRU ÎNSĂMÎNȚĂRILE DIN TOAMNĂ ORICE CANTITĂȚI DE SEMINȚE DIN SPECILE ȘI SOIURILE MENȚIONATE MAI SUS, ÎNTRUCIT PENTRU LIVRAREA LOR NU ESTE NEVOIE DE NICI O REPARTIȚIE.

INTREPRINDEREA CENTRALĂ **Agrosem**

• ORICE PERSOANĂ, ÎN VÂRSTĂ DE LA 16 PÎNĂ LA 60 DE ANI INCLUSIV, POATE LUA O MĂSURĂ DE PREVEDERE ÎNCHEIND

Asigurarea mixtă de viață

C A L E I D O S C O P

Ioan Țiplea din Valea Mare este iscusit meșter în sculptarea renumitelor porți maramureșene.

FRUMUSEȚILE PATRIEI

Peștera muierii

Munții Cătălinului : După o scurtă plimbare pe sub cupola umbroasă a fagilor, lăsăm în vale apa vijelioasă a riului Galbenul. În față ne apare un perete stîncos, spre care ne poartă câteva scări săpate în pămînt. O tăbliță ne vestește că am ajuns la Peștera Muierii, monument al naturii, aflat sub îngrijirea Institutului de speologie „Emil Racoviță”.

Pe sub pereții umezi pătrundem în „tindă”, care ne oferă primele frumuseți. De-a lungul anilor natura a plămuit aici o lume ireală, de basm, populată cu o uimitoare varietate de „stiluri” arhitectonice. Alături de bolțile imense întîlnim arcade largi,

tivite de țurțurii stalactitelor și stalagmitelor.

Lumina, răsbindă de becurile fixate lingă pereți, scoate și mai mult în relief frumusețile interioare. Fiecare porțiune din peșteră are o denumire. După bazinele mici și mari, apare „orga”, care la atingerea cu un corp tare scoate sunete. Apoi, sala „minuailor” — o adevărată fan- tezie a naturii.

Ajunși la celălalt capăt al muntelui, facem un scurt popas la umbra unui fag. În acest răgaz, paznicul peșterii ne des- tăinuie unele amănunte din istoricul acesteia. Aflăm că peștera servea drept ascunzătoare, în vremi de restriște, pentru femeile din Baia de Fier. De aici denumi- rea de Peștera Muierii. Ele se simțeau aici în siguranță. Se îndeletniceau cu pre- lucrarea cinepii pe care nu mai era ne- voie s-o inmoaie. Umiditatea naturală era suficientă.

Carol BORA

MAGAZIN SPORTIV

„Ușa reprezentativei de fotbal este deschisă oricărui jucător talentat și sirguincios”

ne declară Angelo NICULESCU, antrenorul echipei naționale

— Ați rămas singur ca antrenor al echi- pei naționale de fotbal ?

— Da. Em. Vogl s-a retras de curînd din activitatea oficială făgăduind federației că va colabora în continuare, ori de cite ori îi va fi solicitat sprijinul. Totuși, în problemele lotului echipei noastre repre- zentative mă consult cu Valentin Stănes- cu, antrenorul lotului olimpic, cu Gheor- ghe Ola, antrenorul lotului de tineret și Constantin Ardeleanu, responsabilul lotu- lui de juniori.

— Cărui fapt se datorește scoaterea din lotul „mexican” a jucătorilor Răducanu, Gornea, Dan, Delcanu, Tufan și Dem- brovski ?

— În principal, decizia luată a fost determinată de viața nesportivă pe care au dus-o cițiva dintre ei în ultima vreme ca, de pildă, Răducanu; în cazul altora, eclipsă de formă. Cu toate sancțiunile a- plicate de cluburile din care fac parte — uneori sancțiuni foarte severe — jucătorii în cauză n-au înțeles să adopte o atitu- dine sănătoasă.

— I-ați introdus în schimb pe Ghiță, Ivăneșcu, Vigu, Pescaru și Ene Daniel.

— Adică unele dintre talentele care au dovedit la primele întîlniri oficiale din cadrul Diviziei A seriozitate la antrena- ment, ambiție pentru a se perfecționa, formă ascendentă.

— Aceasta înseamnă că, dacă, de pildă, Răducanu sau Dan vor demonstra pînă la meciul cu Finlanda, de la 11 octombrie, o puternică revenire, ba chiar jocuri care să entuziasmeze, nu vor fi repumiți în lot ?

— Ușa echipei naționale rămîne deschi- să oricărui jucător, indiferent de echipă și categorie. Seriozitatea, saltul valoric e- dicator al unui jucător mă poate deter- mina să-l introduc în echipă și cu... citeva ore înaintea jocului oficial.

— Mulți iubitori ai fotbalului afirmă — se pare nu fără justete, că totuși unii se- lecționați, cum e cazul lui Sătmăreanu, nu mai sînt corespunzătorii postului pe care urmează să joace.

— Îi invit pe acești binevoitori să-mi indice, de pildă, cu cine aș putea la ora actuală să-l înlocuiesc pe Sătmăreanu ? La formația de tineret sînt reținuți Nicu- lescu de la U. Craiova și Crețu de la U. Cluj, în lotul olimpic — pe posturi co- respunzătoare — sînt desemnați Cheran de la Dinamo București și Pop de la Rapid. Își asumă cineva răspunderea să-l scoată pe Sătmăreanu și să-l treacă în lo- cul lui pe unul dintre aceștia ?

— În concluzie ?

— Repet : apariția în reprezentativa A, dar și în celelalte, depinde de sirguința și hotărîrea fermă de a munci fără pre- get a jucătorilor noștri talentați. Să nu se uite că pe Tătaru, de exemplu, l-am adus în lotul „mexican” cu foarte puține zile înainte de marile întîlniri de la Gua- dalajara...

AI. IANCU

Indiscreții din etapa a treia

În meciul de la Timișoara dintre C.F.R. și Dinamo Bacău (cîștigat de primii cu 2-0) gazdele, bănuind că din nou s-ar putea să aibă parte de un public „rece”, au găsit un sistem original de a fi to- tuși sigure de... încurajări. Au imprimat pe bandă de magnetofon un cor puternic „Hai C.F.R. !” pe care l-au transmis prin stația de radioamplificare a stadionului aproape tot timpul partidei. Nu se știe cu cît s-a contribuit astfel la ridicarea mor- talului jucătorilor feroviar și la victo- ria acestora, dar ceva s-a obținut în mod sigur : exasperarea publicului prezent !

Cum se știe, Dudu Georgescu a în- scris cele 2 goluri ale Progresului în minutele 20 și 62. Primul merită a fi semnalat, datorită execuției unei splen- dide „foarfeci” care l-a surprins aproape cu totul pe Adamache.

Antrenorul Universității Craiova, Coidum, în prezia întîlnirii cu Farul, de la Constanța, era în culmea fericirii, barza aducîndu-l o fetiță. De așteptat ar fi fost ca elevii pe care-i instruește să-l bucure și cu o victorie. Dar cum s-a văzut, s-au opus Caraman și Kalló, care au organizat un asediu prelungit la poarta craiovenilor...

Ieșenii nu și-au dovedit deloc vechea lor amicitie pentru portarul Constanti- nescu în meciul cu Dinamo București, administrîndu-i nu mai puțin ca... 3 go- luri. Așa, ca să fie minte fugarul...

DE LA LUME ADUNATE

DE CE A CHELIT RINOCERUL ?

Cîteva smocuri de lînă, aruncate ici și colo — asta este întreaga blană a rinocerului. Străbunul rinocerului încă la ince- putul erei noastre era a- coperit cu lînă deasă. „De ce a chelit rinoce- rul ?” se întrebă zoologul englez C. Dewy. Studiînd epiderma acestui animal, profesorul a constatat cu mirare, că lîna rinoceru- lui nu a dispărut, ci pur și simplu s-a scurtat la maximum. Pielea rinoce- rului e atît de groasă, că, după părerea profesoru- lui Dewy, rinocerul nu ar fi putut rezista la clima tropicală dacă ar fi pur- tat blană. Și pentru a se salva de căldură rinocerul preferă să umble gol- goluț.

PREPELIȚA-VIRCOLAC

Vînătorul african din Mozambic, Antonio Pe- reira, se duse în pădure să vîneze prepelițe ti- nere. El sperie o prepe-

liță și cînd aceasta zbură într-un alt copac trase cu pușca. Spre mirarea vînătorului, în locul pre- peliței, din copac se pră- văli un șarpe boa lung de 5 m. Reptila stătuse la pîndă în așteptarea prăzii ascunzîndu-se în copac. Glonteile o nime- rise drept în cap. Cum s-ar zice... păsărică-i eu noroc !

CĂTRE DIRECȚIUNEA REZERVAȚIEI DIN UGÂNDĂ...

„Ca de obicei — scria în nota sa explicativă unul din salariații Re- zervației naționale din Uganda — am plecat de acasă încă înaintea răsă- ritului de soare și am parcurs jumătate din drum cînd dintr-odată am văzut calea barată de o femeie de elefant ce se culcase acolo alături de pulul său și amîndoi se odihneau foarte comod. Am coborît de pe bici- cletă și am mers prin tu- fișuri pentru a-i ocoli. Dar abia am făcut cițiva

pași că m-am întîlnit cu un rinocer. Speriat m-am repezit la primul copac și m-am cășărat în vir- ful lui. Cînd eram con- vins că pericolul a trecut și că pot cobori, am vă- zut că la picioarele co- pacului se culcaseră să se odihnească un leu și o leoaică. Am rămas coco- țat în copac atîta vreme cît leii au rămas acolo, adică pînă cînd lumina zilei i-a gonit mai de- parte de drum. Iată dece am întîrziat la serviciu.”

BĂTRINEȚE, „HAINE GRELE” CHIAR ȘI PENTRU LUP

De cîteva săptămîni, ciobanii dintr-un sat por- tughez pîneau un lup misterios, care se apro- pia atît de tipil de tur- mă, că nu-l simțeau nici paznicii, nici ciinii. Și mai curios era faptul că lupul, omorînd oile, lăsa cadavrele lor nea- tinse. Începură să circule zvonuri despre vampiri, apărură vechile povești despre viroolaci. Explica- ția veni, însă, o dată cu glonteile care răpuse acest hoț de temut. Vicleanul lup era pur și simplu prea bătrîn. Oile pe care el reușea să le stringă de gît nu le putea nici sfi- șia, nici minca cu bătrîni- săi dinți...

PROCESUL INTENTAT PENTRU FURTUL PLOII

Acțiunea a fost inten- tată în fața unui tribu- nal din Sicilia. Țăranul Giancarlo Seniato l-a re- clamat pe vecinul său, pe care l-a acuzat că a furat... ploaia. „Gîndiți-vă singur, domnule judecă- tor — scria Seniato — de două ori deasupra vici mele s-au adunat norii, dar nu se știe de ce plouă numai pe te- renul vecinului. Țineți seama și de faptul că vecinul meu de fiecare dată ieșea din casa sa și privea cerul. Bine, mi-am spus eu în gînd, voi aște- pta s-o facă și a treia oară. Și ce credeți ? Ploua în toată regiunea și numai la mine terenul era uscat ca în pustiu.”

Desen de Nic. NICOLAESCU

● CUVINTE ÎNCRUCIȘATE ●

Sfirșit de vacanță

ORIZONTAL : 1) Bloc-notesul elevilor (pl) ; 2) Instrument de calculat (pl) — Ore ! — Osie ; 3) Lucrări de control — Ceta- tea științei ; 4) Ne fac cunoștință cu accu- noscute ; 5) Interrupt la mijloc ! — Pepi- nieră universitară (pl) ; 6) Ține de idilă — Din unguent ! 7) Ține ! — Mare pe mare ; 8) Din nou în aceeași clasă (fem) ; 9) Gin- gași (inv.) — Buză la teorie ; 10) Viață — În fruntea clasei ; 11) Sine-qua-nonul „Abecedarului” — „Porcii” din căcete” ; 12) Inscrise la școală — Renumit liceu bucureștean.

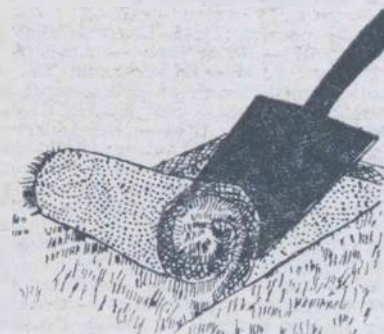
VERTICAL : 1) Trecute în orar —

„Clasă” universitară (pl) ; 2) Cartea de bază (pl) — La stilou ! ; 3) Funcție sintac- tică a substantivelor (pl) — Scot la iveală greșelile ; 4) Vechea denumire a orașului Victoria — Celebru arhitect italian din secolul al XIII-lea — Eră ; 5) Primele lecții ! — Fiecare cu vacanța lui (pl) ; 6) Două de la profesională ! — Cartea celor mici ; 7) Învăță pe de rost (fem. pl.) 8) Prefixul munților — Muzeu de istorie naturală în București ; 9) A verifica cu- noștințele — Trecute în teză ! ; 10) Greu- tate în respirație — Două din trei... eleve ! — A explica cuiva tomele ; 11) Mijloc de valorificare a cunoștințelor (pl) — Pictor și grafician român.

Prof. Marian FIRIMIȚA
Cuvinte rare : UEN, LAPO

HORTICULTORUL AMATOR

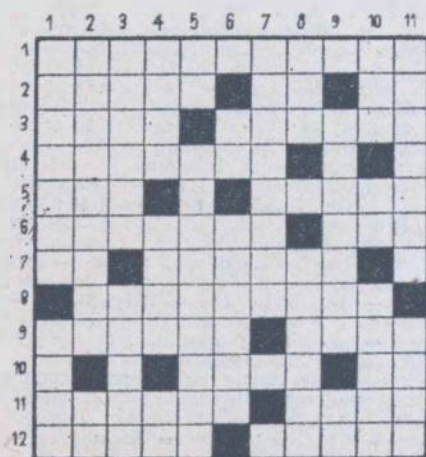
Plantarea florilor bulboase

Cele mai bune condiții de cultură sînt obținute prin înlăturarea stratului supe- rior de 2—3 cm grosime, care conține gaz- onul, după care bulbi se amplasează în așa fel încît să asigure efectul dinainte stabilit. Conturul viitoarelor grupuri de flori bulboase îl decupați cu casmaua sau sapa și apoi ridicați brazdele de iarbă pen- tru a putea pregăti terenul și planta bulbi (fig. 1). După aceea, trebuie să vă îngrijiți ca bulbi să fie îngropați la o adîncime egală cu de două ori înălțimea lor și să fie dispuși într-o alură cît mai naturală (fig. 2).

În continuare, acoperiți bulbi cu pămînt și tasați ușor cu piciorul. Peluza o puteți reintregi prin așezarea la loc a brazdelor de iarbă scoase anterior, căci plantele, în creștere, vor străbate cu ușu- rintă aceste brazde și pînă la urmă nici nu se va mai observa că gazonul a fost scos.

Ing. Ion I. ROVENȚA

DOCUMENTAR EXTERN

Ecologia contemporană are în studiu una din cele mai importante probleme: productivitatea naturii. Cu alte cuvinte, cantitatea de materie organică produsă într-o anumită perioadă, de către o populație de organisme animale și vegetale.

Interesul pentru acest studiu e enorm și este pentru prima dată că se încearcă să se abordeze pe această cale pro-

cal și un om care execută lucrări agricole cîntărind 780 kg, plus mici rozătoare în greutate de 25 kg, pînă la 10 kg insecte, 10 kg de păsări, reptile și batracieni și încă 6 tone de organisme diverse.

Astfel definită, biomasa devine un instrument extrem de util în mîna ecologilor. În urma unor măsurători s-au făcut o serie de determinări interesante. Astfel biomasa unui ha de pădure

cele determinate în alte regiuni ale globului. În timpul măsurătorilor, efectuate cu ajutorul unei tehnici foarte complicate, din care nu au lipsit mașinile electronice de calcul, s-au constatat și alte fapte surprinzătoare. Astfel, la un km² de sol au fost măsurate nu mai puțin de 7 tone de insecte și larve de tot felul.

În afara unui aparent caracter informațional și cu o nuanță pronunțată de inedit, preocupările și constatările ecologilor tînesc mai departe. Constatările efectuate, de pildă, în savanele africane, pun la îndoială utilitatea înlocuirii faunei existente, avînd o productivitate ridicată, cu animale domestice. Păreră fermă a ecologilor este că e mai rentabil să se încerce domesticirea speciilor de animale sălbatice decît introducerea altora, domestice.

Constatarea faptului că biomasa acvatică e mai mare decît cea terestră, i-a determinat pe ecologi să tragă un semnal de alarmă asupra necesității unei exploatații raționale a acesteia. Din cercetările efectuate se speră să se tragă concluzii mai corecte privind proporțiile și ritmul de fertilizare a solului de către om, aspect care vizează direct agricultura.

Ce speră în continuare ecologii? Pe baza determinărilor efectuate, a stabilirii raporturilor complexe de interacțiune într-un ecosistem, să se poată prevedea evoluția: în ce direcții va trebui coordonată biomasa diverselor zone ale globului din diferite sectoare, pentru a o face cît mai productivă și de a o împiedica să ajungă, cîndva, la un punct mort.

Iată numai cîteva din obiectivele pe care și le propune cercetarea ecologică pentru viitor.

N. MARIS

ECOLOGII DESCIFREAZĂ ECUAȚIILE NATURII

blema previziunii resurselor naturale existente într-un ecosistem dat.

Se știe, de pildă, că productivitatea primară a unui ecosistem dat este definită de plantele verzi prezente în sistem și de acele organisme care participă la procesele de fotosinteză, fiind vorba în acest caz de o serie de ființe capabile să furnizeze materia vie plecînd de la materia anorganică. Productivitatea secundară este realizată de acele organisme care produc materie vie plecînd de la materii organice vii sau moarte. Productivitatea este exprimată în biomasă. De pildă, 53 tone de biomasă la un hectar de teren înseamnă că pe această suprafață coexistă într-un ecosistem 7 tone de grâu (masă verde) 40 tone de sfeclă de zahăr, un

este de 222 248 kg. Creșterea biomasei într-un an, adică tocmai „productivitatea” este evaluată pentru un ha de pădure la 8 190 kg, iar pentru un ha de cultură de porumb la 4 450 kg. Constatări interesante s-au făcut și în determinarea biomasei lacurilor. De exemplu, în S.U.A. media biomasei unui lac este de 6 250 kg/km² în timp ce în lacurile cu temperatură mai ridicată ea atinge 15 000 kg/km², chiar și recorduri de 37 500 kg/km².

În insulele din Pacific biomasa atinge 44 600 kg. Deșertul Saharei, posedă cea mai slabă biomasă: 0,3 kg/km². Cea mai mare cantitate de biomasă a fost măsurată în Kenya (15 tone/km²) și în pădurile congoleze (31 tone/km²). Aceste cifre sînt enorme în raport cu

DIN PRESA STRĂINĂ

„Monatshefte für Veterinärmedizin“

O nouă metodă de încălzire a boxelor pentru porcei

Lipsa capacității termoregulatorie proprii a porceilor în primele zile după naștere impune un microclimat corespunzător în boxele de fătare. Valorile temperaturii în spațiul destinat porceilor în primele 10 zile după fătare s-au stabilit între 28—34° C. Literatura de specialitate din ultimii 2—3 ani indică, pe baza unui număr mare de experiențe exacte, o tendință spre limita superioară a acestei temperaturi.

Sistemele moderne de staționație cu o întreținere fără așternut, fără paie, sau doar cu o cantitate redusă de așternut, nu trebuie omise nici în boxele din maternitatea pentru porcei. Faptul acesta impune însă o amenajare mai eficientă a pardoselii. Materialele de construcție destinate acestui scop, care trebuie să garanteze impermeabilitatea și aderența corespunzătoare, sînt de obicei necorespunzătoare în ceea ce privește izolarea termică și căldura locului de atingere. Pentru animalele sensibile — porcine cu o greutate corporală pînă la 50 kg — se recomandă instalații de încălzire montate la nivelul pardoselii.

Institutul de cercetări zootehnice din Dummerdorf (R.D. Germană) a recomandat instalarea unor tuburi de încălzire cu apă caldă, sau

vapori calzi în pardoseala boxei de fătare. Tuburile se instalează doar în sfera boxei pentru porcei, deci pe o suprafață limitată a unei laturi a boxei. Între boxa pentru porcei și spațiul destinat repausului scroafei se instalează un strat termoizolator. O serie de cercetări efectuate în institut au confirmat că pentru spațiul destinat porceilor s-au dovedit utile temperaturile între 30—32° C, iar pentru spațiul destinat scroafei, temperaturi între 20—24° C. Încălzirea excesivă a pardoselii în spațiul afectat scroafei a determinat apariția murdăriei pe mamelele scroafei, dat fiind că animalele se culcau frecvent în dejecțiile lor pentru a se răcori. O pardoseală mai răcoroasă a boxei pentru porcei a avut pe de altă parte un efect stressant asupra porceilor în timpul alaptării.

Rezultatele acestor observații s-au concretizat în amenajarea unui sistem zonal de încălzire în boxa porceilor. Prin crearea unei suprafețe uniforme încălzite — dimensiunile suprafeței 50 × 70 cm — pe care se pot culca comod 10—14 porcei cu o greutate de 8 kg se pot preveni, de asemenea, pierderile prin străvire. Animalele se deplasează — abstracție făcînd de cîteva excepții rare — după alăptare, pe suprafața încălzită.

Folosirea energiei electrice pentru încălzirea adăposturilor pentru porcine are în vedere faptul că în lunile de vară majoritatea instalațiilor de încălzire cu apă caldă sau cu vapori, sînt scoase din funcțiune. Acest sistem de încălzire oferă, de asemenea, posibilități mai bune de reglare. Totodată, eventualele defecțiuni nu se pot remedia decît prin scoaterea pardo-

seli la sistemele de încălzire cu apă sau cu vapori. O repartizare uniformă a căldurii pe întreaga suprafață a boxei pentru porcei este asigurată printr-o placă metalică fixată în pardoseală și curbată în sus în toate părțile. De la această placă pleacă tuburi pentru înserarea bastoanelor de încălzit în așa fel încît să se realizeze un transfer termic eficient. Aceste „bastoane” sînt niște tuburi izolatoare care conțin rezistențe electrice de 90 W.

O astfel de boxă pentru porcei a fost experimentată în unitatea agricolă tip III Freie Erde' Hüpstedt reg. Mühlhausen începînd de la 11 octombrie 1967 și pînă în prezent.

Calculul eficienței economice a boxei încălzite pentru porcei în Freie Erde' Hüpstedt a demonstrat venituri sporite prin reducerea pierderilor la porcei. În adăpostul pentru scroafe din unitatea agricolă menționată s-au redus pierderile la porcei în proporție de 1 animal/fătare. Rezultatul creșterii se concretizează în 8,8 porcei la o fătare.

Instalațiile tehnice ale boxei încălzite electrice se amortizează în 10 ani. Deci de la început se consideră o amortizare de 10%.

INSTRUMENTELE INVIZIBILE ALE AGRICULTURII

De foarte multă vreme, fotografia ne-a furnizat imagini din domeniul radiațiilor electromagnetice, imperceptibile ochiului omenesc. Fotografii alb-negru executate la lumina zilei, cu ajutorul peliculei sensibile la radiații infraroșii, au devenit acum familiare chiar și foto-amatorilor.

Dacă se știe puțin despre fotografia în infraroșii pe timp de noapte, și mai puțin se cunoaște despre fotografia color în radiații infraroșii.

Prima peliculă în culoare sensibilă pentru infraroșii a fost cea fabricată de laboratoarele Kodak (Rochester — S.U.A.) peliculă denumită Ektachrome Infrared Aero, precum și peliculele SN 23 și SN 2 fabricate în U.R.S.S.

Din domeniul exclusiv militar, fotografia în infraroșii color își găsește o tot mai largă întrebuințare în diverse domenii de activitate, inclusiv în științele biologice și în agricultură. Astfel, botanicii utilizează

peliculele color sensibile la radiații infraroșii pentru studiul florei. Datorită faptului că diferitele specii de arbori reflectă în mod diferit radiațiile infraroșii — printr-o serie de fotografii aeriene — se pot constitui de pildă, hărți ale unor vaste regiuni forestiere.

Cantitatea de clorofilă conținută în frunze constituie o oglindă prețioasă a sănătății plantei — orice diminuare a acestei substanțe fiind un semn de boală. În fotografia color în infraroșii, plantele bolnave apar în culoarea albastră sau verde-albastru, în timp ce plantele sănătoase sînt colorate în roșu intens. În acest fel, se pot depista în culturile respective plantele atacate de paraziți, dăunători etc.

Un alt instrument invizibil îl constituie radiațiile Röntgen. Aportul acestor radiații în agricultură este vast și prețios în același timp. Ele sînt folosite atît pentru examinarea diferitelor plante, pentru

diagnosticarea și tratamentul anumitor boli, cît și pentru utilizarea efectului stimulator și mutagen al acestor radiații asupra plantelor.

Încă din anul 1956 s-a experimentat cu succes radiografierea florilor, punîndu-se în evidență, prin microoentgenografie, structura, pereții vaselor, numărul ovulelor etc.

Radiațiile Röntgen se mai utilizează și în viticultură în lucrările de selecție, la depistarea anumitor anomalii, rupturi etc. Și la noi în țară s-au experimentat cu succes iradierea cu radiații Röntgen la porumb, grâu, orz, ovăz, secară etc., obținîndu-se noi soiuri mai rezistente la boli și mai productive.

Rezultate dintre cele mai bune s-au obținut și în legumicultură — prin ceea ce se numește radiostimulare. Prin iradierea semințelor — folosindu-se efectul stimulator, care mărește procentul de germinare, se accelerează dezvoltarea plantelor, s-au obținut legume timpurii, sporindu-se productivitatea cu circa 20—30 la sută.

Pentru agricultură, radiațiile invizibile reprezintă un instrument valoros cu utilizare multiplă. Drumul lor în acest vast domeniu abia a fost deschis.

Corneliu MILITARU

ORIZONTURI

După datele Ministerului agriculturii din S.U.A., în anul 1969 în această țară, au fost cultivate circa 40 000 ha porumb fără lucrarea solului. După această tehnologie masa vegetativă de pe cîmp se elimină prin erbicide, care în același timp preîntîmpină dezvoltarea buruienilor din semintele care se găsesc în sol.

Pentru semănatul porumbului fără lucrarea solului sînt construite niște brazdare de semănătoare speciale care nu se infundă, care au muchia riflată sau dîntată, capabilă să taie resturile vegetale și să formeze în sol o brazdă. Uneori se folosesc organe active de tip rotativ, care prelucurează o fisie îngustă de sol pentru deplasarea brazdarului de semănătoare.

Aplicarea îngrășămintelor nu este o problemă nerezolvabilă, cu toate că incorporarea adîncă a îngrășămintelor duce această tehnologie nu este posibilă. Faptul constă în aceea că azotul se deplasează liber în sol, iar fosforul și natriul la o administrare de suprafață, pătrund în sol la adîncimea de 2,5 cm, ceea ce se consideră, la o umiditate suficientă a solului, cu totul insuficientă pentru dezvoltarea normală a sistemului radicular al plantelor. Experiențele pe cinci ani făcute în statul Ohio (S.U.A.) arată că semănatul porumbului în sol nelucrat asigură un spor de recoltă de 7,5 q/ha.

Institutul de cercetări din Leinizig a elaborat un model cibernetic pentru stabilirea sistemelor optime de fertilizare. Modelul cuprinde toți parametri care influențează direct sau indirect fertilizarea și oferă posibilitatea exprimării lor cifrice în vederea găsirii soluției optime pentru fiecare caz în parte. Corespunzător acestui model s-a realizat și un program de calcul electronic pentru calculatorul EDVA — R 300 cu ajutorul căruia pot fi făcute recomandările necesare privind dozele, felul de îngrășămintă, metoda și data aplicării, pentru oricare gospodărie.

„Tunul cu cobalt”, cu ajutorul căruia se tratează cu succes tumorile la om, își găsește o utilizare neașteptată în avicultură. Iradierea ouălor mari de găină cu cobalt în „microdoze” — afirmă cercetătorii de la Academia veterinară din Moscova — are o acțiune pozitivă asupra proceselor vitale din interiorul oului. Se produce o desfășurare mai activă a metabolismului, se păstrează mai complet vitaminele, pe care găina le-a înmagazinat în ou. Microiradierea ouălor se face chiar în ziua cînd ele au fost născute. Anoi ele sînt transferate în incubator obisnuit. Rezultatul iradierii ionizante este următorul: numărul puilor scoși din ouă crește cu 15 %, iar numărul puilor răscuși este cu 10 % mai mare față de normal.

În multe țări, oamenii de știință care se ocupă cu fiziologia plantelor, cultivă morcov, tutun, pătrunjel, sparanghel obținut dintr-o singură celulă. Astfel s-a reușit ca dintr-o singură celulă de pion să crească un copac. Bucățele minuscule de țesut de pion, cîntărind mîini de gram, au fost sursa încolțirii, prin schimbarea condițiilor de lumină și a soluțiilor nutritive cu o compoziție destul de complicată. După o lună și jumătate aceste bucățele au încolțit.

O veche regulă de igienă spune: „Ține picioarele la căldură iar capul la răcoare”. Această regulă și-a găsit întrebuințare și confirmare recentă. E adevărat că ea se referă la vaci. În anotimpul cald, staulul trebuie bine ventilat. Jetul de aer proaspăt și rece face să crească în mod simțitor cantitatea de lăpte pe care o dau vacile. Dar e costisitor să crezi o climă artificială în grajd. De aceea s-a studiat în laborator ce influență are asupra vacii răcorirea numai a capului și gîtului. Vaca, dorind să se răcorească, sîsură bagă capul într-o cameră, prin care este suflat aerul, răcit nîră la 15 grade. În zădărit temperatura e. în acel moment, de 30 grade. Vacile, care au posibilitatea din cînd în cînd să-și răcorească capul, dau lăpte cu 20 % mai mult ca vacile ce sufereau de căldură.

AGRICULTURA PE GLOB

„Uzina“ agricolă din Sasad

INSEMNAȚII DINTR-O CĂLĂTORIE ÎN R. P. UNGARĂ

Termenul a revenit de nenumărate ori în discuția pe care am purtat-o cu Gh. Czinczok, inginerul șef al cooperativei agricole de producție din Sasad, în timpul scurtului nostru popas la standul pe care unitatea respectivă îl definește în cadrul Expoziției-tîrg de agricultură și alimentație din Budapesta. „Uzina noastră are un caracter complex...”, „Specialiștii uzinei s-au perfecționat într-o anume latură a producției...”, „Uzina crește anual peste 100 000 de păsări...”. Și, sinceri să fim, pentru început această denumire dată cooperativei ni s-a părut oarecum impropră.

Două zile mai târziu, vizitînd diferitele sectoare ale cooperativei, aveam să ne convingem însă că termenul nu este deloc nepotrivit. Situată în imediata apropiere a capitalei R.P. Ungare, cooperativa agricolă Sasad nu dispune de suprafețe de teren prea întinse — 1 400 de hectare constituie întregul teritoriu pe care cei 980 de membri cooperatori își desfășoară activitatea. Importanța de relevat este însă intensitatea utilizării acestei suprafețe.

Ca profil de producție, cooperativa și-a creat și consolidat patru sectoare bine distincte. Primul, și cel mai important după cum aprecia Ștefan Ag, președintele cooperativei, este cel al culturii florilor. În sere, pe 8,5 hectare, luna lui florar își identifică aici dimensiunile cu cele ale anului. În plus, cooperativa cultivă în câmp, pe 15 hectare, gladiole și lalele, valorificînd nu numai flori ci și bulbi. Și fiindcă veni vorba de valorificare, merită consemnat că unitatea dispune de 40 de magazine de desfacere a florilor, „en detail” în Budapesta și alte orașe ale țării, și de două magazine pentru desfacere „en gros”, întreținînd în această privință relații și cu diferite firme comerciale din străinătate. De acest univers al culorilor și parfumurilor se ocupă direct inginerul Ana Hohenburger, specializată timp de doi ani în cultura florilor în cadrul unor mari unități de floricultură din Olanda, Suedia, Austria și Italia.

Pomi-viticultura este, de asemenea, un sector de mare importanță pentru cooperativă. Pe 100 de hectare ea cultivă viță pentru struguri de masă, din soiurile cele mai bune, cu coacerea eșalonată, iar 350 de hectare sînt afectate livezii, avînd ca specie predominantă piersicul.

Ne-am oprit în via și liveza cooperativei și n-am putea spune că doar pentru ochi a fost o încântare. Dincolo de aspectul ireproșabil al strugurilor și fructelor, încărcate în aceste zile

de debut autumnal cu arome și soare, ne-a plăcut grija cu care sînt întreținute culturile, corectitudinea cu care se aplică lucrările solului și cele culturale. De altfel, după cum ne informează inginerul șef al cooperativei, 15 000 kg de struguri la hectar este pentru unitate o producție obișnuită. Ca mod de valorificare, producția de struguri și fructe este în proporție de 60—70% contractată cu statul, restul fiind desfăcută prin magazinele proprii sau industrializată.

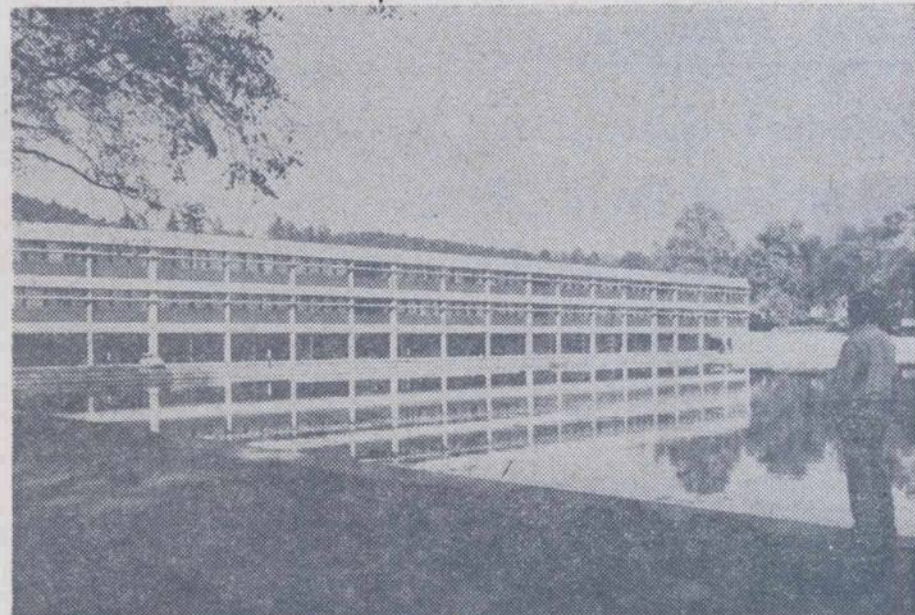
Amintînd de industrializare, se cuvine să notăm că și ea constituie un sector distinct al cooperativei. El cuprinde o linie de fabricare a conservelor de legume și fructe, aflată exclusiv în proprietatea cooperativei, și o fabrică modernă pentru brînză topită, realizată prin cooperare cu 6 unități intercooperatiste din țară.

În sfîrșit, avicultura se numără și ea printre sectoarele de bază ale cooperativei din Sasad. Anual, de la stația de incubație a cooperativei ies peste 1 000 000 de pui, din care 100 000 sînt crescuți în unitatea proprie. Se crește un hibrid pentru broiler, G-650, creație a secției de avicultură din cadrul Institutului zootehnic din Gödöllő, cu

care specialiștii cooperativei țîn, de altfel, o strînsă legătură. Întreținuți în adăposturi adecvate și hrăniți cu furaje combinate, puii respectivi ajung la vîrsta de 65 de zile la o greutate medie de 1,300 kg. De asemenea, cooperativa crește anual și circa 100 000 de găini, obținînd o producție de 240 ouă de la fiecare pasăre. De remarcat că circa 45 000 de găini sînt crescute de membrii cooperatori în gospodăriile personale. Cooperativa le pune la dispoziție acestora, contra cost, materialul de bază (pui de o zi sau puicute de 20 de săptămîni) și furajele combinate, iar gratuit le asigură asistența sanitar-veterinară; în schimb, membrii cooperatori sînt datori să predea acestuia ouăle obținute, pe care unitatea le valorifică, reținîndu-și 12% din veniturile realizate. Am mai nota și o altă inițiativă a cooperativei în acest domeniu, și anume, aceea de a crește anual, cu investiții cu totul neînsemnate, un număr de 100 000 de rațe, întreținute pe un lac de acumulare.

Ca proiecte de viitor ale cooperativelor din Sasad am reținut intenția acestora de a amenaja alte două lacuri de acumulare, cu o capacitate totală de 1 500 000 mc de apă, care să asigure irigarea în următorii 2—3 ani a întregii suprafețe de teren (acum se irigă doar circa 100 de hectare), de a construi adăposturi moderne pentru creșterea la baterii a 100 000 de găini și a extinderii sectorului de prelucrare și industrializare a produselor. Sînt proiecte prin materializarea cărora, de bună seamă, procesul de producție în cooperativă va căpăta un și mai pronunțat caracter uzinal.

P. VOICULESCU

Noul local al Universității din Linz (Austria), așezămînt de veche tradiție, care pregătește specialiști pentru diverse domenii de activitate.

Săptămîna trecută a avut loc la Roma cea de-a 17-a sesiune a Comisiei europene pentru agricultură (C.E.A.), organ de specialitate al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură. Sesiunea s-a desfășurat sub semnul aniversării a 20 de ani de la înființarea comisiei. După cum se știe, de-a lungul celor două decenii de existență, C.E.A. a activat cu succes în direcția dezvoltării schimbului de experiență și de idei, în scopul unei profunde înțelegeri a problemelor agricole comune și al găsirii celor mai potrivite măsuri pentru înlăturarea dificultăților, în spiritul colaborării internaționale, al respectării intereselor țărilor europene și ale celorlalte țări ale lumii.

La sesiune au participat 52 de reprezentanți a 23 de țări din regiune și 22 de observatori, reprezentînd 15 organizații internaționale.

Problemele dezbătute s-au orientat în două direcții: analiza activității pe ultimii doi ani și jalonarea activității pe perioada 1971—1973.

În centrul dezbaterilor s-a situat problema formelor de organizare a activității comisiei și a grupelor sale de lucru specializate. Discuțiile au scos în evidență diferențe de opinii existente între

participanți în această privință. De pildă, au fost formulate păreri potrivit cărora atribuțiile C.E.A. ar trebui reduse în viitor, ele limitîndu-se la pregătirea lucrărilor ce ar urma să fie dezbătute de către conferințele regional-europene ale

Prin activitatea sa, C.E.A., este utilă nu numai țărilor europene. Cooperarea creată de comisie în Europa pune în evidență anumite rezultate, precum și anumite metode de cercetare, de analiză și de rezolvare a problemelor agriculturii care,

cusuni pozitive asupra întregii economii naționale.

Punctul de vedere potrivit căruia Comisia europeană pentru agricultură nu trebuie să se desființeze, ci să caute noi mijloace de îmbunătățire a activității sale, a prevalat, bucurîndu-se de adeziunea majorității participanților la lucrări.

În cadrul ordinii de zi a sesiunii, a avut loc și alegerea noilor organe conducătoare. Cu acest prilej, Tiberiu Mureșan, directorul I.C.C.P.T.-Fundulea, a fost ales membru supleant al Comitetului Executiv al Comisiei europene F.A.O. pentru agricultură.

Concomitent a avut loc, tot la Roma, cea de-a 15-a sesiune a Comisiei europene F.A.O. a pădurilor, care a dezbătut pe larg problemele de bază ale silviculturii continentului nostru.

Cu prilejul sesiunii au fost alese organele conducătoare ale comisiei. Ing. Filip Tomulecu, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii al României, a fost ales pentru a treia oară consecutiv președinte al Comisiei europene F.A.O. a pădurilor.

Ing. I. SFĂRLEA
Roma, septembrie 1970.

LUCRĂRILE COMISIEI EUROPENE F.A.O. PENTRU AGRICULTURĂ

F.A.O. Delegația R. S. României s-a pronunțat pentru continuarea și intensificarea activităților F.A.O. pe plan european în forma organizatorică existentă.

F.A.O. are, printre altele, menirea de a realiza schimbul de experiență și cooperarea dintre țările membre, fiind singurul organ european capabil să reunească cel mai mare număr de țări ale continentului nostru.

putînd fi adaptate la diverse condiții, oferă multor țări neeuropene modele demne de luat în considerare. Nu o dată, țări neeuropene (mai ales în curs de dezvoltare) au folosit experiența țărilor europene, lucru care le-a ușurat substanțial eforturile îndreptate spre creșterea producției agricole, ameliorarea nivelului de trai al populației rurale, cu reper-

CARNET ECONOMIC

TÎRGUL INTERNAȚIONAL DE LA ZAGREB

Festivitatea inaugurării Tîrgului internațional de toamnă de la Zagreb — ediția 1970 — s-a desfășurat în prezența unor personalități iugoslave, a reprezentanților întreprinderilor și firmelor din cele peste 50 de țări de pe toate continentele participante la tîrg.

Vizitatorii tîrgului au putut remarca o mare diversitate de expo-

nate — în total 300 000.

Anul acesta, întreprinderile românești de comerț exterior prezintă la tîrg numeroase produse, printre care mașini-unelte, utilaj electrotehnic, produse ale industriei optice, tractoare și alte mașini agricole, autocamioane, microbuze, motoare Diesel, produse ale industriei ușoare, bunuri de larg consum. Un interes deosebit trezesc mostrele de produse ale industriei noastre chimice: medicamente, îngrășăminte chimice, cauciuc sintetic și altele.

FAVORIZAREA EXPORTURILOR AUSTRIECE DE VACI PENTRU INDUSTRIALIZARE ÎN ȚARILE PIEȚII COMUNE

Comisia economică europeană a acordat Austriei celeași avantaje ca și Danemarcei, în ceea ce privește exporturile de vaci destinate prelucrării industriale în țările Pieței comune. În acest sens taxa de prelevare va fi mult redusă. Reglementarea a intrat în vigoare începînd cu luna august.

„RECORDMENI” LA CONSUMAREA BEREI

Dintre statele europene recordul la consumul de bere pe locuitor îl deține Germania federală: 129,4 litri pe an. Urmează: Belgia cu 123,7 litri, Anglia cu 94,7 litri. La foarte mică distanță se situează Danemarca, 94,5 litri. „Mai puțin” beau irlandezii: 83 litri, apoi suedezii 48,6 litri, norvegienii și finlandezii 32,4 și respectiv, 30,5 de litri.

NOUA ZEELANDA PRODUCE MAI MULTĂ CARNE PENTRU EXPORT

Producția de carne a Noii Zeelande, care în ultimii 10 ani crescuse cu 38,7% (1,014 tone în exercițiul 1968—69) și-a menținut ritmul de creștere față de anii anteriori și în 1969—70. Această creștere a făcut posibil un export de carne de 571 858 tone numai în perioada octombrie 1969 — mai 1970.

Producția de carne de oaie a avut de suferit din cauza secetei de la începutul sezonului, dar acest minus a fost compensat printr-un spor de producție la carnea de bovine. Valoarea exportului de carne în ianuarie — mai 1970 a fost de 40,3 milioane de dolari S.U.A.

UȘOARA CREȘTERE A COMERTULUI MONDIAL CU CEREALE FURAJERE

Exporturile de cereale furajere ale celor mai importante țări excedentare au crescut simțitor în anul economic 1969/70 față de anul precedent. De exemplu, S.U.A. a exportat între octombrie 1969 — aprilie 1970 mai mult de 8,8 milioane tone de porumb, ceea ce înseamnă cu 2,2 milioane de tone (33,9%) mai mult decît cu un an înainte în aceeași perioadă.

Pentru întreg anul economic 1969/70 (decî pină la 30 septembrie) se prevede o cifră de 15,6 milioane tone de porumb la exportul S.U.A. (egală cu cea din 1967/68).

Față de S.U.A. alți exportatori vor realiza cantități mult mai mici, îndeosebi din cauza slabei recolte sudafricane. Franța va exporta și ea mai puțin decît în anul trecut (între august 1969 — mai 1970 a exportat numai 1,8 milioane tone).

În aceeași perioadă au crescut și exporturile S.U.A. de sorg (2,6 milioane de tone, față de 2,2, milioane de tone în anul precedent). Importatorul cel mai mare a fost, ca și la porumb, Japonia.

Pentru exporturile de orz primul loc îl ocupă Franța (2,9 milioane de tone în perioada august 1969 — mai 1970), urmată la mare distanță de Canada (0,6 milioane de tone).